

[1970 பிப்ரவரி 28]

என்றும், அவர்களுக்குத் தனி இடம் ஒதுக்கக் கோரியும் எனக்குக் கடிதம் வந்துள்ளது. இதன்மீதும் விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆஷி அருணா : அந்தக் கட்சியின் பெயர் என்ன?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது ஒரு தனிக்கட்சி.

திரு. ப. மகாதேவன் : பெருமதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. பூவராகன் தலைமையில் தனிக் கட்சி இயங்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் கட்சியின் பெயர் என்ன என்று பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா? லோக்சபாவில் ஆளும் தரப்பில் காங்கிரஸ் ரூலிங் என்றும், எதிர்த்தரப்பில் காங்கிரஸ் அப்போசிஷன் என்றும் கூறுகிறார்கள். இங்கே தி.மு.க. ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கட்சியின் பெயர் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உங்களுக்கு ஏன் அந்தக் கவலை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு கட்சிக்குப் பெயரிடுகின்ற பொறுப்பு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு இல்லை. அவர்கள் பெயரை அறிவித்ததும் நான் அவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

(6) 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கைமீது பொது விவாதம்

* **திரு. ப. மகாதேவன் :** பெருமதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதத்தைத் துவக்கி வைக்கும் வாய்ப்பை எனக்குக் கொடுத்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கும், எங்கள் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் மற்றும் நண்பர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பல கட்சித் தலைவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை எல்லாம் செய்திப் பத்திரிகையில் பார்த்திருக்கலாம். இதைப்பற்றி பொதுமக்களும், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் கூட, மக்களைப் பற்றிச் சிந்திக்காத மன்னர்கள் காலத்தில் வரி விதிப்பது போன்ற வரிகள் நிறைந்த கொடுமையான பட்ஜெட் என்று கூறுகிறார்கள். ஒரு நண்பர் என்னிடம், 'இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு வரி கூட இல்லை', என்று சொன்னார். இதிலே ஆறு கோடிக்கும் அதிகமாக வரி போட்டிருக்கிறார்களே, நீங்கள் இல்லை என்று சொல்லுகிறீர்களே, என்று நான் கேட்டேன். அவர் கூறினார், 'இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வரி என்று சொல்லாத ஒரு வரி கூட இல்லை' என்று. அவர் அவ்வாறு வேடிக்கையாகச் சொன்னது உண்மைதான். வரிக்கு மேல் வரி, வரிக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் மீட்டும் சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களே

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. ப. மகாதேவன்]

47-வது பாராவிடில் சொல்லுகிறார்கள். ரூ. 5 லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட அளவில் ஆண்டொன்றுக்கு வாணிபம் செய்து வரி விதிப்பிற்கு உட்பட்டவர்கள் மீது கூடுதல் விதிப்பொன்றையும் விதிக்க முடிவு செய்துள்ளோம். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் வணிகரின் மீது விதிக்கப்படும் விற்பனை வரியின்மீது $7\frac{1}{2}$ சதவிகித அளவில் இவ்விதிப்பு மேல்வரியாக இருக்கும் என்றுதான் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வரி அமைப்பைப் பார்க்கும்போது இது நிதிநிலை அறிக்கையா அல்லது வரப்போகும் வறுமையையும் வாட்டத்தையும் காட்டக்கூடிய அபாய அறிக்கையா என்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவுதான் இது துய்ப்போரைப் பாதிக்காது என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூறினாலும், இந்த வரியின் போக்கைப் பார்க்கும்போது நிச்சயமாகத் துய்ப்போரைத் தான் பாதிக்கும்.

இவர்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது தங்களுடைய சாதனை எதுவாக இருக்கும் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் 1966-ம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையில் 15-வது பிரிவில் வரிகளைக் கண்டித்துக் கூறி 'நாங்கள் வரிப் பளுவைக் குறைப்போம்' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது திட்டங்களைப் போட்டுவிட்டு அதற்கு வருவாயைத் தேடும் வசையில் வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். காலுக்குத் தகுந்த செருப்பை வாங்காமல், செருப்பை வாங்கிவிட்டு காலை வெட்டிக்கொள்ளும் நிலைபோல், திட்டங்களைப் போட்டுவிட்டு வருவாயைத் தேடும் வழியில் இறங்கி இந்த வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பட்ஜெட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது 'செருப்பு' என்று குறிப்பிட்டார்கள். 'செருப்புக்குத் தகுந்த கால்' என்று சொல்லுவது தகுந்த உபமானம் அல்ல. அந்த வார்த்தையைக் கனம் அங்கத்தினர் உபயோகப்படுத்தியது சரியா என்பதுபற்றித் தங்களுடைய 'ரூலிங்' வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மரபு எப்படி என்றால்—'பூனை போல் பாய்ந்தான்' என்று இல்லாமல் 'புலி போல் பாய்ந்தான்' என்று உபமானம் உயர்ந்த பொருளில் இருக்க வேண்டும். சொல்லுகின்ற சொல் நல்ல சொல்லாக இருந்தால் மன்றத்தின் மரபு கெடாது இருக்கும்.

திரு. ப. மகாதேவன் : பட்ஜெட்டைச் செருப்பு என்று சொல்லவில்லை. செருப்புக்குத் தகுந்தாற்போல் காலை வெட்டிய கதை போல்தான் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'மிதியடி', 'காலணி' என்று சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : காலுக்குத் தகுந்தபடி செருப்பை வெட்டுவதைத்தான் பார்த்திருக்கிறோம். செருப்புக்குத் தகுந்தபடி காலை வெட்டியவர்களை நான் கண்டதில்லை.

[1970 பிப்ரவரி 28]

* திரு. ப. மகாதேவன் : முதலமைச்சர் அவர்கள் காணாததற்கு நான் பொறுப்பல்ல. பழமொழியாகச் சொல்லி வருவதைச் சொல்கிறோம். அந்த வரிசையில் நானும் கேட்டதைச் சொன்னேன்.

டர்ன் ஓவர் வரி என்று போட்டிருப்பது துய்ப்போர்களைப் பாதிக்காது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இன்று கேள்வி நேரத்தில், ஆடங்கு கறிக்கு டாக்ஸ் எடுத்துவிட்ட நல்லியல் அதன் விலை குறைவதற்கு யதந்நங்கள் செய்து குறைக்க முடிந்ததா என்று திரு. மாட்டின் அவர்கள் கேட்டார்கள். இப் பொது கடைகளில் விலை ஒவ்வொரு கடைக்கும் ஒரு விலையாக இருக்கிறது. யாரும் கேட்பார் இல்லை. பட்ஜட் வருகிறது என்றால் சிகரட்டுகள் பதுக்கி வைக்கப்படுகின்றன. ஒரு பாக்கெட்டின் மேல் 15 பைசாவுக்கு மேல் வைத்து விற்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். எந்தப் போலீஸ்காரரும், எக்ஸைஸ் வரி அதிகாரியும் இதைப்பற்றி கேட்பதே இல்லை. தைரியமாக விற்கிறார்கள். அரசு போட்டிருக்கும் டர்ன் ஓவர் வரியை அவர்கள் தங்கள் கையிலிருந்து கொடுக்கப் போவதில்லை. வீட்டிலிருந்து கொடுக்கப் போவதில்லை. விவசாய வருமான வரி ஒன்றுதான் சொந்த வருமானத்திலிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்கள் எல்லாம் இதை எப்படி ஈடுகட்டுவது என்று பார்த்துச் செய்வதால் கடைசியில் மக்கள் பேரில்தான் வரும். ஏழை மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுகின்ற பொருள்கள் கொண்ட மளிகைக் கடைக்காவது இதிலே ஒரு எக்ஸம்ப்ஷன் கொடுத்திருக்கலாம்.

இதிலே விதிக்கப்பட்டிருக்கும் பெரும்பாலான வரிகள் ஆடம் பரப் பொருள்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரி என்று சொல்லி அது பணக்காரர்களைத்தான் பாதிக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். கடிகாரம், ரேடியோ போன்றவை எல்லாம் சாதாரண மக்களும் பயன்படுத்தக்கூடிய பொருள்கள். கடிகாரம் இன்று அத்தியாவசியமான பொருள்களில் ஒன்று என்று சொல்லலாம். வேலைக்குச் செல்லும் தொழிலாளி அலாரம் கடிகாரம் வைத்து அது அலருகிற சத்தத்தில் விழித்து வேலைக்குப் போகும் நிலை இருக்கிறது. பெண்கள் எல்லாங்கூட கைக்கடிகாரம் அணிபவர்கள். முன்பெல்லாம் பெண்கள் நகை கேட்டால், நகை எதற்கு உன் புன்னகை போதும் என்று சொல்லலாம். காதிலே வைரம் இல்லையென்று சொன்னால் நெஞ்சிலே வைரம் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இன்று அவர்கள் கடிகாரம் இல்லை என்று சொன்னால் உன் முகம் விகாரமாக இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? கடிகாரம் எதற்கு என்று சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. சிமென்டை எடுத்துக் கொண்டால் அது குடிசைக்குக்கூடப் பயன்பாடக்கூடிய பொருள். ரிப்பேருக்கு சிமென்ட் வேண்டும். அது நடுத்தர மக்கள், ஏழை மக்களுக்குத் தேவையான ஒன்று. மின்சாரத்தை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரித்திருக்கிறோம் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடிய நேரத்தில் மின்சாரக் கருவிகளுக்கு வரி உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்துகிற பல்பு

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. ப. மகாதேவன்]

களுக்காவது விதி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. டிராக்டர்களை அரசு வாங்கி விவசாயிகளுக்கு வாடகைக்குக் கொடுக்கிறது என்றாலும் வரி உயர்வின் காரணமாக அதை வாடகைக்கு எடுத்து உபயோகப்படுத்துகிற விவசாயிகளுக்கு கட்டணம் உயரும். ஆகவே, அதுவும் ஏழை விவசாயிகள், தொழிலாளர்களுடைய தலையில் விழக்கூடிய ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது.

நாற்பது சதவிகிதம் வரியைக் குறைப்போம், 60 சதவிகிதம் வசதியைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னார்கள். அன்று அண்ணா அவர்கள் சொல்லும்போது, நாட்டிலுள்ள பொருளாதார மேதைகள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் தவிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உங்களுடைய வரிவிதிப்பைப் பார்க்கும்போது, அவருடைய தம்பிகளாகிய நீங்கள், எங்களுக்குப் புரிந்துகொள்ள முடியாமலிருப்பதால், அதைப் புரிந்துகொண்டிருந்தால் அதைப்பற்றி எங்களுக்கு விளக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை விலைவாசி ஏற்றத்தை எந்த முறையில் கொண்டுவரும் என்று பார்க்க வேண்டும். மக்கள் எதிர்பார்த்தபடி விலைவாசியேற்றத்தைக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே விலைவாசியேற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள், விலைவாசிகள் கூடியிருக்கின்றன என்று அதைக் குறைப்பதற்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது ஒன்றையும் காணோம்.

முன்பெல்லாம் சொன்னார்கள்,—வால் போஸ்டர்கள் கூட அடித்தார்கள்—விலைவாசிகள் இறங்கும் வரை நாங்கள் சம்பளம் வாங்க மாட்டோம் என்று. நீங்கள் சம்பளம் வாங்க வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய கடின் உள்ளம் படைத்தவர்கள் அல்ல நாங்கள். நீங்கள் சம்பளம் வாங்கத்தான் வேண்டும், சம்பளம் வாங்கித்தான் பணி புரிய வேண்டும். இன்று விலைவாசிகள் எந்தளவிற்கு ஏறியிருக்கின்றன என்று அமைச்சரவைக்குத் தெரியுமா என்று கேட்கிறேன். முன்பெல்லாம் சாமான் விலைகளைப்பற்றி சாதாரணமாகச் சொல்லும்போது, அன்றிருந்த அமைச்சர்களின் பெயரால் முதலில் 'அ' இருந்தால் 'அ' போட்டு, 'க' இருந்தால் 'க' போட்டு கூறி வந்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். இவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறபோது புளி பட்ட பாட்டைச் சொல்லிமுடியாது. அன்று அங்கிலேயன் காலத்தில் அறு காசுக்குப் புளி வாங்கினால் அந்தத் தலைவரின் தலை கனத்திற்கு இருக்கும். ஆனால் இன்று அறு காசுக்கு வாங்கினால் அமைச்சரின் கண் வளவிற்குத்தான் இருக்கிறது என்று காங்கிரஸ் அட்சிக் காலத்தில் இவர்கள் சொல்லிவந்தார்கள். இன்று கடைகளுக்கு எந்த அமைச்சராவது சென்றதுண்டா? சென்று, பொதுமக்களின் கஷ்டங்களை உணர்ந்தது உண்டா? இன்று கடைக்குப் பத்து காசை எடுத்துச் சென்றால்—நண்பர் வினாயகம் அவர்கள் அழகாகச் சொல்வார்கள், கடையில்

[திரு. ப. மகாதேவன்] [1970 பிப்ரவரி 23]

உள்ளவர் சொல்வார், தம்பீ, கையை நீட்டு, கையில் புளியைத் தடவி விடுகிறேன், அது வோட்டு போடச் செல்லும்போது போடப்படும் சில் மாதிரி இருக்கும், அதை வீட்டுக்குச் சென்று நக்கிப் பார் என்று சொல்லும்படியாக இருக்கிறது.

மிளகாய் விலையை எடுத்துக்கொண்டால் கிலோ ஐந்து ரூபாயாக இருந்தது இன்று 16 ரூபாய் என்றளவிற்கு ஏறியிருக்கிறது. நாட்டு மக்களின் நா இன்னும் சுரளை கெட்டுவிடவில்லை, காரம் வேண்டியிருக்கிறது. பத்து காசைக் கொண்டு சென்றால் இரண்டு பச்சை மிளகாய் வாங்கி நான்கு பேர்கள் அதைப் பார்த்துக் கொண்டு சாப்பிடவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. உள்ளபடியே காரம் கண்டிப்பாக வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்கள் அந்த மிளகாயைக் கடித்துவிட்டு நாவில் வரும் உரப்போடு கண்ணீரிலிருந்து வரும் தண்ணீரை உப்பாக்கிக் கொண்டு கஞ்சி குடிக்கவேண்டிய நிலைதான் இன்று இருக்கிறது. இது அமைச்சரவையின் கவனத் திற்கு வந்ததுண்டா?

இன்று வாழ்க்கைப் புள்ளியை எடுத்துப் பார்த்தால், 1967 மார்ச் சில் 685 புள்ளி என்றிருந்தது; அது 1968 மார்ச்சில் 701 என்று மாறியது; 1969-ல் அது 696 ஆகக் குறைந்தது, 1970 பிப்ரவரியில் 774 ஆக அதிகரித்துள்ளது. மார்ச்சில் 804 அக்டோபர் 1970-ல் 804 ஆக அதிகரித்துள்ளது. இப்படி வாழ்க்கைப்புள்ளி அதிகரித்துள்ளதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் இந்த பட்டியலில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், 3-வது பக்கத்தில் இப்படிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. “மற்றும், விலைவாசிக் கொள்கைகள் பற்றியவரை, மத்திய அரசு மேற்கொள்ளும் முடிவுகளில் பெரும்பாலானவை, பற்பல மாநிலங்களில் நிலவிவரும் சூழல்களைக் கருத்தில் கொள்ளாமலே மேற்கொள்ளப்பட்டன.” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிச் சூழல்களைப் பற்றியிருக்கிறார்கள். இது உண்மையான சூழல் சாட்டா அல்லது ஊடலா என்ற சந்தேகம் பொது மக்களுக்கு வருகிறது. ஏனென்றால், முன்பெல்லாம் பத்து பக்கங்கள் மத்திய சர்க்காரைக் குறை கூறி, அதைத் தரவில்லை, இதைத் தரவில்லை என்று சொல்லி மக்களும் அதை நம்பி வந்தார்கள். அனால் இன்று இவர்கள் கேட்டால் கொடுப்பார்கள், தட்டினால் திறக்கப்படும், அழைத்தால் வருவார்கள் என்று இருக்கக் கூடிய நிலையிலுள்ள அமைச்சர்கள் மத்திய மாநில உறவைப் பற்றி அவ்வளவு அழகாகச் சித்தரிக்கும்போது மத்திய அரசிடம் கேட்டுப் பாருங்களேன், தட்டிக் கேளுங்களேன். அப்படித் கேட்டீர்களா என்று கேட்கிறேன். எங்கள் பிரதமரைப் பார்த்து “அம்மா, வணக்கம்” என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக “நமஸ்தே” என்று சொன்னால் அவர்கள் சிரித்து மனம் இளகிக் கூடுதல் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறதே, அதைத் கேட்டீர்களா? (குறுக்கீடு.) இம்மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்களை எங்கள் முதல் அமைச்சர் என்று சொல்கிறோமே, அதுபோல்தான் எங்கள் பிரதமர் என்றும் கூறுவது. அதில் கசப்பு ஒன்றுமில்லை.

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. ப. மகாதேவன்]

மத்திய அரசு கூடுதல் கடன் உதவி அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். வட்டியைக் குறைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டிருப்பதை நானும் மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இதைப் பற்றி நான் சொல்லும்போது அமைச்சர்கள் கேட்கலாம், இவர் யார் சொல்வதற்கு என்று. கணவன் மனைவிக்கு அல்லது அண்ணன் தம்பிக்கு சண்டை வரும்போது நடுவில் சென்று அதை விலக்கப் போகிறவன் கதி ஆபத்தாகப் போய் விடுகிறது சில சமயங்களில். இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்து கொண்டு விலக்க வருபவனை உதைக்கும் நிலை ஏற்படும். அதைப்பற்றிச் சொல்ல உங்களிடம் தகுந்த தோழர்கள் இருக்கும்போது நான் அதைப் பற்றிச் சொல்லாமலேயே நீங்கள் வேண்டியதை வாங்கிக் கொள்ள முடியும்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, கொடுக்கப் பட்ட வாக்குறுதிகள் எவை நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன என்று பொது மக்கள் கேட்கிறார்கள். மூன்று வருமானம் ரூ. 200 கோடியாக இருந்தது, இன்று ரூ. 300 கோடியாக பெருகி இருக்கிறது. அவ்வளவு வருமானம் பெருகியிருந்தும் பர்போர்ஷனேட்டாக அதற்குத் தகுந்தபடி வசதிகள் பெருகியிருக்கின்றனவா என்று பார்க்கவேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம், ததவடைப்புகளினால் தொழிலாளர்களின் பாதிப்பு, மாணவர்களிடையே அமைதியின்மை, கல்லூரிகள் நிரந்தர அடைப்பு, இவைகளையெல்லாம் மாற்ற முடியவில்லை. அன்று அழகாகச் சொன்னார்கள், ஆமைக் கறி சமைப்போம். அவற்றை டப்பாவில் அடைப்போம், அமைத்து அவற்றை அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பி அன்னியச் செலாவணி பெறுவோம் என்று அன்று சொன்னார்கள். கடல் பாசியைக் கொண்டு அல்லவா செய்வோம் என்றும் அன்று சொன்னார்கள். அவற்றைச் செய்தாகிவிட்டதா? அதை நாங்கள் பார்க்கவில்லையே. அட்டையால் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். எங்கே அந்த வீடுகள் என்று கேட்கிறேன். இவற்றையெல்லாம் தேர்தல் காலத்தில் கூறி, அதற்குப் பிறகு மூன்று படி அரிசி எங்கள் லட்சியம், ஒரு படி அரிசி உறுதி என்று சொன்ன வாக்குறுதியைக்கூட இன்று நடுவ விட்டு விட்டார்கள். 12-கண்ட்ரோல் என்ற பெயரால். உண்மையில் கண்ட்ரோல் எடுக்கப்பட்டு விட்டதா, ரேஷன் சிஸ்டம் எடுக்கப்பட்டு விட்டதா என்று பார்த்தால் எங்கள் மாவட்டத்தில் ரேஷனும் கொடுக்கப்படவில்லை, கல்குளத்திலிருந்து விளவங்கோடுக்கு நெல் கொண்டு போக முடியாத நிலையும் இருக்கிறது. இது அமைச்சரவைக்குத் தெரியுமா? எங்கள் பக்கத்தில் ஒரு படி அரிசி ரூ. 2.90, 3.30 என்றளவில் விற்கப்படுகிறது. படி அரிசி கொடுக்கவில்லையென்றாலும், படி ஒன்றுக்கு ரூ. 1.20 பைசா அல்லது ரூ. 1.30 பைசா என்று வரக்கூடிய அரிசி கூட கொடுக்கப்படுவதில்லை. மக்களின் உள்ளத்தைக் கொந்தளிச்சுச் செய்யும் பிரச்சினையாக இது அமைந்துள்ளது. என்னண்பர் திரு. பாலன் அவர்கள் கூட இதை மறுக்கமாட்டார் என்று நினைக்கிறேன். இப்படியிருக்க, 12-கண்ட்ரோல் செய்துவிட்டு 85-வது

[திரு. ப. மகாதேவன்] [1970 பிப்ரவரி 23]

சாதனையாக அதைச் சொல்கிறீர்கள். மக்களின் மனதில் ஒரே ஒரு சாதனையே படுகிறது. அதுதான் உண்மையில் அவர்கள் கண்ணுக்குப் படுகிறது. குமரி மாவட்டத்திற்குச் சென்றாலும் சரி, அல்லது இங்கு சென்னையிலானாலும் சரி, எங்கு சென்றாலும் நெய்வேலி மாதிரி ஒரு ஊர் புதிதாக. டெலாப் ஆகியிருக்கிறது என்று பார்க்கிறவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த ஊர் எது? எங்கு சென்றாலும் அது கண்ணில் அடிபடுகிறது. ஒரு மணி நேரமாக பஸ்ஸுக்கு காத்திருக்கிறவர்கள் கண்களுக்கு அது அடிக்கடி படுகிறது. அது என்ன ஊர் என்று கேட்டால் சொல்கிறார்கள், அது பாரி மூளை என்று நினைத்தோம்—எங்கள் ஊரில் அரமனை என்ற இடம் இருக்கிறது—ஆனால் பணிமனைக்குச் செல்கிறது அவை, இதுதான் சாதனையா என்று கேட்கிறார்கள். நல்லவேளை அந்த இலாகா மாற்றமாகியிருக்கிறது. ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் வாங்காமல், ரிப்பேர் செய்யாமல் இருந்தால் லாபம் வரும் என்று மேதாவிலாசத்தோடு புதுக் கண்டுபிடிப்பு. அதை அந்தரங்கமாக வைத்திருந்தார்கள், யாரிடமும் சொல்லமாட்டோம், லாபம் காட்ட ஒன்றை வைத்திருக்கிறேன் என்று கூறினார்கள். பிறகு அது மாடி. பஸ் என்ற நிலைக்கு வந்து இன்று அது அம்மாடி பஸ்ஸாக இருக்கிறது. பஸ்ஸில் டிக்கட் வாங்கிக்கொண்டு ஏறினால் தலையில் ஒரு இடி பட்டு அம்மாடி என்று சொல்லும் விதத்தில் அவ்வளவு மோசமாக இன்று அந்த இலாகா போய்க்கொண்டிருக்கிறது. பணிமனை என்ற பெயரைப் பார்த்து அதுவும் ஒரு சாதனையே என்று மக்கள் மனதைத் தேற்றிக்கொள்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, பொதுமக்கள் இந்த பட்ஜெட்டில் நில வரி நீக்கத்தை எதிர்பார்த்தார்கள். ஏனென்றால் இன்று நிதிப் பொறுப்பில் இருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது அதைக் காரசாரமாகத் தாக்கியிருக்கிறார்கள், அதாவது நில வரியை நீக்கவேண்டுமென்று. அது கோடி ரூபாய் லாபத்திற்காக இந்த அநியாயமான வரி அமைப்பு வேண்டுமா, என்று அன்று பேசியிருக்கிறார்கள். அகவேதான் அதைப் பொதுமக்கள் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். நிச்சயமாக அது 1971-ல் வரும் என்று எண்ணுகிறேன். ஏனென்றால் மக்களுக்கு ஞாபக சக்தி கொஞ்சம் குறைவு. இப்போது செய்துவிட்டால் 1972-ல் மக்கள் அதை மறந்துவிடப் போகிறார்களே என்று பக்கத்தில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணியிருந்தால் அது வரவேற்கத் தக்கது.

எங்கள் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு பிரச்சனை ரயத்துவாரி சிஸ்டம். சபாநாயகர் அவர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் குறிப்பாக மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்களுக்கெல்லாம் அந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி நன்கு தெரியும். அவர்கள் அன்று அரும்பாடு பட்டார்கள். எல்லோரும் அதைப் பேசி, அது ஒரு வேண்டாத திட்டம் குமரி மாவட்டத்திற்கு என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றிச் சொல்ல இப்பொழுது எனக்கு நேரம் இல்லை என்றாலுங்கூட, மற்ற

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. ப. மகாதேவன்]

வர்களுக்குத் தெரியவேண்டுமென்பதற்காக ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல வரும்புகிறேன். அங்கு திரு. சி. பி. இராமசாமி ஐயர் அவர்கள் காலத்தில் 30 ரூபாய், 40 ரூபாய் ஏக்கருக்கு வரி என்று கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருந்தது. பேசிக் டாக்ஸை ஏக்கருக்கு 2 ரூபாய் என்று கொடுத்திருந்தார்கள். பண்டாரவகை என்று ஒன்று இருந்தது. அது மக்களை வாட்டிக்கொண்டிருந்தது. முன்பிருந்த அரசாங்கம் அதை மாற்றும்பொழுது, ரயத்துவாரியாக மாற்றியது காரணம் சுப்ரீம் கோர்ட் அந்த பேசிக் டாக்ஸ் செல்லாது என்று சொல்லிவிட்டதால். ஆனால் அன்று எங்களுக்கு எதிர்க்கட்சியிலே அமர்ந்திருந்த அங்கத்தினர்கள் வாதாடினார்கள். இப்பொழுது நிதியமைச்சராக இருப்பவர்கள் அன்று காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு குமரி மாவட்ட மக்கள் பாடம் கற்பிப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதன்படி அவர்கள் பாடம் கற்பிக்கத் தவறியதாலோ என்னவோ அது அப்படியே இருக்கிறது. 25 ரூபாய் 30 ரூபாய் வருஷத்திற்கு வருகிறது. அதை 4 வருஷங்களுக்குச் சேர்த்துக்கொடுக்கும்படி கேட்கும்பொழுது சிறிய விவசாயிகள் அல்லல் உறுகிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் அன்று பேசியிருந்தார்கள். நானும் இப்பொழுது மெமோரண்டம் அனுப்பியிருந்தேன். ஏதோ காங்கிரஸ்காரர்கள் தானே அனுப்பியிருந்தான் என்று விட்டு விடாமல் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினை மனிதாபிமானத்தோடு அணுக வேண்டிய ஒன்று. குறிப்பாகத் தமிழகம் பூராவும் நில வரியை நீக்கம் செய்யவேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டாலும் பேசிக் டாக்ஸுக்காவது கொண்டு வரலாம். சுப்ரீம் கோர்ட், வெறும் பூமிக்கும், பயன்தரும் பொன் விளையும் பூமிக்கும் ஒன்றாகப் போடுவது சரியல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறது. கேரளாவில் 3 ரூபாய், 2 ரூபாய், 1 ரூபாய் என்று தரம் குறித்து இருப்பதைப்போல் செய்யவேண்டும். குமரி மாவட்டத்தில் ரயத்துவாரி வரி பாக்கிகளை வசூலிப்பதற்காக இன்றைய விவசாயிகளை கசக்கிப் பிழியாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வசூலிப்பதை உடனடியாக நிறுத்திவைக்க உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பாங்கு தேசிய மயமாக்கப்பட்டதைப்பற்றி வரவேற்றிருக்கின்றார்கள். அது பாராட்டத்தக்கது. அதோடு, மாநில சர்க்காருக்குத் தகுந்த பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அது கூட வேண்டியதுதான். அதோடு மாநிலத்தின் பொறுப்பும் இருக்கிறது. ஏனென்றால் பேங்குகளிலே கடன் கேட்டால் ஜாமீன் இல்லாமல் கடன் கொடுப்பதில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஜாமீன் இல்லாமல் முன்பும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஜாமீன் இருந்தால் அன்றும் கொடுத்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். எனவே, ஏழை விவசாயிகள், சிறு கடைக்காரர்கள் இவர்களுக்குப் பேங்குகள் கடன் கொடுத்தால் அதற்கு மாநில அரசு பொறுப்பேற்க வேண்டும். 2 எக்கர், 1 ஏக்கருக்குக் குறைந்த

[திரு. ப. மகாதேவன்] [1970 பிப்ரவரி 28]

நிலமுடைய ஏழை விவசாயிகள், 1,000 ரூபாய்க்குக் குறைந்த முதலீட்டில் வியாபாரம் செய்யும் சிறு வியாபாரிகள் ஆகியோர்களுக்கு மாநில அரசு ஜாமீன் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

மன்னர்களின் மானியங்களை ஒழிப்பதைப்பற்றியும், விசேஷ சலுகைகளைப் பற்றியும் முதலமைச்சரவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அதோடு நாமும் கொஞ்சம் அக்கறையோடு இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மன்னர்களின் மானியம் எதற்காக ஒழிக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்? அவர்கள் ஃபாரின் கார்ட்கள், அதாவது வெளியூர்க் கார்ட்கள் வைத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்று நம்முடைய நிலை என்ன? பார்லிமெண்டில் சட்டம் கொண்டு வருகிறோம், பார்லிமெண்ட் உறுப்பினர்களுக்குப் படி அதிகம் வேண்டுமென்று. அமைச்சர்கள் எந்தக் காரில் போகிறார்கள்? ஃபாரின் காரில் போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. உடம்பிற்காக அவ்வாறு போகிறார்கள் என்றால் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி இல்லாமலிருந்தால் அது சரியாகாது. ஆனால் இன்று அப்படி அவர்கள் காரில் போகும்பொழுது, முன்பு முதல் அமைச்சராகியிருந்து, இன்று உங்கள் நிரந்தரப் படத் திறப்பாளராகவும், ஆசி கூறுபவராகவும், நண்பராகவும், இருக்கின்ற திரு. பக்தவச்சலம் அவர்கள் 'போட்' காரில் போகிறார் என்று சொன்னவர்கள் இன்று திரு. கருணாநிதி கப்பல் போன்ற காரில் போகிறார்களே என்று அதைப்பார்ப்பவர்கள் கருதுகிறார்கள். கும்பி எரியுது, குளுகுளு ஊட்டி வேண்டுமா என்று கேட்டவர்கள் இன்று கோட்டையிலே அந்தக் குளுகுளு வசதியைக் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள் என்று திரு. மாட்டின் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். உண்மையாகவே உடம்பிற்காக என்றிருந்தால் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன், அது வேண்டியதுதான். அதை வேண்டாமென்று சொல்லக்கூடிய கடின உள்ளம் படைத்தவனல்ல. உழைப்பு அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது, அலுப்பு இருக்கிறது என்றால் சரிதான். ஒன்றுமே உழைப்பில்லாமல் பணம் சேமிக்கும் பணக்காரர்கள் ஏர்-கண்டிஷன் வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு நாட்டில், உழைக்கின்ற நீங்கள் வைத்துக் கொண்டால் தவறு என்ற அந்த நினைப்பில் நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் உச்சவரம்பு சட்டத்தால் 15 ஏக்கராவுக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்துக்கொள்ளும் நிலை ஏற்பட்ட ஒரு விவசாயி, 150 ரூபாய் மாத வருமானம் என்று சொல்லக்கூடிய ஒருவர் இந்த குளுகுளு காரைப் பார்த்தால் என்ன நினைப்பார்? கப்பல் போன்ற கார், அதற்கு உள்ளே இருக்கின்றவர் யார் என்று தெரியவில்லை என்று சொல்லும் அளவுக்கு இருந்தால் என்ன சொல்வது? என். ஜி. ஓ. வினர் 30 ரூபாய் நிவாரணம் கேட்டார்கள். ஆனால் அந்த 30 ரூபாய்க்குப் பதிலாக 10 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன கேட்பார்கள், இந்தக் காரைப் பார்த்துவிட்டு?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நண்பரவர்கள் என்னுடைய காரில் குளு குளு வசதி இருப்பதைப்பற்றி மிகுந்த ஆயாசப்படுகிறார்கள். என்னுடைய நோயின் காரணமாக,

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கண்ணோயின் காரணமாக நான் குளிர்ந்த அறையிலே இருக்க வேண்டும், குளிர்ந்த காரிலே பயணம் செய்யவேண்டுமென்று டாக்டர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். நண்பரவர்களுடைய யோசனைக்குப் பிறகு அதை என்னுடைய காரிலிருந்து எடுத்துவிடத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. ப. மகாதேவன் : தலைவரவர்களே, நான் பேசும்பொழுதே சொன்னேன். உடம்பிற்காக என்றால் நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை, அந்த அளவுக்குக் கடின உள்ளம் படைத்தவனல்ல என்று நான் கூறியதை அவர்கள் கேட்டார்களோ இல்லையோ தெரியவில்லை. அப்படியில்லாமல் இருந்தால்தான் என்று சொன்னேன். ஏனென்றால் நான் இவைகளையெல்லாம் சொல்லும்பொழுது முதலமைச்சர் மீது கசப்பாகச் சொல்வதாக நினைத்து விடக் கூடாது. எங்கள் ஊரிலேகூட நான் பேசுகின்ற சட்டங்களில், யாராவது தரக்குறைவாகப் பேசினால் நான் கண்டித்திருக்கிறேன். எங்கள் கட்சியிலே காமராஜைப் 'படிக்காத மேதை' என்று சொல்வதைப்போல், அவர்கள் கருணாநிதியை 'படிக்காத மேதை' என்று சொன்னால், அதில் தவறு இல்லை என்று சொல்வேன். ஆகவே, மக்கள் நினைப்பதைச் சொன்னேன். அது உங்கள் காதில் விழாமல் இருக்கலாம், மக்கள் சொல்கிறார்களே என்பதற்காகத் தான் சொன்னேன். அந்த விளக்கத்திற்கு நன்றி.

முப்பது ரூபாய் நிவாரணமாகக் கேட்டவர்களுக்கு 10 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. அதற்கு எந்த விளக்கமும் கொடுக்கப்படவில்லை. பணம் இல்லை என்றே, அல்லது அடுத்த மாதம் கொடுக்கப் போகிறோம் என்றே இல்லை. முப்பது ரூபாய் கேட்டவர்களுக்குக் குறைத்துக் கொடுத்திருப்பதற்கான விளக்கம் தேவை. கொடுத்ததைக் கொடுத்தோம், இதை ஆசையோடு, அன்போடு கொடுத்திருக்கலாம். முதலமைச்சரவர்கள், அவர்கள் வந்தபொழுது சரியாகப் பார்த்து மதிப்புக் கொடுக்கவில்லை என்று புரட்டுக்களைக் கிளப்பி விடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு நோட்டீஸிலே, அதன் தலைவர் தேவநாதன் என்று போட்டு வெளியிடப்பட்ட நோட்டீஸிலே அவர்களும், முதலமைச்சரவர்களும் பேசிய வசனமே வந்திருக்கிறது. அப்படியிருந்தால் நான் உண்மையாகவே வருந்துகிறேன். ஆசிரியர்களை, மாணவர்களைச் சரியாகப் பார்ப்பதில்லை, பேசுவது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். உண்மையில் உங்களுக்கு, உழைத்த அலுப்பு இருக்கலாம், ஆகவே சுற்றுப் பயணத்தைக் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொள்ளலாம். இதையெல்லாம் சொல்லும்பொழுது, "இவன் யார் உபதேசம் செய்ய?" என்று கேட்காதீர்கள். நண்பர் திரு. எம். எஸ். மணி அவர்கள் எங்களுக்கு உபதேசம் கூறினார்கள், போன செஷனிலே 3 மாத மாவது சிறைக்குச் செல்லக்கூடாதா, விலைவாசிப் போரட்டம் நடத்தக்கூடாதா என்று சொன்னார்கள். ஆட்சி அவருக்கே அலுப்புத் தட்டி விட்டதோ என்று வியக்கும் அளவுக்குச் சொன்னார்கள். எனவே, சுற்றுப் பிரயாணத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள். முன்பு போர் அபாய அறிவிப்பு வந்தவுடனே எல்லோரும்

[திரு. ப. மகாதேவன்] [1970 பிப்ரவரி 28]

மெட்ராஸை விட்டுப் போனார்கள். அதைப் போல் சமயத்தில் ஒரு அமைச்சரும் தலைநகரில் இல்லை என்று சொல்லும் அளவுக்கு இருக்கிறது. முன்பு திரு. எல்லப்ப பாகவதர் அவர்கள் பேசும்பொழுது கூறினார்கள், காதுகுத்து, சிமந்தம் இவை களுக்கெல்லாம் அமைச்சர்கள் போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று. உண்மையிலேயே நண்பர்களாயிருந்தால் போக வேண்டியதுதான். அப்படியில்லாமல் அடிக்கடி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தால் சகிப்பின் காரணமாக பொறுமையில்லாத நிலை வரலாம். அந்தப் பொறுமையில்லாத மனப்பான்மையினாலே, வந்தவர் களுக்குச் சரியாகப் பதில் சொல்லமுடியாத நிலைமை உற்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் அதையே வலியுறுத்திச் சொல்லி வருகிறார்கள். நான் இரண்டு முறை, பத்திரிகைகளில் அதுபற்றிய விளக்கத்தைத் தந்திருக்கிறேன். வந்தவர்களில் யாரையும், எந்த அமைச்சரும் அலட்சியப்படுத்தி அனுப்பி வைக்கவில்லை என்பதை நான் இங்கு உறுதியாகக் கூறுகிறேன். என்.ஜி.ஜி.ஓ. சங்கத்தைச் சேர்ந்த தலைவர், பிரதிநிதிகள் 15 பேருக்கு மேற்பட்டவர்கள், என்னையும், மாண்புமிகு அமைச்சர்களையும் சந்தித்து என்னுடைய அறையில் ஒரு மணி நேரம் பேசியிருக்கிறார்கள். அன்று, கேபினெட் மீட்டிங்கைக்கூட ஒரு மணி நேரம் ஒத்திவைத்துவிட்டுப் பேசியிருக்கிறோம். நோட்டீசில் வந்ததும், எழுதியிருப்பதும் மிகத் தவறானவை, உண்மைக்கு மாறுபட்டவை.

திரு. ப. மகாதேவன்: தலைவர் அவர்களே, தேவனாதன் என்பவர் பெயரில் நோட்டீஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக நடந்து கொள்வார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அவர்கள் நன்றாக நடந்துகொள்ளவேண்டும், நடந்து கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. நான்கு சந்தேகப்பட்டேன், அப்படி இருக்காது என்று.

நான் ஒரு அழைப்பைப் பார்த்தேன் சமீபத்தில். கார்ப்பரேஷன் கமிஷனர் அழைப்பு விடுத்திருக்கிறார். எல்லோரும் வருகை தந்து விழாவைச் சிறப்பிக்கவேண்டும் என்று அழைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தேதி 6-1-1970 ஒருவர் தலைமையில், ஒருவர் முன்னிலையில் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் ஒருவர், திரு. சாதிக் பாட்சா என்று நினைக்கிறேன், திறப்பு விழா நடத்தி வைக்கப்போகிறார். இடம் கிருஷ்ணம்பேட்டை விழா-ஈமச் சடங்கு நிலையத் திறப்பு. அமைச்சர் அவர்களை நல்ல சோஷலிச வாதி என்று பாராட்டுகிறேன். எல்லோருக்கும் கடைசியில் அந்த 6 அடி மண்தான் சொந்தம் என்ற கருத்தில் அந்தத் திறப்பு விழாவுக்கு அமைச்சர் சென்றிருக்கிறார் போலும்! ஆனால், எனக்கு இருக்கிற கவலையெல்லாம் திறப்பு விழாவின் போது கல்லில் பெயரை செதுக்கி வைப்பார்களே என்பதுதான். அதைப் பார்க்கும் பொழுது மக்கள் தப்பு அபிப்பிராயம் கொள்ளக்கூடாதே என்பதுதான் என்னுடைய கவலையெல்லாம்

1970 பிப்ரவரி 28]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பொது மக்களுக்குச் செய்துகொடுக்கப்படுகின்ற ஒரு வசதி அது என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா?

திரு. ப. மகாதேவன் : பொதுமக்களுக்குச் செய்துகொடுக்கப் படுகிற வசதிதான். அமைச்சர் உண்மையான சோஷலிசவாதி என்பதை நான் முன்னாலேயே சொன்னேன். வேறு ஒன்றும் தப்பாகச் சொல்லவில்லை.

திறப்பு விழாக்களுக்கு அமைச்சர்கள் செல்லும்பொழுது, மக்களிடையே அமைச்சர்களிடையே உள்ள கொள்கை குழப்பம் உண்டாகிறது. ஏனென்றால், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 'கடவுளைக் கற்பித்தவன் முட்டாள்' என்று அடியில் பொறிக்கப் பட்டிருக்கிற பெரியார் அவர்களுடைய சிலையையும் திறந்து வைக்கிறார். பெரியார் அவர்களுடைய சிலையைத் திறந்து வைக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. மயிலாப்பூர் கோவில் தெப்பக்குளத்தைச் செப்பனிடும் வேலையையும் துவக்கி வைக்கிறார். பெரியார் சிலையைத் திறந்தது பற்றி யாராவது கேட்பார்களோ என்னவோ என்று, அதற்குப் பிரயாச்சித்தமாகவோ என்னவோ, திருவாரூர் தேருக்கு ரூ. 2½ லட்சம் அல்லவா கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார் . . .

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பத்திரிகையில் வந்ததையெல்லாம் வைத்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். பட்ஜெட்டைப்பற்றிப் பேசவில்லை. திருவாரூர் கேரைச் செப்பனிட்டி ஒட்டுவதற்காக அரசாங்கம் கஜாணவி லிருந்து எந்தப் பணத்தையும் எடுத்துக்கொடுக்கவில்லை. பத்திரிகையில் வந்தது தவறான செய்தி, கருணாநிதி ரூ. 2½ லட்சத்தை முதல் அமைச்சர் நியமிக்கிறதோ அல்லது சர்க்கார் கஜாணவி லிருந்தோ எடுத்துக்கொடுத்துவிடவில்லை. 'டெம்பிப் பண்டு' என்ற ஒரு நிதி இருக்கிறது. அதற்குரிய அதிகாரிகள், கமிஷனர், அங்கப் பணத்தைக் கொடுக்க அனுமதித்திருக்கிறார். அரசாங்கத் திலிருந்து தனியாக எந்தப் பணமும் தரப்படவில்லை.

திரு. ப. மகாதேவன் : பணம் கொடுத்ததற்காகச் சொல்லவில்லை. மக்களிடையே கொள்கைக் குழப்பம் ஏற்படுகிறது என்பதைத் தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 'ஏரோட்டும் தோழர்கள் ஏங்கி நிற்க. தேரோட்டம் உனக்கு எதற்கு தியாகராஜா?' என்று அன்று பேசினார்கள். இன்று திருவாரூர் தேர் ஒடுவதற்கு ரூ. 2½ லட்சம் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார், பெரியார் சிலையைத் திறந்ததற்குக் கழுவாயாக . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 'ஏரோட்டும் தோழர்கள் ஏங்கி நிற்க தேரோட்டம் உனக்கு எதற்கு தியாகராஜா?' என்று இப்பொழுதும் தான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அவர் இல்லாத காரணத்தினாலோ அல்லது இருக்கிற காரணத்தினாலோ, தெரியாது,

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 பிப்ரவரி 28]

எனக்கு இன்னும் பதில் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், நான் கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், அப்பொழுதுகூட நாங்கள் யாரும், அப்பொழுதிருந்த அரசாங்கத்தை அப்படித் தேர் ஓடுவதைத் தடுத்துவிடுங்கள் என்று சொல்லிக் கேட்கவில்லை, நான் சார்ந்த இயக்கத்தின் சார்பாக யாரும் கேட்கவில்லை. ஆகவே தான் மதவாதிகளின் மனம் புண்படாமல் இருப்பதற்கு, அவர்கள் நடத்துகிற காரியங்களுக்கெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் குறுக்கே நிற்காது. அதே நேரத்தில் இந்த அரசாங்கத்தை நடத்துகிறவர்கள், தங்களுக்குச் சரி என்று படுகிற பகுத்தறிவுக் கொள்கையைப் பரப்புவதில், சட்ட ரீதியாக அல்ல, முடிந்த வரையில் சட்ட ரீதியாகவும், மற்ற வகையில் தங்களுடைய கொள்கை ரீதியாகவும், பிரச்சாரம் செய்வதில், இந்த அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பூரீ ரங்கநாதனையும், தில்லை நடராஜனையும் பிரங்கி வைத்துப் பொசுக்கும் நான் எந் நாளோ என்று சொன்னீர்களே?

திரு. கே. வினாயகம் : ஆன் எ பாரிண்டு ஆப் இன்பர்மேஷன். இந்த மாதிரி கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது சரி, அவர்களைப் பொறுத்தவரையிலே 'எரோட்டும் தோழர்கள் ஏங்கி நிற்க. தேரோட்டம் எதற்கு உனக்கு தியாகராஜா?' என்று இன்னும் கேட்கிறார் என்றால், அந்தத் தேர் ஓட்டும் திறப்பு விழாவுக்கு அவருக்கு அழைப்பு வந்தால், தான் போகாமல் இருப்பதற்கு ஒத்துக்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திரு. வினாயகம் அவர்கள் பத்திரிகையைச் சரியாகப் படிக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். நான்கு நாட்களாகத் திருவாரூரில் தேர் ஓட ஆரம்பித்து, வடம் அறுந்து ஓடாமல் தேற்கு வீதியில் நின்றுகொண்டிருக்கிறது. திரு. வினாயகம் அவர்கள் பத்திரிகை இருப்பதால், அவர் சென்று இழுத்தால் ஒரு வேளை தேர் ஓடுமோ என்னவோ?

திரு. ப. மகாதேவன் : தியாகராஜருக்குப் பிடிக்கவில்லைபோலும். அதனால்தான் தேர் பாதியில் நின்று விட்டதோ என்னவோ?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சர்வ கட்சிகளின் சார்பாக எல்லோரும் இழுக்கப் போவதா? இருந்தால், நாங்களும் தயார்.

திரு. ப. மகாதேவன் : அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் சொல்லும் பொழுது மக்கள் உண்மையாக நம்புகிறார்கள். மக்களிடையே கொள்கைக் குழப்பம் ஏற்படுகிறது . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உறுப்பினர் அவர்கள் தேர் ஓட்டத்தை சட்டத்தின் மூலம் தடை செய்யவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களா?

1970 பிப்ரவரி 28]

திரு. ப. மகாதேவன் : தேர் ஒட்டத்தை நாங்களே இருந்து நடத்தி வைப்பவர்களாயிற்றே? நாங்கள் எதற்கு வேண்டாம் என்று சொல்கிறோம்? எங்கள் ஊரில் கூடத்தான் சிக்கல் ஏற்பட்டு, சசிந்திரத்தில், தேர் ஓடாமல் நிற்கிறது . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அறநிலையப் பாதுகாப்புத் துறையினர் 'டெம்பில்' பண்டி'லிருந்து கொடுப்பதற்கு முன் உத்தரவு, அதை இந்த அரசாங்கம் ஆட்சேபிக்காது.

திரு. ப. மகாதேவன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படி நல்ல காரியங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மனப்பான்மை வந்ததற்கு நன்றி. நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். முன்னால் சொன்ன கொள்கையை இப்பொழுது விட்டுவிட்டார்களா, இல்லையா? அந்தக் கொள்கையை இன்றும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா? தியாகராஜருக்குப் பிடிக்கவில்லை போலும், அதனால் தான் தேர் பாதியில் நின்று விட்டதோ என்னவோ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எங்கள் கொள்கை எங்களிடம் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பிறருடைய கொள்கையை நாங்கள் பலாத்காரமாகத் தடுக்கமாட்டோம்.

திரு. ப. மகாதேவன் : அடுத்தபடியாக, ஒரே ஒரு பிரச்சனை. அதில்கூட ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை. விளக்கத்திற்காகத்தான் கேட்கிறேன். தியாகிகளுக்கு முன்பெல்லாம் 5 ஏக்கரா நிலம் கொடுக்கப்பட்டபொழுது, 5 ஏக்கரா நிலம் என்று அவர்களே கிண்டல் செய்யக்கூடிய வழக்கம் இருந்தது. நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு மனைக்கட்டுகள் விலை அதிகம் உள்ள அடையாறு பகுதியிலே, செல்வச் சிமான்சுள் மட்டும் தான் அங்கே நிலம் வாங்க முடியும் என்ற நிலையிலே உள்ள அந்த இடத்தில் யாருக்காவது நிலம் அரசாங்கத்தினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படிக் கொடுத்தால், குத்தகைக்கா, சும்மாவாகவா? அவர் தியாகியா; அல்லது மிலிட்டரியில் இருந்தவரா அல்லது ஏழைக் குடியானவனா? இந்த மூன்று 'கேடிகரி'யைத் தவிர வேறு விதமாக அரசினர் நிலம் வழங்குவதற்கு வழிவகை இல்லை என்று எண்ணுகிறேன். அதிலே குடியிருப்பவரைக் கேட்டால், தான் ஒருவரிடமிருந்து குத்தகைக்கு எடுத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார். உண்மையில் அரசாங்கம் 'லாண்டு அஸைன்மெண்டு' செய்தால், அதைச் சொந்தமாக வைத்துக் கொள்வதற்காகத்தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர, குத்தகைக்கு விடுவதற்காக இருக்கக் கூடாது. அவர் ஏழையா, தியாகியா, மிலிட்டரியில் இருந்தவரா என்று விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வி கேட்பதைவிட குற்றச்சாட்டைச் சுமத்தினால், அதற்கு நான் விளக்கம் அளிக்க முடியும்.

[1970 பிப்ரவரி 23]

திரு. ப. மகாதேவன் : அதில் உள்ள மற்ற விஷயங்களையும் எங்களால் தெரிந்துகொண்டுவிட முடியும். ஆனால், அவ்வளவு அவசரமாகக் கிடைத்துவிடாது. திரு. பத்மநாபன் என்பவருக்கு 6 ஏக்கர், 108 கிரளண்ட்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? திரு. சித்தன் அவர்கள் ரூ. 10 லட்சம் பெறும் என்று சொன்னார். அமைச்சர் ரூ. 9 லட்சம் என்று சொன்னார். ரூ. 20 லட்சம் பெறும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பத்மநாபன் என்பவருக்கு 6 ஏக்கர் நிலம் குத்தகைக்கோ, விலைக்கோ கொடுக்கப்படவில்லை.

திரு. ப. மகாதேவன் : இடத்தைக் கூடச் சொல்கிறேன். அடையாறில் சத்யா ஸ்டேடியோவுக்குப் பக்கத்தில் பத்மநாபன் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்ன பிறகு அந்தப் பிரச்சினையையே மேற்கொண்டு சொல்லக் கூடாது.

திரு. ப. மகாதேவன் : சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கக் கூடிய திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்களுடைய பி.ஏ. அல்லது எலக்டிரிஷியன் என்று சொல்லக்கூடிய பத்மநாபன் என்பவருக்கு.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த பத்மநாபனுக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. மேலே விவரம் இருந்தால் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லலாம்.

திரு. ப. மகாதேவன் : இந்த பட்ஜெட் யாருக்கும் திருப்தி அளிக்கவில்லை, மக்கள் தலையிலே மிகவும் வரிப்பளு சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மேற்கொண்டு பேசுகிற உறுப்பினர்கள் 10 நிமிஷங்களுக்கு அதிகப்படியாகப் பேச வேண்டாம் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தமிழக அரசின் சார்பில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அவைமுன் வைத்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஆண்டுதோறும் வைக்கப்படும் அறிக்கை என்பது மட்டுமல்லாமல், ஓர் உண்மையான சோஷலிச சமுதாயத்தில் அடிப்படையில் கொள்கைத் திட்டமாக அமைந்திருப்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்கள் ஆட்சியில், மக்களுக்காக விளக்கப்பட்டுள்ள பொருளாதாரக் கொள்கைத் திட்டம் என்றே இந்த அறிக்கையை எடுத்துக் கூறினால், அது மிகையாகாது. இந்த ஆண்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று நல்ல திட்டங்களுக்கு நிதிகள் ஒதுக்குவதும், அரசுத் துறையிலும் மற்ற வகையிலும்

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுப்பதும், புதிய வரிகளை விதிப்பதும் என்று பிரித்துப் பார்க்கலாம். அப்படிப் பார்க்கும்போது, இது கடந்த மூன்று ஆண்டுகாலமாக அரசுப் பொறுப்பில் இருக்கும் கழகத்தின் நான்காவது நிதிநிலை அறிக்கை என்பதைப் பார்த்தோமானால், அது உண்மையாக ஒரு சோஷலிச சமுதாயத் திட்டத்தை உருவாக்கப் பலவிதமான கொள்கைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஒன்று என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தில் வேளாண்மைத் துறைக்கும், கல்வித் துறைக்கும், தொழில் துறைக்கும், அதிகமாக நிதிகளை ஒதுக்கி இருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டும். கடந்த ஆண்டு இதே மன்றத்தில், இப்படிப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசும்போது வேளாண்மைத் துறைக்கு ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்டி, அடுத்த ஆண்டு இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்க உள்வதாகவும், அதனால் நல்ல வளர்ச்சியை வேளாண்மைத் துறை அடையுமென்றும் மிகத் தெளிவாக சொல்லியிருந்தார்கள். அதேபோல வேளாண்மைத் துறைக்கு மிக அதிகமாகத் தொகையை ஒதுக்கியிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த ஆண்டு நல்ல வகையில் இயற்கை ஒத்துழைத்ததாலும், வேளாண்மைத் துறையில் உணவு உற்பத்தி அதிகமாக ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். கடந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிகமான கவனம் செலுத்தி, அதற்காகப் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி, அதன் மூலம் அதிகமாக வேளாண்மை உற்பத்தி கிடைத்திருப்பதைக் கண்டு, மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள்.

கல்வித் துறைக்கும் அதிக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க ஒன்று. 1967 பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னால், காங்கிரஸ் கட்சியின் பெருந் தலைவர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வாக்களித்தால், வோட்டுப் போட்டால், அவர்கள் கல்லூரிகளை மூடிவிடுவார்கள், உயர் நிலைப் பள்ளிகளை மூடிவிடுவார்கள் என்றெல்லாம் மக்களிடத்தில் பிரசாரம் செய்தார்கள். நாம் பார்ப்போம். அந்தக் காலத்தில், 1966-67-ம், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்கள் கல்விக்கு ஒதுக்கியிருந்த தொகை, ரூ. 4,386 லட்சம்; ஆனால், கடந்த மூன்று ஆண்டு காலத்தில் படிப்படியாகத் தொகையை அதிகரித்து, இந்த ஆண்டு ரூ. 6,683 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இந்த அரசு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஒதுக்கிய தொகையைவிட ரூ. 23 கோடி அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கடந்த மூன்று ஆண்டுக் காலத்தில் பல ஊர்களில் பல மாவட்டங்களில், புதிய பதிய கல்லூரிகள், ஆண்கள் கல்லூரிகளும், பெண்கள் கல்லூரிகளும், தனிப்பட்டோர் கல்லூரிகளும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதேபோல, பல இடங்களில், பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. பல பழைய கல்லூரிகளில் அதிகமாக இடங்களைக் கொடுக்க வசதிகள்

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்] [1970 பிப்ரவரி 29]

செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மருத்துவக் கல்லூரியிலும் அதிகமாக இடங்கள் வேண்டும் என்று வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிக் கல்விக்காக அதிகமாகச் செலவழித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், செகண்டரி, பி.டி. போன்ற ஆசிரியர்களுக்கு, 5970 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் கல்வித் திட்டத்தை அமைத்திருப்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அளவிற்கு அபிவிருத்தி செய்திருக்கக்கூடிய அரசை, இவர்களுக்கு வாக்களித்தால் படிப்பு வராத, கல்லூரிகளை மூடிவிடுவார்கள் என்ற வாதத்தை எந்த அளவு பொய்யாக்கியிருக்கிறோம் என்பதை அரசில் இருக்கும் நாங்கள் நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு, வேளாண்மைத் துறைக்கு என்று பார்க்கும்போது, எந்த அளவிற்கு ஆர்வத்தைக் காட்டியிருக்கிறோம் என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும். 1966-67-ல் மிகு பயன் தரும் விதைகள் 5.27 இலட்சம் ஏக்கர்களில் பயிர் செய்யப்பட்டிருந்தது. 1968-69-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 17.8 லட்சம் ஏக்கர் பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1970-71-ல் 24.0 லட்சம் ஏக்கரில் பயிர் செய்யத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், நைட்ரஜன் உரம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், 1966-67-ல் 85,000 டன் பயன்படுத்தப்பட்டது; 1969-70-ல் 1,33,000 டன் உரம் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதோடு, விமானம் மூலம் பயிர்களுக்கு உரம் தெளிப்பதில், 1967-ல் 28,000 ஏக்கர்களுக்கும், 1969-70-ல் இரண்டு லட்சம் ஏக்கர்களுக்கும் தெளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1970-71-ல் 10 லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்கத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருப்பதையும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவும் செய்ததால், இந்த ஆண்டு வேளாண்மை அதிகரித்து, தமிழ் நாட்டில் 4 கோடி மக்களும் மகிழ்ச்சியோடு திருப்தியோடு இருக்க, ரேஷனையும் நீக்கி விட்டு இருப்பதைத் தமிழ் நாட்டு மக்கள் வரவேற்று இருக்கிறார்கள். எந்த மாவட்டத்திலிருந்தும், எந்த மாவட்டத்திற்கும் நெல்லை, அரிசியைத் கொண்டு போகலாம், விற்பனை செய்யலாம் என்கிற திட்டத்தையும் கடந்த ஒரு மாதகாலமாகத் தமிழக அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம், கடந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக வேளாண்மை பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த மாண்புமிகு மறைந்த திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் அல்லும் பகலும், ஓயாமலும் அயராமலும் உழைத்து, கிராமங்களுக்குச் சென்று, அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு, தேவையான நேரத்தில், தேவையான இடத்தில், தேவையான அளவு உரத்தைக் கொடுத்து, விவசாயிகளை ஊக்குவித்ததின் காரணமாகத்தான் என்பதை நாம் எல்லோரும் உணருகிறோம். அதன் காரணமாக இன்றைய தினம் நல்ல விளைச்சலும் நல்ல நிலை

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

மையும் இருப்பதைக் கண்டு தமிழக மக்கள் நான்கு கோடிப் பேர் களும் இதை வரவேற்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், வேளாண்மைத் துறைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எந்த அளவில் கடன்கள் கொடுத்திருக்கிறது என்று பார்த்தால், குறுகிய காலக் கடன், நடுத்தரக் கடன் இவற்றைப் பார்த்தால், 1966-67-ல் ரூ. 31.44 கோடி மட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. 1970-71-க்கு ரூ. 62.50 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நீண்ட காலக் கடனுக்கு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கொடுத்தது ரூ. 4.27 லட்சம்தான். ஆனால் 1970-71-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஒதுக்கியிருப்பது ரூ. 16 கோடி. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள் கொடுத்தது 209 தான். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் டிராக்டர்கள் 1,368 என்பதையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த 15 ஆண்டுக் காலமாகக் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக்கள் கொடுத்தது. 2.9 லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு; ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் கடந்த 3 ஆண்டுக் காலத்தில் 1.7 லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுத்திருப்பதைப் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வளவும் கடந்த மூன்று ஆண்டுக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்திருக்கிறது.

இவற்றின் காரணமாக இன்றைய தினம், அரிசிப் பஞ்சம், நெல் பஞ்சம் எல்லாம் நீங்கி, விலைவாசிகள் குறைந்து, கோவை மாவட்டத்திலிருந்து சேலம் மாவட்டத்திற்கு அரிசி, தானியங்கள் வரும் நிலை உருவாகியிருப்பதைப் பெருமையோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், இந்த வரவு-செலவு அறிக்கையில், வேளாண்மைக்கு ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை ரூ. 72 கோடி. இதற்காக நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ரூ. 72 கோடியில், 25,500 கிணறுகள், 13,200 குழாய்க் கிணறுகள், 15,000 வடிழுளைக் குழாய்கள்; 3,000 டிராக்டர்கள் கொடுக்க, விவசாயத்தை வளர்க்க இந்த ரூ. 72 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதை நாம் எல்லோரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாடு பூராவும் வேளாண்மைத் துறையில் இருக்கும் மக்கள் எல்லோரும் இந்த ஆட்சியைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில், இந்த அரசு கடந்த மூன்று ஆண்டுக் காலத்தில், மின்சாரத் துறையில் எவ்வளவு அக்கறை காட்டியிருக்கிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

1967-68-ம் ஆண்டுத் துவக்கத்தில் 25,022 கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சார விளக்குகள் போடப்பட்டிருந்தன. 1970-71-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள் 42,387 கிராமங்களுக்கு மின்சார விளக்குகள் அமைத்

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்] [1970 பிப்ரவரி 28]

துத் தருவதற்கான திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் மின்சாரத்திற்காக, 8.26 கோடி ரூபாய் மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் நாங்கள் 1970-71-ல் கழக ஆட்சியில் 21.5 கோடி ரூபாய் அளவு மின்சாரத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் 2,295 மெகவாட் அளவுக்கு மின்சார உற்பத்தியை உயர்த்த வழி செய்யப்படுகிறது. இது நாட்டிலே ஏற்பட்டுள்ள தொழில் வளர்ச்சிக்கு அறிகுறியாக விளங்குகிறது. வேளாண்மைத் தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு அறிகுறியாகத்தான் இது விளங்குகிறது. மற்றும், சாலைகள் பராமரிப்பு, பொதுச் சுகாதாரம் மற்றும் மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான அபிவிருத்தி வேலைகள் போன்றவற்றில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அதிக அக்கறை காட்டி வந்திருக்கிறது.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீண்ட நாட்களாக, அதாவது இருபது ஆண்டுகளாக தமிழக சட்டமன்றத்தில் ஏற்படாத ஒரு புதிய சம்பிரதாயத்தை, ஒரு புதிய திட்டத்தை நமது கலைஞர் அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பின்தங்கியவர்களின் நலனைப் பாதுகாக்கவும், பின்தங்கியவர்களை முன்னேற்றுவதற்கும் ஒரு தனி இலாகாவை ஏற்படுத்தி, அதற்கென ஒரு தனி டைரக்டரைப் போட்டு, ஒரு தனிக் குழுவையும் அமைத்து, அதற்கென ஒரு தனி அமைச்சரையும் போட்டிருக்கிறார்கள். பின்தங்கியவர்களின் நலனுக்காக 5.19 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் இதைப் பாராட்டுகிறோம், இப்படிச் செய்ததற்காக நல்லவர்கள், படித்தவர்கள் எல்லோரும் கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாமல் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த இலாக்கா இந்த ஆண்டு இந்த மாநிலத்தில் 22 ஹாஸ்டல்களைப் புதியதாக ஏற்படுத்தவும், தனியார் நடத்தும் 20 ஹாஸ்டல்களை எடுத்துக் கொள்ளவும், தக்க ஏற்பாடுகளை அரசு செய்திருப்பதை நாம் அனைவரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இது அனைவரும் பெருமை கொள்ளும் திட்டமாகும்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் புதுமையான திட்டத்தை உருவாக்கிக் காட்டியிருக்கிறோம். இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இந்த இலாகாவுக் கென்று ஒரு நிதியை ஒதுக்கியதில்லை. மற்றும் கிராம நல சமூகத் திட்டம் என்ற பதற்காக 1 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'ஒரே கல்லில் இரண்டு மாங்காய்' என்றுதான் பழமொழி சொல்வார்கள். ஆனால் 'ஒரே கல்லில் மூன்று மாங்காய்' என்று சொல்லத்தக்க விதத்தில் கிராமங்களிடையே இணைப்புச் சாலைகள் ஏற்படுத்துதல், பள்ளிக் கூடங்கள் கட்டுதல், நல்ல குடிநீர் வழங்குதல் போன்றவற்றைச் செய்து வருகிறோம். இதற்காகத்தான் அரசு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. கிராமங்களில் நல்ல வசதிகளை ஏற்படுத்துதல்,

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

கிராமங்களிலே வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்துதல், சேரிப் பகுதிகளின் முன்னேற்றம் என்ற வகையில் ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, நம் மாநிலத்தில் கிராமங்களிலே இருக்கக் கூடிய சாலை வசதிகள், மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்கள் ஆகியவற்றைப் பார்க்கும்போது, இந்தியாவில் இருக்கக் கூடிய பல்வேறு மாநிலங்களுடைய முன்னேற்றத்தைக் காட்டிலும், நம் மாநிலத்தின் முன்னேற்றம்தான் அதிகம் என்பதற்கான புள்ளி விவரத்தையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் எங்கெங்கு சாலை வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்தால், யூனியன் டெரிடரி என்று சொல்லக்கூடிய பகுதிகளில் 6 சதவிகிதம் அளவுதான் வசதிகள் செய்துதரப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் அமைக்கப்பட வேண்டியது 94 சதவிகிதம். மற்றும் மத்தியப் பிரதேசத்தில் அமைக்கப்பட்டிருப்பது 10 சதவிகிதம்; இன்னும் அமைக்கப்பட வேண்டியது 90 சதவிகிதம்; ஓரிசா மாநிலத்தில் அமைக்கப்பட்டிருப்பது 14 சதவிகிதம்; இன்னும் அமைக்கப்பட வேண்டியிருப்பது 86 சதவிகிதம்; பிகார் மாநிலத்தில் இதுவரை அமைக்கப்பட்டிருப்பது ௩௫ சதவிகிதம், இன்னும் பாக்கி இருப்பது 70 சதவிகிதம். அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் அமைக்கப்பட்டிருப்பது 37 சதவிகிதம்; இன்னும் அமைக்கப்பட இருப்பது 63 சதவிகிதம். அண்டமயிலுள்ள அந்திர மாநிலத்தில் அமைக்கப்பட்டிருப்பது 37 சதவிகிதம், இன்னும் அமைக்கப்பட வேண்டியிருப்பது 63 சதவிகிதம். மேற்கு வங்காளத்திலே அமைக்கப்பட்டிருப்பது 40 சதவிகிதம்; இன்னும் அமைக்கப்பட வேண்டியது 60 சதவிகிதம். குஜராத் மாநிலத்தில் அமைக்கப்பட்டிருப்பது 18 சதவிகிதம்; இன்னும் பாக்கியிருப்பது 82 சதவிகிதம். உத்திரப் பிரதேசத்தில் அமைக்கப்பட்டிருப்பது 23 சதவிகிதம், இன்னும் அமைக்கப்பட வேண்டியிருப்பது 77 சதவிகிதம். ராஜஸ்தான் மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 22 சதவிகிதம்தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அமைக்கப்பட வேண்டியது 78 சதவிகிதம். மகாராஷ்டிரத்தில் இதுவரை அமைக்கப்பட்டிருப்பது 24 சதவிகிதம், இன்னும் அமைக்கப்பட வேண்டியது 76 சதவிகிதம், பஞ்சாப் மாநிலத்தில் அமைக்கப்பட்டிருப்பது 28 சதவிகிதம்; இன்னும் அமைக்கப்பட வேண்டியது 72 சதவிகிதமாகும். ஆனால் தமிழ் நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால், இங்கு அமைக்கப்பட்டிருப்பது 58 சதவிகிதமாகும். இன்னும் அமைக்கப்பட வேண்டியது 42 சதவிகிதமாகும். இவ்வாறாக தமிழகத்தில் தான் அதிக அளவில் சாலை வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது நன்கு விளங்கும். கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எந்த அளவு கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் இந்த விளக்கத்தைக் கூறினேன். அண்மையில் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னர் எதிர்த் கட்சிக் கலைவர் கிரு. சருத்திரமன் அவர்கள், நகர மக்களுடைய நல்வாழ்வின்காக,

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்] [1970 பிப்ரவரி 28]

கிராம மக்களுடைய தலையில் கல்லைப் போடுகிறது' என்ற வகையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் கிராமப் பகுதிகளில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற அபிவிருத்தி வேலைகளைக் பார்க்கும்போது, இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் தமிழகத்தில்தான் அதிக வசதி செய்து தரப்பட்டிருக்கின்றது என்ற உண்மை நன்கு விளங்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசு பணியாளர்களுக்காகப் பத்து ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணமாக, சிறப்புப் படியாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அரசிலும் இப்படிச் சிறப்புப் படி கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டு, அதன் விவர அறிக்கை வருவதற்குள்ளாக இடைக் காலத்தில் சிறப்பு ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்கள் கூறுகிற மாதிரி இது பிச்சைக் காசு இல்லை. நேற்றைய தினம் கேரள மாநில சட்டமன்றத்தில் வரவு செலவு அறிக்கை வைக்கப்பட்டது. அந்த அறிக்கையில் கேரள ராஜ்யத்திலுள்ள என்.ஜி.ஓ.களுக்கு ஏதாவது சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை இங்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்.ஜி.ஓ.-க்களின் குறைகளை அகற்ற நாம் சிறப்பு ஊதியம் அளித்திருக்கிறோம். இந்த அரசு என்.ஜி.ஓ.-க்களுடைய அரசு, இது ஏழை மக்களுடைய அரசு, இது பாண்டாளி மக்களுடைய அரசு, இது தொழிலாளர்களுடைய அரசு என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குத் தாராளமாக வேண்டியதைச் செய்யும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த அரசு வகை செய்திருக்கிறது. தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த வரவு செலவு அறிக்கையில் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆசிரியர் பெருமக்கள் மருத்துவ மனைகளில் இலவச சிகிச்சை பெற வகை செய்திருக்கிறது. மற்றும் வீட்டு வாடகைப்படி, விழாக் கடன், திருமணக் கடன் முதலிய சலுகைகளும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும், மலைப் பகுதிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குக் குளிர்காலப் படி போன்றவற்றையும் கொடுத்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

தமிழக அரசை மக்கள் அசிரிக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை மக்கள் அதிரிக்கிறார்கள். எந்தத் தேர்தல் வந்தாலும்—இடைக்காலத் தேர்தலாக இருந்தாலும், நகரசபைத் தேர்தலாக இருந்தாலும்—மக்கள் இந்த அட்சியை அதிரிக்கிறார்கள். இந்த அரசு பெயருக்கு முன்னேற்றக் கழகம் என்று இருப்பதைப் போல, செயல் முறையிலும் முன்னேற்றகரமான பணிகளைக் கட்டிப் பாதுபாடு இல்லாமல் செய்து வருகிறது. மாற்றான மதிப்பது, பெருந்தன்மை, கண்ணியம், விட்டுக் கொடுத்தல், சகிப்புத் தன்மை, நல்ல உள்ளம், பண்பாடு முதலிய நற்குணங்கள் அனைத்தும் பொருந்திய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உட்கார்ந்திருந்த இடத்தில்

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

திலை, இன்றைக்கு நமது முதலமைச்சராக கலைஞர் அவர்கள் உட்கார்ந்திருப்பதுதான் இதற்குக் காரணமாகும். கலைஞர் அவர்கள் கடந்த ஓராண்டுக் காலமாக முதலமைச்சராக இருந்து நல்ல பலத்திட்டங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அப்படி என்ன செய்துவிட்டார்கள் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் கேட்பார்களேயானால், அவர்களுக்கு இந்த விளக்கத்தைக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். தேசியக் கவி என்று போற்றப்படும் நாமக்கல் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களுக்கு, மாதம் ஒன்றுக்கு 250 ரூபாய் என்ற அளவில் அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் உதவித் தொகை அளித்துவர வகை செய்திருக்கிறது. மற்றும் பரவி ச. நெல்லையப்பர் என்ற தியாகிக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் என்ற அளவில் நிதி உதவியை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அளித்து வருகிறது. தில்லையாடியில் வள்ளியம்மை நகர் ஒன்று அமைக்க 5 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் உரிமைக்காகத் தென்னாப்பிரிக்காவிலே போராட்டம் செய்து தன்னுடைய இன்னுயிரை மாய்த்துக் கொண்ட அந்தத் தியாகியின் நினைவுச் சின்னமாகத்தான் தில்லையாடி வள்ளியம்மை நகர் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது மட்டுமல்ல, 'தமிழ்நாடு' என்று இந்த மாநிலத்திற்குப் பெயரிடப்பட வேண்டுமென்பதற்காக விருதுநகரில் 77 நாட்கள் வரை உண்ணாவிரதம் இருந்து தன் இன்னுயிரை மாய்த்துக் கொண்ட காங்கிரஸ் தியாகி சங்கரலிங்க நாடார் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 150 ரூபாய் என்ற அளவில் துயிமக அரசு உதவியளிக்க வகை செய்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எந்த அளவிற்குப் பரந்த நோக்கத்தோடு, நல்ல உள்ளத்தோடு நடந்து கொள்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் ஒத்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதை யெல்லாம் நான் சொல்லும்போது, 'எங்களுக்கு என்ன செய்து விட்டீர்கள்?' என்று காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் கேட்கலாம். அவர்களுக்கு இந்த அரசு பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக இந்த அரசு பல சலுகைகளை அளித்திருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு ஒரு கார், அவருக்கு ஒரு ப்யூன், ஒரு பி.எ. அவருடைய வீட்டில் ஃபர்னிச்சர், தொலைபேசி போன்ற வசதிகளை இந்தச் சர்க்கார் அளித்திருக்கிறது. இந்த வசதிகளை யெல்லாம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்களா என்று நீங்கள் கேட்கலாம். சர்க்கார் அளிக்கும் வசதிகளை ஏற்றுக்கொள்வதும், ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பதும், அவருடைய விருப்பம். எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு உரிய வசதிகளை யெல்லாம் அரசு செய்து கொடுக்கிறது ஏற்றுக் கொள்வதும், ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பதும் அவருடைய விருப்பத்தைப் பொறுத்தது. இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான், கடந்த இருபதாண்டு காலமாக நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது நாட்டை அண்டு வந்த காங்கிரஸ் கட்சி சிறிதும் சிந்திக்க முடியாத, சிந்தித்துச் செய்ய எண்ணாத, எண்ண முடியாத, செய்ய முடியாத காரியங்களை

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்] [1970 பிப்ரவரி 28]

எல்லாம் செய்திருக்கிறது என்றால், நாட்டு மக்கள் எங்களைப் பாராட்டுகிறார்கள் என்றால் என்ன தவறு? கிராமங்களில் உள்ள வர்கள் எல்லாம் முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பாராட்டுகிறார்கள். நகரங்களில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பாராட்டுகிறார்கள். இடைத் தேர்தல் வருகிறது என்றால் முன்னேற்றக் கழகமே வா என்று கூவி அழைக்கிறார்கள். இவற்றுக் கெல்லாம் காரணம் என்ன? நாங்கள் செய்திருக்கிற நல்ல காரியங்கள்தான். செய்து கொண்டு வருகிற நல்ல காரியங்கள்தான். செய்ய நினைத்திருக்கிற நல்ல காரியங்கள்தான்.

இது மட்டுமா? கதர்த் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆண்ட காலத்தில் வருடத்திற்கு 1½ கோடி ரூபாய்க்கு மேல் விற்றது இல்லை. புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. எங்களுக்குக் கதர் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அந்தத் துறையைப் படிப்படியாக வளர்த்து இந்த ஆண்டு 3 கோடிக்கு கதர் விற்பனையாகியிருக்கிறது என்றால் எந்த அளவுக்கு இந்த ஆட்சி ஜனநாயக அடிப்படையில் நேர்மையாக நடைபெற்று வருகிறது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அது மட்டுமல்ல, தொழில்துறையில் பல முன்னேற்றங்களை முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கண்டிருக்கிறது. சேலம் இரும்பாலை யை அமைத்தே தீருவோம் என்ற உறுதியில் இன்றைக்கு சேலம் கஞ்சமலை இரும்பாலைத் திட்டத்தின் முதல் கட்ட வேலை துவங்கப்பட்டு விட்டது. இதன்மூலம் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர் களுக்கு வேலை கிடைக்கும். மத்திய அரசும் இதற்குப் பச்சைக் கொடி காட்டி விட்டது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, நீண்ட காலமாக சேலம் மாவட்டத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய குறை ஒன்றுண்டு. அங்கே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான். சேலம் மாவட்ட ரயில்வே செஸ் நிதியை எடுத்துக் கொண்டால் 35 லட்சத்திற்குச் சேர்ந்து அப்படியே இருக்கிறது. ஆகவே, அதைக் கொண்டு இந்த அண்டிலாவது அங்கே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்கிற நல்ல கருத்தினை இந்த அரசு செயல்படுத்த வேண்டும் என்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், மிகவும் இக்கட்டான நேரத்தில் மிகவும் நல்ல முறையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்து நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்றால் நாம் அதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. மத்திய சர்க்கார்—டெல்லி சர்க்கார்—நான்காவது ஐக்காண்டுத் திட்டத்திற்காக 140 கோடி என்று நமக்கு ஒதுக்கி விட்டு அதில் 160 கோடியை பழைய கடன் கணக்கில் வருலிக்க நினைக்கிறார்கள் என்கிறபோது நாம் ஒரு தர்ப்பாக்கியமான

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

நிலைக்கு உந்தப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. மத்திய சர்க்கார் உண்மையில் மார்வாடி வேலையாள் செய்கிறார்கள். உலக பாங்கு நிறுவனத்திடம் இருந்து மிகக் குறைந்த வட்டிக்கு நீண்டகால 40 ஆண்டு, 50 ஆண்டுத் தவணையில் கடன் பெற்று நமக்கு அதிக வட்டிக்கு குறைந்த காலத் தவணையில் கொடுக்கிறார்கள். என்றால் இது நியாயமான வேலையா, மார்வாடி வேலையா என்பதைப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பாகவே நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இவற்றை எல்லாம் ரீ-ஷெட்யூல் பண்ண வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டார்கள். அப்போது நிதியமைச்சராக இருந்த மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. இப்போது அந்தக் கொள்கையை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதன் மூலமாக நமக்கு 50 கோடி ரூபாய் வருவாய் கிடைக்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் இதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, பொதுவாக, விசேஷமாக நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் பாராட்டக்கூடிய நிலையில் இந்த அறிக்கையில் ஒன்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம். முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்பதை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று குறைத்திருப்பது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விவசாயிகளின் தலையில் கையை வைத்துவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் சோஷலிசம் சோஷலிசம் என்று பேசுகிறார்களே, எது சோஷலிசம்? தங்களுடைய தலைவர் தூங்குகிறபோது குறட்டை விட்டார் என்றால் அதைக்கூட சோஷலிச பாலியில் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள முற்படுகிற அவர்கள், நில உச்சவரம்பை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் குறைத்திருப்பதை எதிர்க்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் மறைமுகமாக டாட்டாக்களுக்கும், பிர்லாக் களுக்கும் கையாட்களாக இருக்க நினைக்கிறார்களே தவிர, உண்மையாக நாட்டு மக்கள் நலம் பெற நினைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இன்று இந்த அரசு செய்கின்ற காரியங்களை நாட்டு மக்கள் வரவேற்கிறார்கள்.

அன்றைக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் உச்சவரம்பு கொண்டு வரப் போவதாக அடிக்கடி சொல்லி, நிலச்சுவான்தார்கள் எல்லாம் தங்கள் நிலங்களை எப்படி எப்படிப் பங்கிடு பண்ணிக்கொள்ள வேண்டுமோ அப்படிப் பங்கிடு செய்து கொண்ட பிறகு 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைத்தார்கள். எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்த எங்கள் கட்சித் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் அப்போது 'அது உச்ச வரம்புச் சட்டம் அல்ல, மிச்சவரம்புச் சட்டம்' என்றே சொன்னார்கள். இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு யாரிடத்தும் முன்கூட்டிச் சொல்லாது—யாரிடத்தும் கலந்து பேசாது—நிதி நிலை அறிக்கையில் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்] [1970 பிப்ரவரி 28]

கொண்டுவந்து விட்டது. இனி யாரும் ஏமாற்ற முடியாது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இதைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறார்கள் என்றால் ஒருகால் அவரிடத்து அதிகமான நிலம் இருக்கலாம். அவை பறி போகிறதே என்கிற வருத்தம் இருக்கலாம். நிச்சயமாக இது நாட்டு மக்களுக்கு நலம் செய்யக்கூடிய செயல். நேற்றைய தினம் திரு. ஜகஜீவனராம் அவர்களே பேசியிருக்கிறார்கள். தீவிரமான பொருளாதார முன்னேற்றம் தடைபடுமானால் நாட்டிலே குழப்பம் தான் ஏற்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு சமயம் பேசும்போது நான் மாஸ்கோ செல்வேன். மாலங்கோவை சந்திப்பேன். உண்மையான பொதுவுடைமை கட்சி நாங்கள்தான் என்பதைச் சொல்லி வருவேன் என்றார். இப்போது முன்னேற்றக் கழகம் உருவாக்கிக் காட்டி வருகிறது. இதனை நாடு வரவேற்கிறது. தல்லவர்கள் வரவேற்கிறார்கள்.

வரி போடுவதைப்பற்றி, காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசினார்கள். யாருக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது? ஏழைகள்மீது போடப்பட்டிருக்கிறதா? தொழிலாளர்கள்மீது போடப்பட்டிருக்கிறதா? பாட்டாளிகள் மீது போடப்பட்டிருக்கிறதா? உழவர்கள்மீது போடப்பட்டிருக்கிறதா? நெசவாளர்கள்மீது போடப்பட்டிருக்கிறதா?

அன்றைக்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். 'தாங்கக்கூடியவர்கள் மீது வரி போடவேண்டும்' என்பதாக. இன்றைக்கு இந்த அரசு குளிர்சாதனப் பெட்டியின் மீது வரியை உயர்த்தியிருக்கிறது. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் எளிமையானவர்கள். எத்தனையோ பட்டாடைகள் இருந்தும், தூல் ஆடையையே அணிபவர்கள். கண்ணோய் காரணமாக குளிர் சாதனப் பெட்டி வைத்திருப்பதற்குக் கிண்டல் செய்தார்களே, இன்றைக்குக் குளிர்சாதனப் பெட்டியின்மீது வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஏன் எதிர்க்கிறார்கள்? இந்த வரி ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்குமா?

அது மட்டுமல்ல. பெட்ரோல் மீது வரி உயர்த்தப்படுகிறது என்றால் ஏழை எளிய மக்களா கார், ஸ்கூட்டர் எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள்? ஆகாய விமான எரிபொருள்கள் மீது வரி உயர்த்தப்படுகிறது என்றால், இது சாதாரண ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கக்கூடியதா? நுரை சப்பர், நறுமணப் பொருள்கள் இவற்றின் மீது வரி உயர்த்தப்படுகிறது என்றால் இதுவும் ஏழை எளிய மக்களை, பாட்டாளி மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய வரியா? எங்களுக்கு என்று ஒரு கொள்கை உண்டு. நாங்கள் இரட்டை வேடம் போடுவதாகச் சொன்னார்கள். அது தவறு. நாங்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்த போதும், ஆட்சிக்கு வந்த பிறகும் ஒரே வேடத்துடன்தான் செயல்பட்டு வருகிறோம். 1959-ல் சென்னை நகராட்சி மன்றத் தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் குதித்தது. முதல் மேயராக இம் மன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் மாண்புமிகு அ. பொ. அரசு அவர்கள் தான் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அப்போது தாங்குவோர்

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

களுக்கு வரி போடுவோம் என்று அப்போதே சொன்னோம். அந்தத் தேர்தலிலே வெற்றி பெற்று வரி போட்டார்கள்னே, யாருக்குப் போட்டார்கள். தாங்கக்கூடியவர்களுக்குப் போட்டார்கள். மக்கள் ஆதரவு அமோகமாகத் திரண்டது. அடுத்து அடுத்து 64 தேர்தல், 69 தேர்தல் என்று வந்த நேரத்தில் மாபெரும் வெற்றி கிடைத்தது. கூடந்த மூன்றாண்டு காலமாக முன்னேற்றக் கழகம் ஏழைகளுக்கு வரி போட்டது என்று சுட்டிக் காட்டுவதற்கு ஏதாவது ஒன்று உண்டா? தொழிலாளர்கள் மீது வரி போடப்பட்டதா? நெசவாளர்கள்மீது வரி போடப்பட்டதா? மாறாக, நெசவாளர்களுடைய நலனுக்காக 90 லட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். 25 லட்சம் ரூபாய் திட்டத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு ஜரிகைத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்காகவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதற்குமேல் பஸ்ஸுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால்—கட்டணத்தை உயர்த்தக்கூடாது என்கிற அடிப்படையில் குறிப்பிட்டே போட்டிருக்கிறார்கள். சீட்டுக்கு 50 என்று இருந்ததை 60 ஆகவும், 55 என்று இருந்ததை 65 ஆகவும் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் இது ஏழை எளிய மக்களை எப்படிப் பாதிக்கும்?

சினிமாவுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அன்றைக்குக் காங்கிரஸ் ஆளும் கட்சியாக இருந்தபோது, கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களை சினிமாக்காரர் என்று சொன்னார்கள். அண்ணாவை சினிமாக்காரர் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு சினிமாவுக்கு வரி போட்டால் அது தவறு? எப்படித் தவறும்? அது இல்லாமல் இன்னொரு வார்த்தையைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள். ஐந்து இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்களிடம் சர்ச்சாஜ் போடப்பட்டு இருப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஐந்து இலட்சம் ரூபாய்க்குமேல் வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் பணக்காரர்கள் இல்லையா? அவர்கள் ஏழைகளா? மளிகைக் கடை, சோடாக் கடை, பீடக் கடை, சாதாரண கடைகள், சில்லரைக் கடைகள், உணவுக் கடைகள் வைத்திருக்கின்றவர்களுக்குக்கூட ஒரு நாளைக்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் நடக்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டாலும், வருடத்திற்கு 3½ இலட்சத்திற்குமேல் டர்ன் ஓவர் போகாது. எனவே அவர்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். போடக்கூடிய இடத்திலே போட்டு வாங்கவேண்டிய இடத்திலேதான் வாங்குகிறோம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை நாருக்காகச் சொல்வார்கள். மலரிலே வண்டு உட்கார்ந்து மலரைக் கசக்காமல் எப்படித் தேனைப் பருகுகின்றதோ, அதைப்போன்று மக்களிடத்திலே வரியை வாங்க வேண்டியவர்களிடத்திலேயிருந்து வாங்குவதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள். அந்த அளவிலேதான் இந்த வரி போடப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இந்த பட்ஜெட், சோஷலிச சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்குகின்ற பட்ஜெட், ஏழைகளின் பட்ஜெட், பாட்

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்] [1970 பிப்ரவரி 28]

டாளிகளுடைய பட்ஜெட். இந்த பட்ஜெட்டினால் நாட்டு மக்களுக்குக் குறையிலலை, தொல்லையிலலை. மக்கள் நல்ல முறையிலே இதை வரவேற்கிறார்கள். எனவே இரட்டை வேடமல்ல, ஏழையின் தலையிலே கல்லைத் தூக்கிப் போடுவதும் அல்ல. மாறாக, நான்கு கோடி மக்களுக்கும் பயன்தரக்கூடிய சர்வரோக நிவாரணி என்று சொல்வார்களே, அதைப்போன்று எல்லா வியாதிகளுக்கும் ஒரு மருந்து குணம் அளிப்பதைப் போன்று எல்லாத் தரப்பினருக்கும் இது நல்ல முறையிலே பயனளிக்கக்கூடியது என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் பொழுது என்னைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டதால் சில விளக்கங்களைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பீகார், உத்திரப் பிரதேசம் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இவ்வளவு ரோடுகள் எல்லாம் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது இப்பொழுது இவர்கள் போட்டார்களா அல்லது 1967-க்கு முன்னாலே போட்டார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். தலையிலே கல்லைப் போட்டுவிட்டார்கள், விவசாயிகள் தலையிலே போட்டுவிட்டார்கள் என்று நான் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் நிலச் சீர்திருத்தத்தை நாங்கள் எதிர்ப்பவர்கள் அல்ல. உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பதையும் அதே நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், பணக்காரக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று. இப்பொழுது கோண்டு வந்திருக்கும்படியான சட்டத்தினால் நான் பாதிக்கப்பட்ட போவதில்லை. எனவே அதைப் பற்றி ஒன்றும் அவர்கள் நினைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். முப்பது ஏக்கரிலிருந்து 15 ஏக்கராகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள்தான் சுகமாக உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்களா? நகரத்திலே உள்ளவர்கள் கோடிக்கணக்கில் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆயிரம் ரூபாய் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவற்றையெல்லாம் நீங்கள் பேசும்பொழுது பேசிக் கொள்ளலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டியிருக்கிறது

1970 பிப்ரவரி 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படியே ஒவ்வொருவருக்கும் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் முடிக்க முடியாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அமைச்சர்கள் குறுக்கிடுகிறார்கள்... :

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எனக்கும் உரிமை இருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தத்தை நாங்கள் பூரணமாக ஆதரிக்கிறோம். ஆனால், திடீரென்று குறைப்பதினாலே என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். நகரச் சொத்துக்களுக்கும் அதைப் போல் வரம்புகள் ஏன் வைக்கக்கூடாது? பதினைந்து ஏக்கரின் மூலம் என்ன வருமானம் வருமோ அதைவிட வருமானம் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுிடம் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? எல்லோருக்கும் அதுமாதிரி கொண்டுவர வேண்டுமென்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திடீரென்று இதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள். முன்புபோல் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சொல்ல வேண்டியவர்களிடம் சொல்லிவிட்டுப் பிரிக்க வேண்டியதைப் பிரித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டுப் பிறகு சட்டம் கொண்டுவந்து, ஒன்றும் இல்லை என்று கடைசியில் அவர்கள் சொல்லியதைப் போல் செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிக் கொண்டுவந்து கடைசியிலே ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லாத முறையிலேதான் திடீரென்று கொண்டுவந்திருக்கிறோம். பொதுவாக, இந்த மாதிரியான புரட்சிக் திட்டங்கள் திடீரென்று தான் வரும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வாய்மையே வெல்லும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னாலே நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப் போவதில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். என்ன வாய்மையோ, என்ன சத்தியமோ தெரியவில்லை. திடீரென்று கொண்டு வந்தோம் என்கிறார்கள். விவசாயி மட்டும்தான் இளிச்சவாயா? எல்லோருக்கும் கொண்டுவருவதுதானே என்று சவால் விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கொண்டுவரப் போவதில்லை என்று அப்பொழுது சொன்னதற்குக் காரணம் திடீரென்று கொண்டுவருவதற்காகத்தான்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எல்லோருக்கும் அப்படிக் கொண்டு வருங்கள்.

[1970 பிப்ரவரி 29]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை வரவேற்காமல் நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒப்பாரி என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். யாருக்கு ஒப்பாரி வைத்தார்கள் என்பது புரியவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: பழைய காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த பொழுது 600 பள்ளிகள் இப்பொழுது 700 பள்ளிகள், முன்பு 200 கோடி ரூபாய் வருமானம் இப்பொழுது 300 கோடி எவ்வெல்லாம் சொல்வது இருக்கிறதே அதுதான் ஒப்பாரி. இதோ எங்கள் திட்டம், இது எங்கள் அபிவிருத்தி என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. பம்புசெட் பற்றியெல்லாம் புள்ளி விவரம் கொடுத்தார்கள். நாங்கள் ஜெனரேஷன் செய்து வைத்துவிட்டோம். நீங்கள் இப்பொழுது கம்பியை நீட்டியிருக்கிறீர்கள். எல்லாம் எங்களுடைய திட்டமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. எனவே ஒரு தரம் அல்ல ஆயிரம் தடவை ஒப்பாரி என்று சொல்வேன்.

* திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்: சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு எனக்குச் சிடைத்தமைக்கு நான் மகிழ்ச்சியுறுகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே நிறைய விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நான் ஒரு சில முக்கிய விஷயங்கள் மீது மாத்திரம் எனது கருத்துக்களைக் கூறி அமைவு பெறுகிறேன். முதற்கண் கோவை மாவட்டத்திலே வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று நிறுவத் திட்டமிட்டு இருப்பது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இப்படிப்பட்ட பல்கலைக் கழகம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே வந்திருக்க வேண்டும். அங்கு ஒரு பெரிய வேளாண்மைக் கல்லூரியை நிறுவி 50 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுதாவது அந்தப் பல்கலைக் கழகம் துவக்கப்பட்டு, வரும் கல்வி ஆண்டிலிருந்தே அது நடைபெறும் சாத்தியக் கூறுகள் இருப்பதுபற்றி நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கோவை நகரிலே பொறியியல் கல்லூரிகள் 3, கலைக் கல்லூரிகள் 5, மருத்துவக் கல்லூரி 1, ஆக இவைகளும், மாவட்டத்திலேயும் ஆறுக்கு மேற்பட்ட கல்லூரிகள் இருப்பதாலே சென்னை, மதுரை பல்கலைக் கழகங்களைப் போன்ற ஒரு பல்கலைக் கழகம் அங்கே ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று மக்கள் ஆசைப்படுகிறார்கள். அதையும் விரைவிலே நிறைவேற்றுவதற்கு மாநில அரசு ஆவன செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் கிராம பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புச் சாலைகள், சர்க்காருடைய சாலைகள் இருந்தாலும், முக்கியத்துவம் நேஷனல் ஹைவேஸ் சாலைகளுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது.

(திரு. ந. தருமலிங்கம்--தலைமை)

பெங்களூருக்கும் கோவைக்கும் இடையே கிருஷ்ணகிரி வழியாக 220 to 240 மைல் நீள சாலையை நேர் செய்ய, சிர் செய்ய 10 கோடி

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்]

ரூபாய் உலக பாங்கு கடன் கொடுக்கிறது. உலக பாங்கு கொடுப்பது கூடன்தான். நாம் திருப்பி வட்டியுடன் கட்ட வேண்டும். பெங்களூருக்கும் கோவைக்கும் இடையிலுள்ள பாதை அகலமானது. நன்றாகவும் அமைந்துள்ளது. பெங்களூருக்கும் கோவைக்கும் இடையே நீளம் குறைவான சாலை வேண்டுமென்றால் 240 மைல் நீளத்தைக் குறைத்து 140 மைலுக்குள் ஒரு சாலை அமைக்க முடியும். பெங்களூருக்கும் மைசூருக்கும் இடையேயுள்ளது சீரான, நேரான பாதை. மைசூரிருந்து கோவை வருவது மாநில நெடுஞ்சாலை. அது சரியாக, அகலமாக அமைக்கப்படவில்லை. அதை எடுத்துச் சீர்படுத்தினால் செலவு மூன்றில் இரண்டு பங்கிற்கு மேல் ஆகாது.

பத்து கோடி ரூபாய் உலக பாங்கு கடன் கொடுக்கிறது. அந்தக் கடன் சாங்ஷன் ஆகிவிட்டதால் அது முடிந்துபோன விஷயம் என்று நெடுஞ்சாலைப் பொறியியல் துறையினர் நினைக்கிறார்கள். அது மானியம் அல்ல. உலக பாங்கு கிடமிருந்து கடன்தான் வாங்குகிறோம். அப்படிச் சடனைப் பெற்று ஏற்கனவே நன்றாக இருக்கும் சாலையையே சீர்திருத்துவதைவிட, ஒரு மாநிலத்தையும் மற்றொரு மாநிலத்தையும் இணைக்கும் சாலையை, கோவை மாவட்டத்திலிருந்து மைசூர் மாநிலத்தை இணைக்கும் சாலையை, மலைப் பகுதியில் இயற்கை அழகைக் காட்டு சேல்லக்கூடிய அந்தச் சாலையை அமைத்துக் கொடுப்பதன் மூலம் 80 மைல் குறுகிய பாதையாக அது அமைய முடியும். உலக பாங்கின் அனுமதி பெற்றே, மீதியாகும் 3, 4 கோடி அளவு தொகையைச் சீர் கெட்ட வேறொரு பாதைக்குப் பயன்படுத்தலாம்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்க குடிநீர், மகப்பேறு நிலையங்கள், பள்ளிக் கட்டடங்கள், இணைப்புச் சாலைகள் இவைகளுக்கே தொகை ஒதுக்கப் படுகிறது. கிராமங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்றால், அரிசன மக்கள் முன்னேற வேண்டுமென்றால் இந்தச் சமுதாயத் திட்டங்கள் மட்டும் போதா. குடிசைத் தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள் பரவலாக வளருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். இப்போது கிராமங்களிலுள்ள இணைப்புச் சாலைகள் நல்ல முறையில் அமையவும் இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன், பஞ்சாயத்துச் சாலைகள், பெரும்பாலானவை குண்டும் குழியும்தான்; அவைகளை நன்றாக அமைக்க வேண்டும். கிராமங்களிலே குடிசைத் தொழில்கள் வளருவதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும். கிராமங்கள் வளர வேண்டுமென்றால், அங்கு கைத்தொழில்கள் வளர வேண்டும். சேலம் மாவட்டத்தில் உருக்காலை ஏற்படுவதன் மூலம் கஞ்சமலைப் பகுதி பெரிய நகரமாகலாம், நெய்வேலி நிலக்கரியின் காரணமாக அந்தப் பகுதி பெருநகரமாகியிருப்பதைப்போல.

[திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்] [1970 பிப்ரவரி 28]

கிராமங்களிலுள்ள சிறு சிறு தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கான வழி வகைகளைச் சர்க்கார் மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது இம்மாநில ஜனத்தொகையில் முக்கால்வாசிப் பேர்களின் பொருளாதார நிலை உயரும். நாடு முன்னேறும்.

மோட்டார் வண்டி வரி சட்டத்தின் கீழ் பாரபட்சம் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. தாரதம்மியம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. பணக்காரர்களுக்கு அதிக வரி போடுகிறோம். சக்தி உள்ளவர்களுக்கு வரி போடுகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு நகர்ப்புறங்களில் ஓடும் வண்டிகளுக்கு வரி உயர்வு இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதனால் தேசிய உடமையாக்கப்பட்ட சர்க்கார் வண்டிகளுக்கு வரி ஏற்றவில்லை. இதனால் தேசியமயத்தால் சர்க்கார் உடைமையால் ஏற்பட்டுள்ள ஆபத்தும் தெரிகிறது. சர்க்காருக்கு வரியும் வராது. வருவாயும் வராது. புற நகர் வழித்தடங்களில் வயபிள் யூனிட் ஆக இல்லாத சிறு சிறு மோட்டார் கம்பெனிகள் எல்லாம் இந்த வரி உயர்வால் மிகவும் பாதிக்கப்படும். அவர்கள் வருஷத்திற்கு வண்டி ஒன்றுக்கு மூவாயிரம் அதிக வரி செலுத்த வேண்டுமென்றால் நசித்துவிட வேண்டியதுதான். சிறுமீன், பெரும்னுக்கு இரையாகின்ற அநியாய நியதிக்கு அவர்கள் ஆளாகி பெருமுதலாளிகளுக்கு விற்றுவிட வேண்டியதுதான். ஆகவே, லாபம் இல்லாத சிறு மோட்டார் கம்பெனிகளுக்காவது வரியை அதிகப்படுத்தாது இருக்க வேண்டுமென்பதை நிதியமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது புரட்சிகரமான திட்டம், சமகர்மத்திற்கு அடிப்படை இதிலே அமைந்திருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்று 30 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுடைய குடும்ப நிலை என்ன? அவர்களில் பெரும்பாலோர் இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். இதனால் பொது நன்மை ஏற்படுமா? 1961-ல் உச்சவரம்பை ஏற்படுத்திய காலத்தில் நன்மை ஏற்பட்டதா? பதினைந்து ஏக்கரி விருந்து 30 ஏக்கர் வரை நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்களின் எண்ணிக்கை 44,000. அவர்கள் மட்டும்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்றால் கவலைப்படவேண்டிய அவசியம் கூட இல்லை. மாநில ஜனத்தொகையில் ஏறக்குறைய ஒரு சதவிகிதத்தினர்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று விட்டுவிடலாம். பதினைந்து ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களின் குடும்ப நிலை என்ன? ஒரு ஏக்கருக்கு 500 ரூபாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு வருமானம் என்றால் 15 ஏக்கர் வைத்திருந்தால் 7,500 ரூபாய் வரும். விவசாய வருமான வரி, நில வரி எல்லாவற்றையும் நீக்கிப் பார்த்தால் ஐந்தாயிரம் அல்லது ஆறாயிரம் ரூபாய்தான் வரும். பெரிய நிலச்சவான்தார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அவர்களுடைய குடும்பத்தில், நாலைந்து பெண் குழந்தைகள், மூன்று நான்கு ஆண் குழந்தைகள் என்று உள்ள நிலையில் எப்படிக் குடும்பத்தை நடத்த முடியும்? நகர் புறச் சொத்துக்களுக்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்காமல், அங்கு மாட

1970 பிப்ரவரி 28]

மாணிகைகளை ஒன்றுக்குப் பத்தாக, நூறுக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாய நிலங்களுக்கு மட்டும் உச்சவரம்பா? இது பாரபட்சம் அல்லவா? பதினைந்து ஏக்கர் என்றால் அது எகனமிக் யூனிட்டாக, வயபிள் யூனிட்டாக இருக்குமா என்பதை யோசித்து பார்க்க வேண்டும். நிச்சயமாக இருக்க முடியாது. பதினைந்து ஏக்கரை வைத்துக்கொண்டு, டிராக்டரை வைத்துக்கொள்ள முடியாது. நான்கு பேர் கூட்டுச் சேர்த்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், கூட்டிலே இருக்கும் சிக்கல் அனைவருக்கும் தெரிந்ததுதான். “கொள்ளைக்குப் போனாலும் கூட்டு ஆகாது” என்பது பழமொழி. மலைப் பிரதேசங்களில் டி. எஸ்டேட், காபி எஸ்டேட் என்று வைத்திருப்பவர்கள் 200 ஏக்கர், 500 ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். இந்த உச்ச வரம்பால் கிராமங்களில் இருக்கும் சாதாரண குடியானவர்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதனால் உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்தியும் பெரிதும் பாதிக்கப்படும். இந்த உச்ச வரம்பை ஆரம்பத்தில் நிர்ணயிக்கும்போது உத்தரப் பிரதேசத்தில் 40 என்று நிர்ணயித்தார்கள், இப்பொழுது அதை 30 என்று குறைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் முன்பே 30 ஏக்கர் என்று வைத்தார்கள். இதைச் சரிபாதியாகக் குறைக்காமல் முக்கால் பங்காகச் செய்தால் விவசாய மக்களுக்கு ஓரளவு கஷ்டம் குறையும்.

நிலச் சொத்துக்களைப் பொறுத்தவரை வேறு சில நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கலாம். சென்ற ஆண்டு புன்செய் நிலத்திற்கான வரியை எடுத்ததுபோல, இந்த ஆண்டு நன்செய் நிலங்களுக்கு இவ்வளவு வரம்பிற்கு உட்பட்டவர்களுக்காவது, உத்தரப் பிரதேசத்தில் 3-1/8 ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்களுக்கு வரி இல்லை என்று செய்ததுபோல செய்திருந்தால், அது உண்மையான சோஷலிச சாதனையாக இருந்திருக்கும். அது ஏழை மக்களுக்கு பெருத்த உற்சாகத்தைக் கொடுத்ததாக இருந்திருக்கும். பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், குத்தகை நியாய வாரச் சட்டம், 60-40 என்றெல்லாம் முன்னரே சட்டம் இருக்கிறது. இப்போது பதினைந்து ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள்கூட சொந்தப் பண்ணை செய்ய வழி வகை இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். மேலும் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைத் திருத்தும்போது வருகிற சிக்கல்கள், இன்னல்கள் இவற்றையெல்லாம் தீர்க்கும் வகையில் சட்டம் அமைய வேண்டும், பார்பட்சம் இல்லாத வகையில் நல்லதொரு சட்டமாக இயற்றவேண்டும். உச்சவரம்பை இன்னும் சற்று உயர்த்திச் சட்டம் செய்யவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை விடுத்து அமர்கிறேன்.

திரு. மா. இராசாங்கம்: தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டுக் கான நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது என் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் முன் பகுதி மத்திய-மாநில அரசுகளின் அதிகார பூர்வமான ஏற்றத்தாழ்வுகளையும், அதனால்

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [1970 பிப்ரவரி 28]

ஏற்படும் கேடுகளையும் வெளிச்சம் பட்டுக் காட்டுகிறது. மத்திய அரசிடம் குவிக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரம் குவியல்கள் மாநில அரசுகளின் முன்னேற்றத்திற்கும், அவற்றின் முயற்சிகளுக்கும் நடுவில் தேர் சக்கரமாக முட்டுக்கட்டை போடுவதுபோல் அமைந்திருக்கிறது.

தேர் சக்கரம் என்றவுடன் எனக்கு ஒன்று நினைவிற்கு வருகிறது. அருமை நண்பர் மகாதேவன் பிள்ளை அவர்கள் திருவாரூர் தேர் பற்றிச் சொன்னார்கள். எல்லாத் தேருக்கும் இரண்டு கட்டைகள் தேவை. தேர் குறித்து எங்களுக்குப் பழக்கம் இல்லை; இருந்தாலும் பக்கத்தில் உள்ளவர்களின் பழக்கத்தால் தெரிய வந்திருக்கிறது. தேர்த் திசையைத் திருப்பவேண்டுமானால் அதற்கும் இரண்டு 'குடில் கட்டைகள்' தேவை. அவர்கள் தன் கையிருப்புகளை யெல்லாம் சொன்னார்கள், காலில் இருப்பதைக்கூடச் சொன்னார்கள். இருதயத்தில் இருப்பதையெல்லாம் வெட்டிப் பார்த்தவர்கள். ஆனால் மேலே இருந்து ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஒருவேளை அங்கு இல்லையோ என்னவோ, சாதாரணமாக கட்டைகளில் வரவு-செலவுக் கணக்கு போடும்போது முன்னால் ஒரு பிள்ளையார் சுழி போட்டுக் கொள்வார்கள். இந்த பட்டைக்கு அப்படிப் பிள்ளையார்சுழி போன்றுள்ளது பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதுதான், "டாப் திரிச் அன்ட் பாட் தி புவர்" என்ற பொருளாதார சுலோகம். அதை வைத்துக்கொண்டுதான் இந்த பட்டை ஆரம்பமாகிறதே தவிர, அது இல்லாமல் ஆரம்பிக்கவில்லை என்ற கருத்தைத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக மத்திய அரசின் தொழில் கொள்கை மாநில தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பாதகமாக இருக்கிறது என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. இந்த அறிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். "தொழில் துறையில் மத்திய அரசிடம் உரிமங்கள், ஒப்புதல்கள் முதலியன பெறுவதில் கடும் தாமதம் ஏற்படுகின்ற காரணத்தால், பொதுவாக மன நிறைவற்ற நிலைமை நிலவி வருகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் தொழில் முனைவர்களுக்குப் புதிய தொழில்களில் முதலீடு செய்வதில் அக்கறை குறைந்துவருவது, மாநில அரசுக்குக் கவலைக்கு இடம் அளிப்பதாய் உள்ளது." என்று கூறியுள்ளார்கள். இதைப் படித்தபோது எனக்குக் கலைஞரின் புதுக் கோஷம்தான் நினைவிற்கு வந்தது. "மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி" என்பது. இதுதான் அதற்கான மருந்தாகும். புதிதாக மணம் முடித்துக் கொண்டுள்ள பெண்ணுக்கு தன் கணவனுக்குப் பிடித்த பல பண்டங்களைத் தயாரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது ஆசைதான். அந்த ஆசை எல்லோருக்கும் வருவதுதான். ஆனால் அந்த வீட்டு மாமியார் கொஞ்சம் அதிகாரம் படைத்தவளாக இருந்து, பெட்டிச் சாவியைத் தன் இடுப்பில் செருகிக் கொள்பவளாக இருந்தால், மருமகள் என்ன செய்ய முடியும்? மத்திய அரசு அப்படிப்பட்ட மாமியாடாக இருக்கும் நிலை மாறவேண்டும். இல்லாளிட்டால் அதைத்

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. மா. இராசாங்கம்

தொடர்ந்து மருமகளுக்குத் தனிக் குடித்தனம் போக வேண்டுமென்ற எண்ணம் தோன்றினாலும் தோன்றும். இது ஒரு எச்சரிக்கை. இந்த அறிக்கையில் அது தொனிக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்து நமது சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு தப்புக் கணக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகளில் நான் பார்த்தேன். பொருளாதாரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்திரா கட்சியை ஆதரிக்கிறது, இங்கே குறை காண்கிறது, எனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாறுபட்ட கொள்கைகளைக் கொண்டது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: உறுப்பினர் அவர்களின் முதல் பேச்சு அல்ல இது. அவர் தமது பேச்சைப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலே ஏதோ இல்லையென்று சொன்னார்கள். எது இல்லை என்று புரியவில்லை.

திரு. மா. இராசாங்கம்: நாங்கள் இருவரும் ஒரே கல்லூரியில் படித்தவர்கள். ஒருவருக்கு இல்லாமலிருக்கலாம், இருக்கிறவர் அதைச் சொல்லிக் காட்டலாம். நான் சொல்லிக் காட்டியது அப்படியிருக்கலாம். உறவுக்கும் உரிமைகளைக் கோருவதற்கும் வித்தியாசம் உள்ளது. உறவு வேறு, உரிமை வேறு. நாங்கள் உரிமையைக் கேட்கிறோம். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு அது புரிந்திருக்கும், வேண்டுமென்றே உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உரிமைகளைப்பற்றிச் சொல்லும்போது அதைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்கிறார்கள். உரிமைகளைக் கேட்பதற்கு எங்களுக்கு உறவு தேவைப்படுகிறது. எங்களுக்கு இந்த உறவு பிறக்கும்போதே ஏற்பட்ட உறவு அல்ல. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அதைப் பத்திரிகைகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய பத்திரிகைகள் எல்லாம் அதுபற்றி விமர்சனங்கள் கூடச் செய்திருக்கின்றன. கல்லூரி ஆசிரியர்கள் அதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள். இது பிறக்கும்போதே ஏற்பட்ட உறவு அல்ல. எப்போதும் பிரியாதிருக்கும் உறவும் அல்ல. உரிமைகளை மதிக்கிற வரையில்தான் உறவு நிற்கும். அந்த வகையில்தான் இந்த உறவு.

அடுத்தபடியாக, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு வேடிக்கை நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் என்பது. “கடந்த பத்தாண்டுகளாகவே சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தைத் தொடங்க அனுமதியளிக்குமாறு இந்திய அரசை வற்புறுத்தி வந்துள்ளோம். இந்த வேலைத் திட்டம் குறித்து ஒரு முடிவெடுக்கும்படி இன்னும் மத்திய அரசை நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் நிலை வரலாற்றில் வேடிக்கை மிக்க நிகழ்ச்சியாகும்.” என்று உரையிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது வேடிக்கையாகவே வருகிறது. நகைச்சுவை என்பது வேறு. சுவை மாறிவிடக்கூடாது. ஆராய வேண்டியவர்கள் ஆராய வேண்டும், சொல்ல வேண்டியவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [1970 பிப்ரவரி 28]

இந்த அறிக்கையில் துணிச்சலாக ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுதான் நில உச்சவரம்புச் சட்டம். சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு கூடச் சொல்லப்பட்டது, நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை திடீரென்று செய்யலாமா என்று கேட்டார்கள். அது திடீரென்று தான் வரும். திடீரென்று வருவதுதானே பட்ஜட்? “சீக்ரசி ஆஃப் தி பட்ஜட்” உங்களுக்குத் தெரியாததல்ல. இந்தக் காரியத்தை நாங்கள் சொல்லாமலேயே திடீரென்று செய்திருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் முன்பே எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. 30 ஏக்கர் என்று வரும்போது அதை 15 ஏக்கர் என்று ஆக்கவேண்டுமென்று பொதுவுடைமைத் தோழர்கள் அன்றே எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அதையொட்டித்தான் 15 ஏக்கராக கொண்டு வந்திருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பத்திரிகையாளர்களிடம் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இங்கு இன்னும் பேசவில்லை. நகர்ப்புறச் சொத்துக்களுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டுவரவில்லையே என்பது அவரது குற்றச்சாட்டு. சோஷலிச மார்க்கத்தில் அதைச் சென்றடைய பல மைல் கற்கள் உள்ளன. இது முதல் மைல் கல்லாக உள்ளது. அந்த மைல் கல்லையும் நாளடைவில் அடைவோம். இன்று ரஷ்யாவில்கூட, நாங்கள் சோஷலிசத்தை நோக்கி நடந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். சோஷலிசத்தை நாங்கள் அடைந்து விட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. சோஷலிசத்தை அடைவதற்குள் பல மைல் கற்களில் இதுதான் முதல் மைல் கல். அந்தக் கல்லை அடையும் காலம் வந்தாலும் வரலாம். அப்படி வரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம். பழைய ராஜாக்களை ஒழித்து விட்டோம், ஆனால் இப்போது பல புது ராஜாக்கள் உருவாகிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மணி முடிதான் இல்லையே தவிர... (குறுக்கீடு) மக்கள் வைக்கும் முடியைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. நான் வீட்டுக்குள் வைப்பதைச் சொல்கிறேன். அவர்களுக்கு அரசன்மனைகளும் அந்தப் புறங்களும் கூட இருக்கின்றன. அவ்வளவு சுகபோகங்களும் இருக்கின்றன. அந்த ராஜாக்களை ஒழிக்க வேண்டும். பணக்கார ராஜாக்களின் சொத்துக்களுக்கு ஒரு உச்சவரம்பு வந்தே தீரவேண்டும். நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தினால் நான் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படாவிட்டாலும் கூட பக்கத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். அதையும் பாதிப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. விரும்பித்தான் கொடுக்கிறோம். நிலத்தை விரும்பிக் கொடுப்பவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அதைப் போல விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள். தலைவர் அவர்கள் காலையிலே எதை எப்படி எப்போழுது செய்ய வேண்டுமோ, அதை அப்படித்தான் செய்யப்படும். செய்ய வேண்டிய காரியத்தைச் செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் செய்கிறார்கள். இன்னும் பல காரியங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்.

குடிசைவாசிகளைப்பற்றி நமது பெருமதிப்பிற்குரிய ஹாண்டே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ‘இன்ஹூமன்’ என்ற வார்த்தையைப் போட்டிருக்கிறார்கள். மனிதாபிமானம் உள்ளவர்கள்.

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. மா. இராசாங்கம்]

ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, 7 ஆண்டுக்காலம் தவணை கொடுத்திருக்கிறது. குடிசைவாழ் மக்கள் எங்கள் பங்காளிகள். சென்னை யைப் பொறுத்தமட்டிலும், இந்த நகரத்தைச் சுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதையும் பார்க்க வேண்டும். நகரத்தைச் சுத்தம் செய்யும் நேரத்தில் இதை மறுக்க முடியாது, தடுக்க முடியாது.

* * *

உணவுக்கட்டுப்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் அதை நீக்கியவர்களுக்குத்தான் அது தெரியும். திரு. ராஜாஜி அவர்களுக்குக் கிடைத்த பல நல்ல பெயர்களுக்கும் உள்ள பல காரணங்களில் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கியவர் என்பதும் ஒன்றாகும். அவர்கள் பெரியவர்கள், அவர்கள் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கி பெரிய பெயர் பெற்றார்கள். சாமான்யர்களாகிய நாங்கள் நீக்கியிருக்கிறோம். எங்களுக்குச் சாமான்யமான பெயர் கிடைத்தாலும் போதும். ஒரு காரியத்தை செய்கிறபொழுது இருக்கும் கடினம் சொல்பவர்களுக்கு இருக்காது. எங்களுக்கு இரண்டு அனுபவங்கள் இருக்கின்றன. நாங்கள் அங்கேயும் இருந்திருக்கிறோம். இங்கேயும் இருக்கிறோம். அங்கேயிருந்த அனுபவமும் இருக்கிறது. இங்கேயிருக்கும் அனுபவமும் இருக்கிறது. திரு. வினாயகம் அவர்களுக்கு இடைவெளி இருந்தது. எங்களுக்கு அந்த இடைவெளி இல்லாமல் இருக்கிறது. உணவுத் துறை புலிமேல் ஏறி இருப்பவரின் நிலையைப் போன்றது. இறங்கினாலும் செத்தான், இருந்தாலும் செத்தான். ஆனால் நாங்கள் இறங்கியும் வாழ்கிறோம். புலியிலிருந்து கீழே இறங்கியிருக்கிறோம். உணவுக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்திருக்கிறோம். மக்கள் வரவேற்கிறார்கள், விவசாயிகள் ஆதரவிலிருக்கிறார்கள், இருந்தாலும் வாழ்கிறோம், உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கியிருக்கிறோம்.

பல காரியங்களில் பின் தங்கிய சமுதாயத்திற்குப் பெரிய ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறது. பெரிய கண்மாயிலிருந்து, அதைப் பிரித்து வாய்க்கால்களாகப் பிரித்து, ஹரிஜனங்களுக்காகவும், பின் தங்கிய சமுதாயத்திற்காகவும் அவர்களுக்கு என்று பணம் ஒதுக்கி, எதையெதை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்யப்படுகிறது. பின்தங்கிய சமுதாயத்தின் தலைவராக முதலமைச்சரவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டில் நல்ல காரியங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் காரியங்கள் நடைமுறைக்கு வரும்பொழுதும் இன்னும் பல நல்ல காரியங்கள் ஏற்படும் என்று கருதி முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* * *

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சியின் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நண்
பகல்
12-00

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க நீக்கப்பட்டது.

[1970 பிப்ரவரி 28]

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, மன்றத்திலே மன்றத் தலைவர் எழுந்து நின்று பேசும்பொழுது எந்த அங்கத் தினரும் எழுந்து நின்று குறுக்கே பேசக்கூடாது என்ற மரபு இருக்கிறது. ஆனால் தொடர்ந்து இந்த மரபு கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. மன்றத் தலைவர் நின்றகொண்டு பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார், அதே சமயத்தில் உறுப்பினரும் நின்று பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார். இதுபோன்று இனி நடக்காமல், இனிமேலாவது இந்த மரபை கண்டிப்பாக கடைப் பிடிப்பதற்கு ஒரு முடிவு செய்யவேண்டும். தாங்கள் அதுபற்றி தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ந. தருமலிங்கம்) : திரு. சி. கோவிந்தராசன் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

* திரு. சி. கோவிந்தராசன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கும்பொழுது எடுத்த எடுப்பிலேயே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “பொருளாதாரக் கொள்கை குறித்த பெரும் முடிவுகளில் பெரும் பாலானவை, இம் மாநிலத்திற்கு வெளியே, அதாவது புது டில்லியிலும், பம்பாயிலும் மேற்கொள்ளப்படுவதால், வளர்ச்சிப் பணியில் மாநில அரசின் முயற்சிகள் பெரிதும் தடைப்படுகின்றன” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வெளி இடங்களில் இந்த முடிவுகள் எடுக்கப்படுவது என்று கூறும்போது, இந்திய அரசினுடைய கொள்கையைப்பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்திய அரசினுடைய பொருளாதாரக் கொள்கைக்கும், இதற்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது. இந்திய அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கை வெளிநாட்டைச் சார்ந்த கொள்கையாக இருக்கிறது என்பதை இன்று நேற்று அல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே கூட அதைப்பற்றி கூறியிருக்கிறது. எனவே, இந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கை, மேலும், மேலும் அன்னிய நாட்டை சார்ந்திருக்கக்கூடிய கொள்கை, அன்னிய மூலதனத்தை மேலும் மேலும் இந்த நாட்டில் வரவழைக்கக்கூடிய கொள்கை, அன்னிய நாடுகளிலிருந்து மேலும் மேலும் கடன் பெறும் கொள்கை, நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதாரப் பிடிப்பு முழுவதும் அன்னிய நாட்டின் கையில் இருப்பதன் காரணமாக, அவர்களை நம்பி வாழக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதன் காரணமாக, ஆண்டு தோறும் அவர்களுக்கு வட்டி செலுத்துவதிலேயே நம்முடைய பணம் முழுவதும் விரயமாகிறது. இந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கையை மாற்றி அமைக்க நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைத்தான் நாம் இன்று சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதுதான் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை. அன்னிய மூலதனம் நம் நாட்டில்

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

துழைவதைத் தடுக்கக்கூடிய பொருளாதாரக் கொள்கையை நாம் உருவாக்க வேண்டும், நம்முடைய மக்களுக்குச் சாதகமான கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும், அன்னிய பாங்குகளை நாட்டுடைமையாக்கவேண்டும், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வர்த்தகத்தை மத்திய அரசே மேற்கொள்ளுவதற்கு நாம் இயக்கத்தை நடத்தவேண்டும். பொது இன்ஷூரன்ஸ் சம்பெனிகளை நாட்டுடைமையாக்கவேண்டும். மாஜி மன்னர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மானியத்தை நிறுத்திவிட வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, தனிப்பட்டோர் சொத்துக்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கக்கூடாது, தனி சொத்துரிமையை அகற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அண்மையில் பஞ்சாப் மாநில சட்டமன்றத்தில் இப்படிப்பட்ட தீர்மானம் ஒன்று மத்திய அரசுக்கு சிபார்சு செய்து நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

எனவேதான், மத்திய அரசு, மாநில அரசு உறவுகள், பொருளாதார நிதி வசதிகள் இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது, இது ஒரு அரசியல் பிரச்சினையே தவிர, சட்டப் பிரச்சினை அல்ல. இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி முடிவு கட்டுவதற்கு மூவர் கொண்ட குழு ஒன்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசியல் பொருளாதார சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு, ஜனநாயக அரசியல் கட்சிகளின் சார்பில், அக்கட்சிகளுடைய பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு குழு போட்டு இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும். இது சட்டப் பிரச்சினை என்று கருதி, சட்ட நிபுணர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்றை இதற்காக போட்டிருப்பது இதற்குப் பொருத்தமாக இருக்காது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக நாம் கேட்கக்கூடிய ரூ. 575 கோடியையும் எப்படி நாம் பெறுவது என்று பார்க்கக்கூடிய நிலைமையும் இருக்கிறது. சேது சமுத்திரம் கால்வாய்த் திட்டம், நெய்வேலி இரண்டாவது திட்டம், கல்பாக்கத்தில் அணுமின்சார இரண்டாவது நிலைத் திட்டம் ஆகியவைகளை நிச்சயமாக நிறைவேற்றவேண்டும், இதற்கெல்லாம் அடிப்படையாக நாம் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து எந்த அளவுக்குப் பணத்தைப் பெறுகிறோமோ அந்த அளவுக்குத்தான் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும். அவர்களுடைய பொருளாதாரக் கொள்கைக்கும் இதற்கும் நிச்சயம் தொடர்பு இருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கையை மாற்றி அமைப்பதற்கு இந்த மாநிலத்தில் நாம் ஒரு பெருந்த கிளர்ச்சியை உண்டாக்க, அதற்காக நடவடிக்கையை எடுக்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஏற்கெனவே ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீது பேசும்பொழுது எங்களுடைய கட்சியின்

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] 1970 பிப்ரவரி 28]

சார்பாக எங்களுடைய கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து மேலும் மேலும் கடனாகவும், மானியமாகவும் தொகைகளைப் பெற்று நம்முடைய மாநில அரசு மேலும் பொதுத் துறையை விஸ்தரிக்க வேண்டும், பொதுத் துறை நிறுவனங்களில் தனியார் முதலாளிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு, கூட்டு முறையில் நடத்துவது சரியல்ல என்ற விஷயங்களை அவர்களே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதை நாம் இப்பொழுது கூறுவது மட்டும் அல்ல. ஏற்கெனவே, தனிப்பட்ட முதலாளிகளின் கையில் பொருளாதார ஆதிக்கம் குவியும் போக்கினைத் தடுக்க வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தேர்தல் அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது நிச்சயம் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று நாங்கள் வற்புறுத்துகிறோம்.

தூத்துக்குடியில் 52 கோடி ரூபாய் செலவில் கூட்டுத்துறை உரத்திட்டம் ஒன்றிற்கான பணிகளைத் தொடங்கியுள்ளதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் தனியாரைச் சேர்த்துக்கொண்டு அவர்களுக்கும் பங்கு கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. பணம் தேவைப்படுமானால் மேலும் எந்த இடத்திலிருந்து நாம் பணத்தைப் பெற முடியும் என்பதை ஆராயவேண்டும். குறிப்பாக, மத்திய அரசிடமிருந்து பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். அதேபோல் நாக்பால் பெட்ரோ கெமிக்கல் ரிஃபைனிங் பிராஜக்ட் என்கிற ஐந்து கோடி ரூபாய் அளவிலான மற்றொரு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலும் தனியார் துறையைச் சேர்ந்தவர்களைச் சேர்க்கவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. தவிர, சென்னையில் பெட்ரோ-கெமிக்கல் பல்வகைப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் ரூ. 100 கோடி அளவில் உருவாக்கக்கூடிய திட்டத்திலும் தனியாரை இணைக்கவேண்டிய அவசியம் கிடையாது என்பதை நான் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சட்டமன்றத்தில் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மேட்டூரில் இருக்கும் ஆண்டு தோறும் ஒரு கோடி ரூபாய் மானியமாக பெறக்கூடிய அலுமினியம் பாக்டரியை நாட்டுடைமையாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த, அதாவது நாட்டுடைமையாக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் சேலம் உருக்குத் தொழிற்சாலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாநில அரசு மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. திட்டப்படி அங்கே உருக்குத் தொழிற்சாலை நடத்தப்படவேண்டுமே தவிர, அங்கிருக்கும் மூலப்பொருள்களை வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்புவதோ அல்லது வெளி நாட்டில் இருக்கக்கூடிய முதலாளிகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு அங்கு ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதோ கூடாது.

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

இங்கேயே மூலப்பொருள்களை உபயோகப்படுத்தி, இங்கேயே உருக் காலை அமைப்பதற்கான திட்டத்தை உருவாக்க மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் தொழில் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கனவே 75 மைல்களுக்கு அப்பாற்பட்ட பஸ் போக்குவரத்துத் துறையைத்தான் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டது. அந்த ரூட்களைத் தான் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தத் தொடங்கியது. அதற்குப் பிறகு நாட்டுடைமையாக்கப்படவில்லை. நமது மாநிலத்தில் பெரிய பஸ் ரூட்டுகளை ஏராளமாக நடத்திக்கொண்டிருக்கக்கூடிய டி.வி.எஸ்., ஏ.பி.டி. போன்ற நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன: அந்த ரூட்டுகள் பூராவும் நாட்டுடைமையாக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவில்லை. நாட்டுடைமையாக்குவதன் நோக்கம் என்ன? மேலும் அரசாங்கத்துக்கு வருமானம் வரக்கூடிய அளவுக்கு அந்த ஏற்பாடு இருக்கவேண்டும். ஏராளமாக பஸ் ரூட்டுகளை வைத்திருப்பவர்களை இந்த நாட்டுடைமையாக்கும் கொள்கை எந்தவிதத்திலும் பாதிக்கவில்லை. எந்த அடிப்படையில் நாம் தேர்தல் திட்டத்திலே நாட்டுடைமையாக்கவேண்டும் பஸ் போக்குவரத்தை என்று சொன்னோமோ அந்த அடிப்படையில் பஸ் ரூட்டுகளை நாட்டுடைமையாக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுக் கொள்கை சம்பந்தமாக கூறப்பட்டிருக்கிறது, 1966-67-ல் 57.9 லட்சம் டன்னாக இருந்த உணவு தானிய மொத்த உற்பத்தி, இப்பொழுது 1969-70-ல் 63 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்துள்ளது. உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் தீவிர விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டம், வீரிய விதை உற்பத்தித் திட்டம், உரத்திட்டம், இன்னும் டெக்னிகல் இம்ப்ரூவ்மென்ட்ஸ் இவைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் நாங்கள் ஒரு விஷயத்தை வற்புறுத்திக்கொண்டே வந்திருக்கிறோம். என்ன விஷயம் என்று சொன்னால், விஞ்ஞான முறைகளின் மூலம் உணவு உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்கிற அதே சமயத்தில், மனித உழைப்புக்கு நாம் அதிகமாக வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். ஏராளமான மனிதர்கள் விவசாய அபிவிருத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அக்ரிகல்சரல் ரீ-பிளான்ஸ் கார்பரேஷன் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் தமிழ் மாநிலத்தில் ஏராளமான பணக்காரர்களுக்கும், முதலாளித்துவ நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் தான் பயன்படுகிறதே தவிர, ஏழை விவசாயிகளுக்கு அல்ல என்பதை இந்த சமயத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். உணவு அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் பயனாக பசுமை புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சமீப காலமாக பேசப்பட்டு வருகிறது. இந்த சமயத்தில் மத்திய அரசு உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த பசுமைப் புரட்சி பற்றி சட்டமன்றத்தில்

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1970 பிப்ரவரி 28]

பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம், நாடாளுமன்றத்தில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட பசுமைப் புரட்சியைக் கீழ்த்தளத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் உணரவில்லை, ஏழை எளிய மக்கள் உணரவில்லை என்று மத்திய அரசின் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

மேல் தளத்தில் உள்ளவர்கள் கீழ் தளத்தில் உள்ளவர்களை சட்டத் தைக்கொண்டு அடக்கிக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால், கிராமப்புறங்களில் மிகப் பெரிய கொந்தளிப்புகள் (டென்ஷன்) இருக்கின்றன. நாளைவில் அது வேறு புரட்சியாக, ஒரு சிவப்பு புரட்சியாக மாறக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது என்று உள்துறை அமைச்சருடைய சுற்றறிக்கை எடுத்துக்காட்டுகிறது. எனவே தான், பசுமைப் புரட்சி என்று சொல்லப்படுவதெல்லாம் மேல்தட்டுக்காரர்கள் உணவு அபிவிருத்தி செய்வதில் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, விவசாய அபிவிருத்தி, பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட்டிருப்பதை கீழே உள்ள மக்கள் உணரவில்லை, அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, கிராமப்புறத்திலே, விவசாயிகளின் மேம்பாட்டிற்காக, நில உடமைக்கு உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைத் திருத்தி, ஏற்கனவே இருக்கும் 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதை, 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதை, மாநிலத்திலுள்ள உழவர் பெருமக்கள் மகிழ்வோடு வரவேற்பார்கள். நாங்களும் வரவேற்கிறோம். ஆனால், இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது, இந்த மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய அறிவிப்பைச் சட்டமாக்கும்போது, ஒரு காரியத்தில் மிக எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். 1961-ம் ஆண்டு இதைச் சட்டமாக்கும்போது, இந்த சட்டத்தை எப்படி எப்படியெல்லாம் பயன்படுத்தி, பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் சலுகைகளைப் பெற்று, சட்டத்தின் ஓட்டைகளில் புகுந்து கொண்டார்கள் என்பது தெரியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கையிலேயே இதன் போலித் தன்மை அம்பலமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இந்த திருத்த அறிவிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் நாங்கள் கூறுகிறோம். இந்தத் திருத்தத்தில் 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று சொன்னாலும், இந்த நிலம் தனி நபருக்கு என்றில்லாமல், ஒரு குடும்பத்திற்குச் சொந்தமானது என்று செய்ய வேண்டும். அதோடு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதை நிர்ணயிப்பது கட்டும் வரியின் அடிப்படையில் இல்லாமல், நிலத்தில் கிடைக்கும் வருமானத்தின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். அதோடு பழைய சட்டத்தில் ஏராளமான விதிவிலக்குகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் முக்கியமானது, பண்ணைகள். பண்ணைகளாக உள்ள நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளித்திருக்கிறது. டி.வி.எஸ். போன்றவர்கள் அப்படிப் பண்ணையை நடத்துகிறார்கள்.

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

அங்கே ஏராளமான விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏறுவாடி என்ற இடத்தில் பண்ணை இருக்கிறது. அந்தப் பண்ணையை நமது அமைச்சர் ஒருவர் பாராட்டியிருக்கிறார். அதேபோல, மதுரை மாவட்டத்தில், கங்கா நாயுடு எனபவரின் குடும்பத்திற்கு சொந்தமாக 6,000 ஏக்கர், பழமுதிர் சோலையில் இருக்கிறது. அங்கே பண்ணை அமைக்கப்பட்டு, நமது கவர்னர் கூட அதில் கலந்து கொண்டு பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பண்ணை நிலங்கள் ஏராளமாக இருப்பதால், அவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்தால் உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் நோக்கமே சீர்கெடுகிறது என்பதை அமைச்சர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிருப்புகிறேன். அதேமாதிரி, கரும்புத் தோட்டங்கள், பழத் தோட்டங்கள், மேய்ச்சல் நிலங்கள், கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள், மடத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்கள் என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. கோவில்களுக்கு ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றிற்கெல்லாம் விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட விதிவிலக்குகள் இருந்தால், 30 ஏக்கராக இருந்தாலும், 15 ஏக்கராக இருந்தாலும் இரண்டும் ஒன்றுதான். உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் நோக்கமே ஈடேறாது என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒரு முக்கியமான விதி விலக்கைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திலும், இன்னமும் வேறு இடங்களிலும், குடும்ப சொத்துக்களை 'ட்ரஸ்ட்' என்ற பெயரில் அமைத்து தங்களுக்குச் சொந்த நிலம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ட்ரஸ்டுக்கு விதிவிலக்கு இருப்பதால் ட்ரஸ்ட் அமைப்பைப் பல இடங்களில் செய்கிறார்கள். ஆகவே, 15 ஏக்கரிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள ட்ரஸ்ட் என்றும் செய்வார்கள். ஆகவே, ட்ரஸ்டுக்கு விதிவிலக்கு இருப்பதை எடுத்து விடவேண்டும்.

அடுத்து, பிளாமி ட்ரான்சாக்ஷன்கள் அப்பொழுதே 1959-லேயே நடந்தன. திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களும் 1959-லேயே, அந்தச் சட்டம் விவாதத்தில் இருந்தபோது, இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிளாமி மாற்றங்கள் இப்பொழுது நடவாதவாறு நிர்வாக உத்தரவோ அல்லது அவசரச் சட்டமோ கொண்டு வந்து, அப்படி நடக்காமல் தடுக்க வேண்டும். இப்படியெல்லாம் செய்தால் 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்பது உண்மையிலேயே மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும். 'பாலோ-அப் ஆக்ஷன்' என்று சொல்லுகிறோமே அப்படி, இவற்றையெல்லாம் உடனடியாக செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பதில், அவர்கள் பயிர் செய்ய முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கடன் வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். கடன் நிவாரணச் சட்டமும் கொண்டுவர வேண்டும். புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்கும்போது, சொந்த நிலம் இல்லாதவர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டும். இரண்டு ஏக்கர் நிலம் உள்ள

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1970 பிப்ரவரி 28]

வர்களுக்கும் சர்க்கார் நிலம் கொடுக்கப்படக் கூடாது. அப்படி ஏற்கனவே கொடுத்திருந்தாலும், அவற்றை திரும்பிப் பெற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கிராமப் புறத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க அறிக்கையில் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே யிருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பார்த்தால், இந்த ஒரு கோடி ரூபாய் போதாது என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். குறைந்த பட்சம், பத்து கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்க வேண்டும். வரட்சி நிவாரணத்திற்கு செய்தது போல், எங்கெங்கிருந்தோவெல்லாம் பணம் திரட்டியது போல், மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி பணம் வாங்கியது போல், இப்பொழுதும் வாங்கி, கிராமங்களில் நிவாரணம் அளிக்க ரூ. 10 கோடியாவது ஒதுக்க வேண்டும்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், டிராக்டரைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லவேண்டும். இந்த டிராக்டர்களை கொள்கை ரீதியாக நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால், மனித சக்தியைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். நம் நாட்டிற்கு தற்போதுள்ள நிலையில் டிராக்டர் தேவையில்லை என்று சொல்லுகிறோம். டிராக்டர்கள், கம்ப்யூட்டர்கள், மனித சக்தியைப் பயன்படுத்த முடியாமல் செய்து விடுகின்றன என்பதால் அவற்றை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். இதுபற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழக தோ்தல் அறிக்கையிலும் இருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் படித்தவர்களிடையே நிலவும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் தெரியும். எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் 1,500 குமால் தாக்கள் வேண்டும் என்றதற்கு 1,30,000 விண்ணப்பங்கள் வந்தன. அதற்கு பி.ஏ., பி.காம்., பி.இ: முதலிய பட்டம் பெற்றவர்களெல்லாம் மனுப் போட்டிருந்தார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது? பட்டதாரிகளிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அந்த அளவில் இருக்கிறது. ஆகவே, படித்தவர்களின் வேலையில்லா நிலையைப் போக்கவும் அரசு ஒரு திட்டம் கொண்டுவர வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட நிலையில், எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் மின் பொறியாளர்கள் 'ஓர்க் டு ரூல்' என்ற இயக்கத்தை நடத்துகிறார்கள் என்பதும் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் கோருவது என்ன? 1966-ல் வேலைப் பளுவு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது அவசர நிலை காரணமாக அதிகமாகச் செய்தோம். இன்றைக்கு அதே வேலைப்பளுவை சுமக்க முடியாது என்கிறார்கள். அது பொருத்தமான கோரிக்கை. அப்படி அவர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டால், இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான இஞ்சினியர்களை வேலை யில் அமர்த்த முடியும்.

அடுத்து, ஆரம்பப் பள்ளிகளில், டீச்சர்-பி.யூ.பிள் ரேஷியோ திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டும். ஒரு ஆசிரியருக்கு 30 பிள்ளைகள் என்றாலும், 40, 50 வரையில் இருக்கிறார்கள். இதை மாற்றி

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

யமைத்தால், வேலையின்மீயிருக்கும் சேகண்டரி, ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கும், பதினேழு ஆயிரம் பேர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அரசு ஊழியர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ரூ. 10 சிறப்புப் படி என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சிறப்புப் படி குறித்து எங்கள் சட்டமன்ற கட்சித் தலைவர் இது 'பிட்டன்ஸ்' என்று சொன்னதை, 'மிச்சைக் காசு' என்று தவறாக அர்த்தம் செய்திருக்கிறார்கள் சில பத்திரிக்கைக்காரர்கள். 'பிட்டன்ஸ்' என்றால், சிறு தொகை என்ற நோக்கத்தில்தான் சொல்லப்பட்டது. பத்து ரூபாய் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் போதுமா என்றால், போதாது. கடந்த இரண்டு மாதங்களில் மட்டும், சென்னை, கோவை போன்ற நகரங்களில் 32 புள்ளி விலைவாசி, அதாவது 'காஸ்ட் ஆப் லிவிங் இண்டக்ஸ்' உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் அவர்கள் கேட்கும் ரூ. 30 நியாயம் அற்றது என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, அவர்கள் கேட்கும் அளவிற்குக் கொடுக்க, அரசு மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்து அவர்களையும் திருப்திப் படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்வதுதான் நலமாக இருக்கும் . . .

(மணியடிக்கப்பட்டது)

■ திரு. எம். வில்லியம். பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சபைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ள நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையில் மத்திய சர்க்காருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் உள்ள அதிகாரங்களைப் பற்றியும், மாநிலத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்கள் பற்றியும் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவற்றை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லாமல், பாராளுமன்றத்தில் இதை வற்புறுத்திப் பேசினால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் உலக பாங்கிலிருந்து பெரிய அளவு தொகையை நாற்பது, ஐம்பது வருஷ கால தவணைக் கடன்களாக குறைந்த வட்டிக்கு வாங்கி, அதை மாநில சர்க்காருக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கின்றது. அப்படி மாநில சர்க்கார்களுக்குக் கொடுக்கும் போது மிகவும் குறைந்த தவணைகளில் அதிக வட்டிக்குக் கொடுக்கிறது. இது சரியல்ல. ஆகவே, இந்த நிலைமைகளை மாற்றி யமைக்க மத்திய சர்க்காருடன் வாதாடியாக வேண்டும். அப்படி வாதாடுவதற்கு இதுதான் சரியான சந்தர்ப்பம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றப்படி இந்த பட்ஜெட்டில் சிறப்பான அம்சம் என்று சொல்லக்கூடிய வகையில் எதுவும் இல்லை. முன்பு காங்கிரஸ் சர்க்கார் நாட்டில் என்னென்ன திட்டங்களை ஆரம்பித்தார்களோ, அந்தத் திட்டங்கள்தாம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். 1966-67-ம் ஆண்டு, 1970-71-ம் ஆண்டு கணக்குகளைத் தாரதம்மியப்படுத்தி நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். 1966-67-ல் நமது வருவாய் 200 கோடி ரூபாயாக இருந்தது.

[திரு. எம். வில்லியம்] [1970 பிப்ரவரி 28]

இப்போது 300 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில்தான் ஒவ்வொரு இலாகாவிற்கும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு, வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. 1966-67-ல் 200 கோடி ரூபாய் வருவாயாக இருந்த சமயத்தில் ஆரம்பித்த வேலைகள் 300 கோடி ரூபாய் வருவாய் வருகின்ற சமயத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வருகின்றனவே தவிர புரட்சிகரமான வேலைகள் ஒன்றும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லையென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமூகப் பணிகளுக்கான செலவிற்காக 1966-67-ல் 43.86 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. 1970-71-ல் 66.83 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1966-67-ல் நமது வருவாய் 200 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இப்போது 300 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. கூடுதல் வரவு இருப்பதால் கூடுதல் செலவு காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு துறையிலும் இவ்வாறான கூடுதல் வரவுக் கேற்ற கூடுதல் செலவு என்ற அடிப்படையில்தான் வேலைகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றனவே தவிர புதுமையும் காணப்படவில்லை.

அடுத்தபடியாக, 'பசுமைப் புரட்சி'. 1966-67-ம் ஆண்டில் 57.9 லட்சம் டன் தானியம் உற்பத்தியானது. 1969-70-ல் 63 லட்சம் டன் தானியம் உற்பத்தியானது என்று சொல்லப்படுகிறது. 1966-67-ல் 5.27 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. 1968-69-ல் 17.8 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களில் பயிரிடப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். மூன்று சுகார் 5 லட்சம் ஏக்கர், தற்போது சுமார் 17 இலட்சம் ஏக்கர் பயிரிடப்படுகின்றன. மூன்று விளைந்த தானியம் 57 லட்சம் டன் தானியம். தற்போது விளைந்திருப்பது 63 லட்சம் டன் தானியம். நிலத்தின் பரப்பளவு மூன்று மடங்கு அதிகரித்திருக்க, உற்பத்தியான தானியம் அதிகமாகக் கிடைத்திருப்பது 9 லட்சம் டன் தானியம்தான். இவ்வளவு அதிக ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டபோதிலும் மூன்று மடங்கு தானியம் அதிகப்படுவதற்கு மாறாக 9 லட்சம் டன்தான் அதிகப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான காரணம் என்ன என்பதை சர்க்கார் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். மேலும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படும் நீண்டகாலக் கடன் உதவிகளைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். 1966-67-ல் விவசாயிகளுக்குக் கடனாக அளித்திருப்பது 4.27 கோடி ரூபாய். தற்போது 1968-69-ல் 14.67 கோடி ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி அதிக அளவில் கடன் உதவிகளை அளித்த பிறகும் இதனால் உற்பத்தி அதிகப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். நிலவள வங்கிகளை அமைத்து, அதன்மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் அளவை அதிகப்படுத்தினால், விவசாயி உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். விவசாயிக்குத் தக்கபடி கடன் உதவி அளித்தும் உற்பத்தி பெருகாவிட்டால் அதற்குள்ள காரணத்தை ஆராய வேண்டும்.

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. எம். வில்லியம்]

கல்வி விஷயத்தைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஐயாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களை நியமிக்கப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். இன்றைய தினம் இருந்து வரும் கல்வியின் தரம் என்ன? கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த என்ன வேண்டும் என்பதைப்பற்றி அரசு தக்க கவனம் செலுத்தவேண்டும். கல்வி கற்றவர்கள் தற்போழுது வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். கல்வியின் தரம் மிகவும் குறைந்துபோய் விட்டது. தற்போது ஆசிரியர்களுக்கு எட்டாவது ஸ்டாண்டிங் படித்தவர்களுக்கு ஒரு டிரெயினிங், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களுக்கு ஒரு டிரெயினிங் என்று நடத்துகிறார்கள். ஆசிரியர் டிரெயினிங்குக்கு குறைந்த பட்சம் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்தவர்களையேதான் எடுக்க வேண்டும். எட்டாவது வகுப்பு படித்துவிட்டு, டிரெயினிங் படித்து விட்டு வந்து, மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தால் கல்வியின் தரத்தை எப்படி உயர்த்த முடியும்? ஆகவேதான் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களை டிரெயினிங்குக்கு அனுப்பி, அப்படிப்பட்டவர்களையேதான் பள்ளிக்குடங்களில் நியமிக்க வேண்டும் என்று அரசு வரையறை செய்துகொள்ள வேண்டும். தற்போது படித்த பட்டதாரிகளுக்கும் வேலை கிடைப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட பட்டதாரிகளை, பி.டி.க்களை ப்ரைமரி பள்ளிக்குடங்களில் ஏன் அரசு நியமிக்கக்கூடாது? பட்டதாரிகளுக்கு சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தி அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கலாம். அப்போது கல்வியின் தரமும் உயரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அமெரிக்கா போன்ற மேல் நாடுகளில் அப்படித்தான் செய்கிறார்கள். பட்டதாரிகளுக்கு சம்பளத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அப்போது ஆசிரியர்களும் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, மாணவர்களை நன்கு கவனிக்க ஆரம்பித்தால் நிச்சயமாகக் கல்வியின் தரம் உயரும்.

அடுத்தபடியாக, ஆசிரியர்கள்-மாணவர்கள் விகிதாசாரத்தை மாற்றம் செய்யவேண்டும். ஒரு வகுப்புக்கு 25 மாணவர்கள் என்ற அளவில் இருக்கவேண்டும். ஆசிரியர் ஒவ்வொரு மாணவரிடமும் அதிக கவனம் செலுத்தமுடியும். இதனால் கல்வியின் தரமும் உயருவதற்கு வழி ஏற்படும். அப்போதுதான் இக்கால மாணவர்கள் பிரயோஜனமான எதிர்கால பிரஜைகளாக மாறக்கூடும். வேலையில்லாத தினாட்டத்தைப் போக்கலாம். இவ்வாறான முறைகளில் கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்தவும் இப்போதுள்ள முறையைச் சீரமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

இப்போது உணவுக் கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. உணவுக் கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டிருப்பது நல்லதுதான். அது மீண்டும் விலை அதிகமாக ஏறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது அறுவடைக் காலமானதால் விலை சற்றுச் சீராக இருக்கிறது. மீண்டும் விலை ஏறலாம். அப்படி விலை ஏறாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ரேஷன் ஏற்பாட்டைத் திரும்பவும் கொண்டு வராமல் உணவுத் தானியப் பொருள்களை தாராளமாக வாங்கும்படியான

[திரு. எம். வில்லியம்] [1970 பிப்ரவரி 28]

நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். குமரி மாவட்டத்தில் லைசென்ஸ் கிடைக்க வேண்டும் என்று மனுப் போட்டிருக்கும் அனைவருக்கும் லைசென்ஸ் வழங்க வேண்டும். கட்சிக் கன்ஸ்டிட்டுட் துடன் லைசென்ஸ் வழங்காமலிருக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சிலர் கள்ளத்தனமாக உணவு தானியப் பொருட்களை கோளத்திற்கு கடத்திக்கொண்டு போகிறார்கள். அப்படிச் செய்பவர்களை அரசு கண்டுபிடிக்க வேண்டும். கடத்தலைத் தடுக்க பறக்கும் படையை எல்லையில் ரோந்து செய்ய ஏற்பாடு செய்வதுடன் செக் போஸ்டுகளை எல்லையில் மாற்றவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விளவங்கோடில் மாத்திரம் 3½ லட்சம் ஜனத் தொகை இருக்கிறது. அங்கே வெளிமார்க்கெட்டில் அரிசி விற்கத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பி.ப.
12-30

குமரி மாவட்டத்தில் ரீ-சர்வே வேலை நடந்து வருகிறது. உடைமையாளர்களுக்குத் தகுந்த நோட்டீசும் இன்றி அவசரம் அவசரமாக ரீ-சர்வே நடக்கிறது. பட்டா கொடுப்பதில் தவறு நடந்திருக்கிறது. இப்படி அவசரம் அவசரமாகச் செய்வதனால் உடைமையாளர்களுக்குப் பல சங்கடங்கள். அதன் காரணமாக பல வழக்குகள் எல்லாம் ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, நல்லமுறையில் ரீ-சர்வே நடப்பதற்கான உத்தரவை அரசாங்கம் போடவேண்டுமென்றும், தவறுகளை உடனுக்குடன் அதிகாரிகள் சரிப்படுத்தி நியாயம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழக அரசின் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருப்பதை வரவேற்று சில கருத்துக்கள் வழங்கலாம் என்று விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில்—முதல் பகுதியில் மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் இருக்கின்ற உறவு நிலையையும், எந்த எந்தக் காரணங்களால் நிதி கூடுதலாக நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணங்களையும், ஒருதலைப்பட்சமாகச் செயல்பட்டிருக்கிற தன்மையையும் திட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்படித் திட்டியுள்ளது பற்றித் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்—குறிப்பாக சுதந்திராக கட்சி உறுப்பினர் திரு. ஹாண்டே அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. வில்லியம்ஸ் அவர்களும், “அதை இங்கே பேசிப் பயன் என்ன? நாடாளுமன்றத்தில் சொல்ல வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள்.

இங்கே மாநில அரசு நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நல்ல நோக்கத்தோடு ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்று ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிற நேரத்தில் பல திட்டங்களைச் செய்ய முடியவில்லை என்று சொன்னால், எங்களது பல கொள்

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி]

கைகளை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்று சொன்னால் அதற்கு நாங்கள் காரணமா, அல்லது மத்திய அரசு காரணமா என்கிற காரண காரிய விளக்கங்களை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க மாநில அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி வரிசையில் காங்கிரஸ் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக விளங்குகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கருத் திருமன் தலைமையில் அது இயங்குகிறது. மாநில அரசு தன்னுடைய நிதி நிலை அறிக்கையில் இருக்கக்கூடிய உண்மையான நிலவரங்களை எடுத்து விளக்கியிருப்பதை அவர்கள் முழுக்க முழுக்க வரவேற்பார்கள் என்று நினைத்தேன். அதுவும் இந்திரா காந்தி அம்மையார் இப்போது இந்தியப் பிரதமராக இருப்பதன் காரணமாக இதை ஸ்தாபன காங்கிரஸ்காரர்கள் வரவேற்பார்கள் என்ற எண்ணத்தில் இருந்தேன். ஆனால் விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த திரு. மகாதேவன் பின்னை இதை ஏதோ ஒப்புக்காகச் சொல்வது என்று குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ்த்தாயின் தலைமகன், எங்கள் இயக்கத்தின் தனித் தலைவன் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்த போதே தெள்ளத் தெளிய எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டுக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்று நாம் எல்லாம் வந்திருக்கிறோம். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்--கட்சி மாச்சரியத்தை விட்டு விட்டு நாட்டுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டுமென்ற உணர்வோடு தயவுசெய்து இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள். விலை வாசி ஏற்றத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள். தொழில் மந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். இவற்றுக்கு எல்லாம் காரணம் யார், இந்த அரசுதான் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏதோ டெல்லியில் கூடி, பம்பாயில் கூடி முடிவு செய்து வருகிறார்களே அந்த மத்திய அரசுதான் காரணமாகும். அவர்கள் வசூல்கின்ற பொருளாதாரக் கொள்கைதான் காரணமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நாடாளுமன்றத்தில் சொல்லவேண்டிய கருத்துக்களை இங்கே சொல்வானேன், அங்கே சொல்ல வேண்டும் என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறோம். இங்குள்ளவர்களுக்கும் உண்மையான நிலை தெரிந்தாக வேண்டும் என்பதை மறுக்க முடியாது. மேலும் நாடாளுமன்றத்தில் நாங்கள் 25 பேர்களே இருக்கிறோம். வறட்சி நிவாரணப் பணிக்குச் சரியான முறையில், நியாயமான முறையில் மத்திய அரசு நமக்குத் தந்த உதவியை ஒருதலைப்பட்சமாக இந்த ஆட்சியாளரிடம் காட்டக்கூடிய சலுகைபோன்றதுபோல எதிர்க்கட்சி பேசுவது சரியானதல்ல.

[திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி] [1970 பிப்ரவரி 28]

இன்றைக்கு மத்திய அரசிடம் அதிகாரம் குவிந்திருக்கிறது என்பதை இந்த அரசு சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம், விலைவாசி ஏற்றம், தொழில் மந்தம் என்கிற போதெல்லாம் நாம் வேதனைப்படுகிறோம். முன்பு வடக்கு வாழ் கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று நாங்கள் சொல்லிவந்தபோது காங்கிரஸ்காரர்கள் நையாண்டி செய்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நமது அண்டைமாநிலமான கேரள அரசாங்கத்து நிதி அமைச்சர் திரு. எம். கே. சேஷன் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை நேற்று அந்த அவையில் சமர்ப்பிக்கிறபோது — ஐந்தாவது நிதி ஆணைக்குழு கேரளத்திற்கு மட்டுமல்ல, தென்னக ராஜ்யங்களுக்கே தரவேண்டிய நியாயத்தைத் தரத் தவறியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைவிட வட ராஜ்யங்களுக்கு ஒருவிதமாகவும், தென் ராஜ்யங்களுக்கு ஒருவிதமாகவும் பாரபட்சம் காட்டியிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக வடக்கே இருக்கிற 7 மாநிலங்களுக்கு 15 கோடியில் இருந்து 419 கோடிவரை அதிகமாகக் கிடைக்கும்படியாகவும், தென் ராஜ்யங்களுக்குப் பற்றாக்குறையாகவும்—அதுவும் தமிழகத்திற்கு மிகவும் குறைவாகவும்—துண்டு விழுகின்ற நிலையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஒருதரப்பட்ட மக்களுக்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி நடத்தவில்லை. பலதரப்பட்ட மக்களுக்காகத் திட்டம் தீட்டி வந்திருக்கிறது. இருக்கக்கூடிய நிதி ஆதாரங்களைச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறது. வேண்டுமென்றால் அரசியல் லாபத்திற்காக இதைக் குறை கூறி வெளி மேடைகளில் பேசலாமே தவிர சட்டமன்றத்தில் பேசுவது அவ்வளவு சிறப்பாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீங்கவேண்டுமென்றால் வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெருக்கவேண்டும். வேலை வாய்ப்புக்கள் பெருக நிறைய தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டாகவேண்டும். ஒரு பக்கம் விலை உயர்வினால் ஊதிய உயர்வு கோரப்பட்டு வருகிறது. ஊதிய உயர்வு கொடுக்கக் கொடுக்க விலைவாசிகளும் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. கட்சிமாச்சரியமற்று இதற்கு ஒரு நல்ல முடிவை எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து எடுத்தாகவேண்டும். ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டிலும் ஊதிய உயர்வு கொடுத்துக்கொண்டே போனால் மட்டும் போதுமா? மற்றத் திட்டங்களை எப்படி உருவாக்கமுடியும்? இடைக்கால நிவாரணமாக 30 ரூபாய் தரவேண்டுமென்று அரசு சிபார்சு செய்துக் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் நடத்திய கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உள்ளவர்கள் அன்றைக்குப் பேசிய பேச்சுக்கள் அவர்களை மேலும் தூண்டிவிட வேண்டும் என்கிற ரீதியில் இருந்ததே தவிர நாட்டு மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் தாம் என்கிற உணர்வோடு பேசியதாகக் காணோம். இன்றைக்கு அவர்களுக்கு அரசு 10 ரூபாய் உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறது.

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி]

வேலையில்லாத திண்டாட்டம், விலைவாசி ஏற்றம், தொழில் மந்தம் இவற்றை எல்லாம் கருத்தில்கொண்டு இவை நீங்க செம்மையான முறையில் மாநில அரசுகள் செயல்படவேண்டுமென்றாக என்ன வழி என்பதைச் சிந்தித்தாக வேண்டும். அண்மையில் திருச்சியில் நடந்த எங்கள் மகாநாட்டில் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு கொள்கையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி என்றார்கள். இது எவ்வளவு நியாயமான கோரிக்கை என்பதை எல்லாக் கட்சியினர்களும் சிந்தித்ததாக வேண்டும். இதற்கு ஆதரவு அளித்தாகவேண்டும்.

அடுத்து, நில உச்சவரம்பை 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரில் இருந்து 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இதை வர வேற்கின்ற நேரத்தில் சுதந்திரக் கட்சிக்காரர்கள், கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சிக்காரர்கள், காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள்—எல்லோருமே—ஏழைகள் — பணக்காரர்கள் இவர்களுக்கிடையே உள்ள பெரும் பள்ளம் தூர்த்தாகவேண்டும், உச்சவரம்பு கிராமங்களுக்கு மட்டும் அல்ல, நகர்ப்புற நிலங்கள், சொத்துக்களுக்கும் ஏற்படுத்தியாகவேண்டும் என்பதை ஒப்புக் கொண்டாகவேண்டும். கிராமப்புறத்திலே விவசாயிகளைப் பாதிக்காத வகையில், நாட்டு மக்களுக்கும் ஏற்ற தொரு கொள்கையாக இந்தக் கொள்கை இருக்கிறது. பல பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற மோட்டார் மன்னர்கள் யாராக இருந்தாலும் அதற்கும் உச்ச வரம்பை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதே போன்று பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு விடுகளை வைத்துக் கொண்டு நகரத்திலே வாடகைக்குவிட்டு வாடகை வாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கும் ஒரு உச்சவரம்பைக் கொண்டுவரவேண்டும். ஒரு அள் பல தொழில்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையும் இருக்கிறது. ஒரு அள் ஒரு தொழில்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவிலே அதற்கும் உச்சவரம்பு விதிக்கவேண்டும். ஒரு பெரிய அதிகாரி 5 ஆயிரம் அல்லது 6 ஆயிரம் என்று சம்பளம் வாங்கும் அதே நேரத்திலே கிறேலே பார்த்திருவர் 100 ரூபாய் 150 ரூபாய்தான் பெறக்கூடிய நிலைமை மேட்டுக்கும் பள்ளத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டைப் போன்று இருக்கிறது. இவற்றையும் மாற்ற வேண்டும். உச்ச வரம்பு என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஏற்ற கொள்கை, காங்கிரஸுக்கும் ஏற்ற கொள்கை, கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் ஏற்ற கொள்கை. அதை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வகையிலேதான் இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது. ஏதோ விவசாயிகள் மத்தியிலே தவறான முறையிலே எண்ணம் ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காகக் கூறவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்பேரில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையிலே உண்மை நிலவரங்கள் உரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. - ஷாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறது, தொழில்கள் நின்றுவிட்டன. பஞ்சாலை

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1970 பிப்ரவரி 28]

முடங்கியிருக்கின்றது, உற்பத்திப் பொருளை வாங்குவோர் இல்லாமல் ஒரு மந்தமான நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் முக்கியமான காரணம் மத்திய மாநில அரசுகள் உறவு என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு பக்கம் அது உண்மையாக இருந்தாலும் அவர்களை மட்டும் குற்றம் சுமத்திக்கொண்டு இராமல் நாம் எப்படி முன்னேறலாம் என்பதையும் நாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டிய நிலைமை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் மத்திய சர்க்காருடைய பொறுப்பு தளாக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறது, அவர்கள் கொள்கையை மாற்றவேண்டிய நிலைமையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் திருச்சியிலே சொன்ன கொள்கையை வரவேற்கக்கூடிய நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. பெடரல் எக்ஸ்ப்ளிக் பிளானிங் கவுன்சில் மூலமாகச் செய்யலாம் என்று இருந்தாலும் கட்சி சார்பற்ற முறையிலே பொருளாதார வல்லுநர்களைக் கொண்டு ஒரு அறிக்கையைப் பெற்றுக்கொண்டு செயல்படவேண்டும். அதற்குப் பிறகு மத்திய ஆட்சியை வற்புறுத்திச் செயல்படச் செய்யவேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் மட்டுமல்ல, பொருளாதார மந்தம் என்பது உலகத்திலே ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய செயல்முறைக்குக் கருந்தபடி, உற்பத்திக்குத் தகுந்தபடி, மாறியிருக்கிற சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தபடி பொருளாதார மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள குறைந்த பொருளாதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு எப்படி நாட்டிலே வாழலாம் என்பதைப்பற்றி ஒரு அறிக்கை பெற வேண்டும். நாம் எவ்வளவு செய்யமுடியுமோ அதை நாம் செய்து விட்டு அதுபோக மற்றவற்றினைச் செய்வதற்கு மத்திய சர்க்காரிடத்திலே வற்புறுத்தலாம். அந்த அறிக்கையை உடனடியாக வாங்குவதன் காரணமாக மத்திய சர்க்காருக்கும் ஒரு விழிப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

படித்தவர்களிடையே வேலை வாய்ப்பு இல்லை என்று சொல்லப்படுகின்றது. அது உண்மைதான். எம். ஏ., எம். எஸ்ஸி., படித்தவர்களுக்குக்கூட வேலை வாய்ப்பு இல்லை. இப்பொழுது வங்கிகளிலே படித்தவர்களைக் கூப்பிடுகிறார்கள், அவர்கள் தொழில் நடத்துவதற்குப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். ஆறு மாதங்கள் பயிற்சி கொடுக்கிறோம், பணத்தை உங்களிடத்திலே கொடுத்து விடுகிறோம் தொழில் செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். பெர்டிஸைர் சம்பந்தப்பட்டவரையில் 10 ஆயிரம் ரூபாய் அல்லது 5 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம், எங்களுக்குப் படித்தவர்கள்தான் தேவை. படித்தவர்கள் வந்தால் ஆறு மாதம் டிரெயினிங் கொடுத்து மக்களுக்கு பெர்டிஸைர் எப்படி யூஸ் பண்ணுவது என்பதுபற்றிப் போதித்து அவர்களை 'பெர்டிஸைர் மைன்டட்' ஆக மாற்றுவதற்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். இதுபோன்ற திட்டத்தை வங்கிகளில் செய்து கொடுக்கிறார்கள். நாம் ஏன் செய்யக்கூடாது? கோடிக்க

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

கணக்கான பணம் கான்ட்ராக்டுக்குச் செலவழிக்கிறோம். பல திட்டங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. பெரிய பெரிய கம்பெனிகளிடம் அவற்றைக் கொடுக்கிறோம். அதன் காரணமாக 100 ரூபாய் வேலையை 130 ரூபாய் அளவிலே செய்யக்கூடிய நிலைமையெல்லாம் ஏற்படுகிறது. லீட் என்று சொல்லப்படுகிறதே அதைக் கூட்டு வதற்குத்தான் வழி செய்யப்படுகிறது. படித்தவர்களில் இரண்டு விதமான பாகுபாடு இருக்கிறது. ஒன்று எக்கனாமிக் சைடில் வருகிறவர்கள், அடுத்ததாக இருப்பது தொழில் செய்வதில் வருகிறார்கள். இரும்பு, சிமின்ட், தளவாடங்கள் இவை இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் கொடுத்து வேலை செய்யச் சொல்லலாம். பி.இ. படித்தவர்களுக்கு என்ன வேலை கொடுப்பது டிப்ளமா பெற்றவர்களுக்கு என்ன வேலை கொடுப்பது என்றெல்லாம் பார்த்து அவர்களுக்கு முன் பணம் கொடுத்து வேலை வாய்ப்பைக் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யலாம்.

உணவுதானியக் கன்ட்ரோல்த் தளர்த்தியிருக்கிறார்கள், ஒரு குடியானவன் என்ற முறையிலே நான் அதை வரவேற்கிறேன். தஞ்சாவூர் பகுதியிலே விலையிறங்கிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். உண்மை அதுவல்ல. தஞ்சாவூரிலே கட்டுப்பாடான நிலச்சுவான் தார்கள் இருக்கிறார்கள். இறங்கிவிட்டது என்று சொல்வார்கள். ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் மூலமாக உணவு தானியங்களைப் பெற வேண்டுமென்று வைத்துவிட்டால் தவறு நடக்காது. அப்படிச் செய்யும்பொழுது ரகீது போடவேண்டும். சாதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால் மக்காச் சோளம், உதற்பிரிட் சோளத்திற்கு மார்க் டெட் இல்லை. ஆனால் மீட்டில்மென் இருக்கிறார்களே அவர்களுக்கு பிராபிட் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இடையில் இருக்கிற தரகர்கள் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிலே எடுத்துக்கொண்டால் தவறுகள் நடக்காது. மில்காரர்களும் வாங்குவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். மெய்லிவிருந்து ரவை, மாவு இவற்றைத் தயாரித்துப் பயன்படுத்தலாம். இதற்காகச் சட்ட ரீதியாக ஆங்காங்கு 5 மைலுக்கு அல்லது 3 மைலுக்கு என்ற வீதத்தில் சென்டர்கள் ஏற்படுத்தி விலையைக் கட்டுப்பாடு செய்யலாம்.

கால்நடை வளர்ச்சித் துறையில் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. செயல்முறைகளில் உள்ள குறைபாடுகளை ஆறு மாதங்கள் கழித்துப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஆரம்பத்தில் குறைபாடுகள் இருப்பது இயற்கைதான். ஆறு மாதங்கள் கழித்து என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது, என்ன குற்றம் இருக்கிறது என்று தெரிந்துகொண்டால் நீங்கள் எடுத்திருக்கின்ற சிக்கன நடவடிக்கை பயனுள்ளதாக இருக்கும். கால்நடைகளைப் பொறுத்தவரையில் மிக்ஸ்ட் பாரம் ஆக வைத்தால் நல்லது. பல காரணங்கள் சொல்வார்கள், வைக்கோல் வெளியிலிருந்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது, பருத்திக்கொட்டை வெளியிலிருந்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். அதிகாரிகள் அதிகமாக

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1970 பிப்ரவரி 23]

இருக்கிறார்கள். இதைப் பொறுத்தவரையில் மிக்ஸ்ட் பார்ட் ஆக வைத்து நடத்தினால் பிராபிட் ஆக நடக்கும். இதிலே இரண்டு வகை இருக்கிறது. ஒன்று மேய்ச்சலுக்காக என்றும், அபிவிருத்திக்காக என்றும் இருக்கின்றது... (மணியடிக்கப்பட்டது).

அடுத்தபடியாக, வறட்சி சம்பந்தமாக இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே 14-வது பாராவிலே வறட்சி நிலைமைகளைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது “இராமநாதபுரம், மதுரை, திருநெல்வேலி முதலிய மாநிலங்களின் சில பகுதிகளில் மழை பெய்யாது போனமை குறித்த சில அறிக்கைகளை இந்த நிலையில் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும்” என நான் கருதுகிறேன். வறட்சி நிலைமைகளைச் சமாளிக்கத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளும்” என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இது வருந்தத்தக்கது. அங்கே ஐந்து வருடமாகக் கஷ்டப்படுகிறோம். சமீபத்திலே சிப் செகரட்டரி அவர்கள் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு திட்டமும் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்னும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்றுதான் இருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட் முடிவதற்குள்ளாவது என்ன என்ன திட்டம் நடைமுறைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்ட பிரளான்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

எங்கள் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் கருப்பானைத் திட்டம் என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை முன்னோடியாக எடுத்து நடத்தலாம் என்ற அபிப்பிராயம் கூட சிப் செகரட்டரி கொடுத்ததாகக் கேள்விப்படுகிறேன். “ரூரல் மான்பவர்ட்ஸ்” ஐப் பயன்படுத்தி ஒரு கோடி 80 லட்சம் ரூபாய் செலவாகக் கூடிய திட்டம். ஐந்து வருஷ காலமாக நாங்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதனால் மூன்று பகுதிகளுக்குப் பலன் ஏற்படும். வாசுதேவநல்லூர் சட்டசபைத் தொகுதி, கடையநல்லூர் சட்டசபைத் தொகுதி, ஆலங்குளம் சட்டசபைத் தொகுதி இதனால் பலன் பெறும். 13,000 ஏக்கர் நிலத்தில் சாகுபடி செய்யும் மக்கள் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிரளானை அட்வான்ஸ் பண்ணிக் கருப்பானைத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற ரூரல் மான் பவரைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பும் ஏற்படும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சில வரவேற்கத்தக்க அம்சங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். நில உடமைக்கு உச்சவரம்பைக் குறைப்பது, கிராமப் புறங்களில் வேகமான முறையில் குடிநீர் வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது, மின்சார வசதிகளைப் பெருக்கி விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான காரியங்களைச் செய்வது என்ற முறையில் அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருப்பதை நான் பொதுவாக வரவேற்கிறேன். ஆனால்

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொருத்தவரையிலே பொதுவாகப் பார்க்கிறபோது கடந்த ஆண்டுகளைப் போல் வளர்ச்சியுற்றதாக இருக்கவில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. அந்த வகையிலே இது பிற்போக்கானதாக இருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

கடந்த பத்து ஆண்டுகளை எடுத்துப் பார்க்கிறபோது, ஆண்டுக்கு ஆண்டு எவ்வளவு தூரம் பட்ஜெட் உயர்ந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க முடியும். 1962-63-ல் இருந்ததைவிட 1963-64-ல் 13 கோடி, அடுத்த ஆண்டு 17 கோடி, அடுத்த ஆண்டு 19 கோடி, அடுத்த ஆண்டு 20 கோடி, பிறகு 32 கோடி, அதற்குப் பிறகு 27 கோடி என்று அதிகமாகக் கொண்டே வந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு பத்து கோடி ரூபாய்தான் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அதிகரிப்பிலே உள்ள 'டெம்போ' இந்த ஆண்டு குறைந்திருக்கிறது. (மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: நான் காவது திட்டம் 'ஃபைனல்ஸ் ஆக்விஸிஷன்'). நான்காவது திட்டம் ஃபைனல்ஸ் ஆகாத நிலையிலே சென்ற ஆண்டு 27 கோடி ரூபாய் அதிகரித்திருக்கிறது, இந்த ஆண்டு அந்த டெம்போ குறைந்திருக்கிறது. அந்த 'டெம்போ' குறையாமல் இருந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இதிலே ஆறு கோடி ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணமாக அரசாங்கச் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இரண்டு சதவிகிதம் என்ற விதத்தில் ஜனத்தொகை அதிகரித்துக்கொண்டே போகும்போது பட்ஜெட் அதிகரிப்பு போதாது. சென்ற பட்ஜெட்டில் அடிஷனல் மொபிலிசேஷன் என்று 5 கோடி 60 லட்சம் ரூபாயைச் சரிக்கட்டாத நிலையில் 14, 15 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுவதை ஈடு கட்ட முடியாமல் விட்டிருக்கிறார்கள். இதை மத்திய அரசாங்கத்தோடு பேராடிப் பெறவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதிலே அரசாங்கத்தின் முயற்சியைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் தொகையை ஈடுகட்ட புதிய வரிகளைப் போட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை விட்டு விட்டு மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்துதான் பெற்றாக வேண்டுமென்ற முறையில் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். சென்ற ஆண்டு வேஸ் அண்டு மின்ஸ் பட்ஜெட்டில் கன்டினுவேன்சி பண்டில் இருந்து 5 கோடி 14 லட்சம் ரூபாய் எடுக்கப்பட்டது ஈடு செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அவசரகால நிதியில் இருந்து எடுத்துக்கொள்ளுவது தவறு இல்லை என்றாலும் அது ஈடு செய்யப்படாமல் இருப்பது நடைமுறைக்குப் பொருத்தமானது அல்ல. அது உடனடியாகச் சரி செய்யப்பட வேண்டும்.

காபிடல் சைடில் பார்க்கும்போது 1968-69-ல் 45 கோடி ரூபாய் மூலதனம், 1969-70-ல் 36 கோடி ரூபாய்தான். இந்த ஆண்டு 37 கோடி ரூபாய்தான். மூலதன முதலீடு குறைவதன் காரணமாக வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பது அரிதாகிறது. மூலதன முதலீட்டை அதிகமாகச் செய்திருக்க வேண்டும். அவுட்சைட் தி ரெவின்யூ அக்கவுண்ட் 37 கோடி ரூபாய் என்று போட்டாலும் ரெவின்யூ அக்கவுண்டுக்குள்ளேயும் முதலீட்டை அதிகரிக்கவில்லை. அலெக்சைஸ் எடுத்துக் கொண்டால் 1969-70-ல் 59 கோடி ரூபாய் அதிகரிப்பு என்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1970 பிப்ரவரி 28]

ரூல், 1970-71-ல் 46 கோடி ரூபாய்தான் அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மூலதனச் செலவை அதிகரிப்பதன் மூலம் தான் படித்தவர்கள், வேலை இல்லாதவர்கள் ஆகியோருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க முடியும். அடுத்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்கும்போதாவது மூலதன முதலீட்டை அதிகமாக செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். திட்டச் செலவைப் பொருத்தவரை 1969-70-ம் ஆண்டு 92 கோடி ரூபாய்; இந்த ஆண்டு 106 கோடி ரூபாய். இவ்வளவு குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் மத்திய அரசாங்கம் திட்டத்தை 'ஃபைனலைஸ்' பண்ணாததாக இருக்கலாம். மொத்தம் 575 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தில் இரண்டு ஆண்டுகளில் 198 கோடி ரூபாய்தான் செலவழிக்கிறோம். பிறகு நாம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட 125 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறோம். திட்டத்தை நிறைவேற்றும் போது ஒவ்வொரு ஆண்டும் சமமான முறையில் கொண்டு சென்றால் தான் அதிகார இயந்திரங்களுக்குப் பாரமில்லாமல் காரியங்களைச் செவ்வனே செய்ய முடியும். திட்டத்தினுடைய கடைசி ஆண்டுகளில் அதிகப்படியான ரூபாயைச் செலவழிப்பதன் மூலம் விரயந்தான் ஏற்படும். முன்பு ஒரு முறை திரு. சி. சப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்தச் சபையில் கூறியதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசாங்க இயந்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு 400 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பெரிய திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். திட்டத்திற்காக 575 கோடி ரூபாயைச் செலவழிக்க முன் வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். மத்திய அரசு எப்படிக் கொடுக்கப் போகிறதோ தெரியவில்லை. இந்தத் தொகைக்குக் குறையக்கூடாது என்பதிலே அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அடுத்த நிதியாண்டிலாவது அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்க முன்வரவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : குறக்கிடுவதற்காக மன்னிக்கு வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் மாரிமுத்து அவர்கள் வாய்ப்பு இருந்தும் 'டெம்போ'வைக் குறைத்து விட்டார்களே என்று சொன்னார்கள். சட்டியில் இல்லாததால் அகப்பையில் வரவில்லை. அதற்காக இடையறாது பொராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். இவ்வளவு கூடச் செய்ய முடியாத நிலை. மத்திய அரசிடம் இருந்து பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கு ஆதரவு அளிக்கும் வகையில் உறுப்பினர் அவர்களுடைய உரை அமையவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். 575 கோடி ரூபாய்க்குக் குறையாமல் பெற முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆறு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. வரி போடத்தான் வேண்டும். இப்போது போடப்பட்டுள்ள வரியால் சாதாரண மக்களுக்குப் பாதகம் இல்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

சாதாரண மக்கள் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலை இருக்கிறது. சினிமாவுக்குப் போடப்பட்டிருக்கிற வரி சாதாரண மக்களைப் பாதிக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சினிமாவுக்குப் போட்ட வரியால் சாதாரண மக்கள் எப்படிப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை விளக்க வேண்டும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: சாதாரண மக்கள், கூலி வேலை செய்பவர்கள்தான் அதிகமாகச் சினிமாவுக்குப் போகிறார்கள். டிக்கட் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தவில்லை என்றால் சரி. அப்படியென்றால் நான் அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தவில்லை. இப்படி வரி போடும் நிலைமையோடு மட்டுமல்லாது வரி போடாமல் எப்படி அரசாங்கத்தின் வருவாயைப் பெருக்குவது என்றும் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு கமர்ஷியல் அண்டர்டேக் கிங்ஸை எடுத்து அதிகப்படியான வருவாயைப் பெருக்க வேண்டும். ஆனால் கமர்ஷியல் அண்டர்டேக் கிங்ஸைப் பார்க்கும்போது நட்டத்திலேயே ஓயக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். 1968-69-ல் 647 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம், அடுத்த ஆண்டு 826 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம், அதற்குப் பிறகு 719 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் என்று வருகிறது.

ஆகவே அதில் நாம் அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதில் நாம் அதிகப்படியான வருவாயைப் பெற முயற்சிக்கவேண்டும். நஷ்டத்தில் நாம் எவ்வளவு நாட்கள் நான் ஒட்டிக்கொண்டிருக்க முடியும்? ஆகவே இதிலுள்ள கோளாறுகளைக் கவனிக்கவேண்டும்

ம.ப.
1-00

அடுத்து, மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் அதிகாரங்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன என்றும் மாநில அரசுகளிடம் அதிகாரங்கள் இல்லை என்றும் பலமாகப் பேசப்படுகிறது. மத்திய அரசிடம் அதிகாரங்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன என்பதும் அதை மாநிலங்களுக்கு பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதிலும் எல்லாக் கட்சிகளும் பொதுவாக ஒத்துக்கொள்கின்றன. ஆனால், எந்த அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில்தான் கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது. அதைப் பேசித் தீர்க்கவேண்டும். மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி முழுவிளக்கமும் தராததால் அதைப் பற்றி இப்போது சொல்வது சரியாகாது என்பதால் அதை விட்டுவிடுகிறேன். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் கருத்து வேற்றுமை கிடையாது என்றாலும் மத்திய அரசு பலஹீனமானதாக இருக்கக்கூடாது என்பது எங்கள் கருத்தாகும். அந்த வகையில் சட்டபூர்வமாக மத்திய அரசை பலஹீனப்படுத்திவிடக் கூடாது. இப்போது மட்டும் பலப்பட்டு இருக்கிறதா என்று கேட்கலாம். இது அரசியல் புரட்சி, அது நாளைவில் மாறலாம். ஆனால் சட்டபூர்வமாக மத்திய அரசைப் பலஹீனப்படுத்தி விடக்கூடாது என்று நான் தெரிவாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1970 பிப்ரவரி 28]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாநில சுயாட்சி என்பதால் மத்தியில் பலஹீனமோ அல்லது இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கு பலஹீனமோ ஏற்படுத்தாத வகையில் அதிக அதிகாரங்களைப் பெற்ற நிலையில் அமையவேண்டும் என்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மாநில சுயாட்சித் திட்டத்திற்கான விளக்கம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மகிழ்ச்சி. அடுத்து, அன்னியச் செலாவணி காரணமாக சில தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய அரசை நம்பி இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே நாம் மத்திய அரசை வற்புறுத்தி நம் மாநிலத்திற்கு என்று அவர்கள் இவ்வளவு அன்னியச் செலாவணி என்று கொடுத்துவிட்டால் அதைக் கொண்டு நாம் ஸ்டேட்டிசேடிங் கார்ப்பரேஷன் மூலம் பல காரியங்களைச் செய்ய வசதியாக இருக்கும். அந்த முறையில் மத்திய அரசோடு நாம் போராடி அதிகப்படியான அன்னியச் செலாவணியைப் பெற முயற்சிக்க வேண்டும். சிறு தொழில்களுக்கான லைசென்ஸ் வழங்குவதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திடம் சென்று வருவதற்கு கால தாமதம் ஆகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட தொழில்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கும் அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு வரவேண்டும் என்பதை ஆதரிக்கிறேன்.

அடுத்து, இப்போது சில பாங்குகளை நாஷனலைஸ் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி நாஷனலைஸ் செய்யப்பட்டிருப்பதால் மத்தியில் எல்லா அதிகாரங்களும் குவிந்து கிடக்கின்றன. ஆகவே மாநிலத்திலுள்ள வங்கிகளை அணுகி விவசாயிகளுக்கு அல்லது தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யமுடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு அதில் அதிகாரம் இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவற்றில் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு ஓரளவு பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்த மாநிலங்களின் கருத்துக்களை வற்புறுத்த வாய்ப்பு அளிக்கப்படவேண்டும்.

நில சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப் புரட்சிகரமான முறையில் வேகமாகச் செய்திருக்கிறீர்கள்; அதைப் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் கன்ஸாலிடேட்டட் ஆக்டில் நாம் பலவிதமான திருத்தங்களைக் கொண்டுவரவேண்டியிருக்கிறது. 15 ஏக்கர் என்று செய்து விட்டால் மட்டும் போதாது. நிலத்தில் உழுகிறவர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் யாரும் இருக்கக்கூடாது. (மணியடிக்கப்பட்டது) வெளி மாநிலங்கள் சிலவற்றில் குத்தகை நிலங்களை யார் யார் சரகூபடி செய்கிறார்களோ, இவ்வளவு என்று நஷ்டமீடு நிர்ணயித்துவிட்டு குத்தகை தாரர் தன் கையில் பணம் கிடைக்கும்போது நேரடியாக அதை நிலச் சொந்தக்காரரிடம் கொடுத்து அந்நிலத்தை தன்னுடையதாக அக்கிக்கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால் அரசாங்கத்திற்கும் பராம

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இல்லாமல் உழுவவருக்கும் நிலம் வந்து சேர்ந்து விடும், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் பணம் வந்து சேர்ந்துவிடும். ஆகவே, நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் அல்லது ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவோ பணம் கிடைப்பதற்கு வழி செய்தால் கூடிய சீக்கிரம் உழுவவர்களுக்கு நிலம் வந்து சேரக் கூடிய நிலை ஏற்படும். அதற்கேற்றபடி அதைச் சட்டத்தில் புகுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குத்தகைதாரர்கள் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் நிலச் சொந்தக்காரர்களாக ஆகவேண்டும். குத்தகைதாரர்கள் என்று சொல்லும்போது கோவில் நிலங்களுக்கும் ட்ரஸ்ட்களுக்கும் அது பொருந்தும்படிச் செய்யவேண்டும். ட்ரஸ்ட் என்று எழுதி வைத்து சிலர் ஏமாற்றுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். கோவில்களில் உற்சவங்கள் போன்றவை நடக்க நிலம்தான் இருக்க வேண்டும் என்றில்லை. எல்லாச் சொத்துக்களையும் நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரவேண்டும். எந்த நிலத்திற்கும் அதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கக்கூடாது. 60—40 என்பதை 80—20 என்று மாற்றியடைக்கவேண்டும் என்பது என் கருத்து. அப்படிச் செய்தால் நிலத்தின் மீதுள்ள இச்சை இருக்காது. அதனால் ஆப்ஸன்டி லான்ட் லார்ட்ஸுக்கும் நமக்கு எதற்கு இந்த நிலம் என்று தோன்றும். மனைக்கட்டுகளை விட்டு யாரையும் வெளியேற்றக்கூடாது. கன்ஸாலிடேஷன் ஆஃப் ஹோல்டிங்க்ஸ்-ம் மிக அவசியமானது. அதையும் இந்தச் சட்டத்தில் கொண்டுவர வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

கடைசியாக, விவசாயப் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்க இருப்பதை வரவேற்கிறேன். தஞ்சையில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டும். இப்போது டிக்கரி கோர்ஸ்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். டிப்ளமா கோர்ஸும் வைக்க வேண்டும். விவசாயிகள் நவீன முறையைத் தெரிந்துகொள்ள டிப்ளமா கோர்ஸ் வைக்கவேண்டும். நிலத்தின் அடியிலுள்ள தண்ணீரை மேலே கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். டெரோ மீட்டர் என்ற கருவி 25,000 ரூபாயிருக்கும். அவற்றில் 20 கருவிகளை வாங்கி வைத்து அக்ரி கல்ச்சரல் என்ஜினியர்ஸ் போரிங்க் செய்யும்போது அவர்களுக்கு கொடுத்து உதவவேண்டும்.

திரு. அ. சேனாபதி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மீது நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) நான் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்துதான் பேசுகிறேன். கோவை மாவட்டம் ஒரு அதிருஷ்டமான மாவட்டம். பத்தாண்டுகள் எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர் நிதியமைச்சராக இருந்தார்கள். அவர்கள் மதி, நிதி என்ற பொறுப்பில் கல்வி அமைச்சராகவும் நிதி அமைச்சராகவும் இருந்தார்கள். இன்றும் எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர் நிதி அமைச்சர் பொறுப்பில் இருப்பது பொருத்தமானது. அதே நேரத்தில் நாங்கள் எங்கள் குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்ளவும் அதைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும் எங்களுக்கு உரிமை

[திரு. அ. சேனாபதி] 1970 பிப்ரவரி 28

உண்டு. கோவை மாவட்டத்தில் வறண்ட பகுதிகள் பல இருக்கின்றன. பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டத்தின் கீழ் நீர்ப்பாசனத் திற்கு தண்ணீர் பாயக்கூடிய இடங்கள் போக தண்ணீர் பாய வேண்டிய பகுதிகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆகவே, நிதி அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும், பி. டி. பி. யு. டி. அமைச்சர் அவர்களும்—நிதி அமைச்சர் அவர்களும், பி. டி. பி. யு. டி. அமைச்சர் அவர்களும் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். என்பதால் என்ன சொல்வார்களோ என்று விட்டு விடாமல்—சேர்ந்து தண்ணீர் பாய வேண்டிய பகுதிகளில் தண்ணீர் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். எங்கள் ஜில்லா முழுமைக்கும் இதைவிஸ்தரிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் நிதி அமைச்சராக இருக்கிறார் என்ற பெருமை மட்டும் தான் இருக்கிறது. எங்கள் பகுதிகளில் இன்னும் குடி தண்ணீர் பிரச்சனை தீர்ந்தபாடு இல்லை. காங்கேயம் வட்டாரத்தில் இன்னும் பத்து காக கொடுத்துத்தான் தண்ணீர் வாங்குகிறார்கள். அந்த வட்டாரம் முழுவதிலுமுள்ள குடி நீர்ப் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட வேண்டும். 12,000 ஏக்கர்களுக்கு புதுப் பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும், பி. டி. பி. யு. டி. அமைச்சர் அவர்களும் எங்களுக்கு அனுமதி அளித்ததற்கு இச்சபை மூலம் எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேற்கொண்டு இன்னும் பல வறண்ட பகுதிகளைக் கொண்ட எங்கள் பகுதிக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு பல திட்டங்கள், தாராபுரம் தாலுக்காவிலே, குறைந்தது சுமார் 100 திட்டங்கள், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு முடிவடைந்திருக்கின்றன. ஆனால் அதற்கான வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் போதுமான சிப்பந்திகள் இல்லை என்ற குறையோ அல்லது வேறு ஏது காரணத்தினாலோ இன்றும் தடைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

தாராபுரம் தாலுக்காவிலே, இப்பொழுது புதிய ரீ-ஆர்கனை சேஷன் ஸ்கீம், கால்நடை இலாக்காவிலும், மருத்துவ இலாக்காவிலும் புதிய உத்தரவுகள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக, மாநிலம் முழுவதும் பரவலாக, புதிய சப்-செண்டர்கள், அதாவது கிளை கால்நடை அபிவிருத்தி நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஏற்கனவே நடைபெற்றவற்றில் சில குறைபாடுகள் ஏற்பட்டிருப்பதை நேற்று அமைச்சரவர்களிடத்தில் கூறியிருக்கிறேன். கால்நடை அபிவிருத்தி ஏற்படக்கூடிய பகுதியாக கோவை மாவட்டத்தில் தாராபுரம், ஈரோடு தாலுக்காவில் ஒரு பகுதி, பல்லடத்தில் ஒரு சில பகுதிகள் இருக்கின்றன. இவைகளிலே தீவிர கால்நடை

1970 பிப்ரவரி 28]

[திரு. அ. சேனாபதி]

அபிவிருத்தித் திட்டம் வைத்திருந்து, இன்று சில கிளை நிலையங்கள் மூடப்படும் நிலையில், 'கி வில்லேஜ் சென்டர்'கள் மூடப்படும் நிலையில் இருக்கின்றன. இந்த நிலை அங்கிருக்கக்கூடாது. அதைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஏனென்றால், அங்குள்ள விவசாயிகள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு சென்டர் அமைக்க வேண்டுமென்று, 25,000 ரூபாய் விருந்து 30,000 ரூபாய்வரை நிலமும், பணமும் கொடுத்து கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கட்டடங்களுையெல்லாம் ரீ-ஆர்கனை சேஷன் செட்டப்பிலே மூடப்படுமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்றி 'வெட்டர்னரி அசிஸ்டென்ட் சர்ஜன்' கவனிக்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பல கோழிப் பண்ணைகள் திறக்கப்பட்டு, செயலற்றிருக்கின்றன. அதுபற்றி என்னுடைய ஒரு சிறிய யோசனையை எடுத்துக் கூற விரும்புகின்றேன். அந்த வட்டாரத்திலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கும் பகுதிகளிலே, கோழிப் பண்ணைகளைச் சரியாக நடத்தி, டிரெயினிங் கொடுக்கலாம். பத்து மாதங்கள் பயிற்சி கொடுக்கலாம். படித்த வாலிபர்களை, பள்ளியை விட்டு வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களை ஈடுபடுத்தி வேலைகொடுக்கின்ற ஒருவகையில் கோழிப்பண்ணைகளில் ஒரு பயிற்சியைக் கொடுத்து கோழி வளர்ப்புச் செய்யலாம். இந்த 'கி வில்லேஜ் சென்டர்கள்' கால்நடை அபிவிருத்தித் திட்டத்திலே பங்குகொண்டு அதை விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு தொழிலாகக் கருதி வளர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். கி வில்லேஜ் சென்டர்களுையெல்லாம், வளர்ச்சி அபிவிருத்தி நிலையங்களை, கால்நடை வளர்ச்சி, கோழி வளர்ப்புப் பயிற்சி நிலையங்களாக மாற்றி அங்கு வேலையில்லாத வாலிபர்களுக்கு வேலை தெரிந்து கொள்ள பயிற்சி அளிப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

இப்பொழுது கோவை மாவட்டம், மூலனூர், அவர்க்குறிச்சி, ஓட்டன்சத்திரம் பகுதிகள் வறண்ட பகுதிகளாக இருக்கின்றன. அங்கு நீர்ப்பாசன வசதி இல்லை. அமைச்சரவர்களிடத்திலும் கூறியிருக்கிறேன். இருந்தாலும் அந்தப் பகுதிக்கு விமோசனம் ஏற்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஆண்டிலேயாவது அவர்கள் மனது வைத்து அந்த வட்டாரங்களுக்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நிலப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஓரளவுக்கு கோவை மாவட்டத்திலே உள்ள விவசாயிகளைப் பெரிதும் பாதித்தாலும் கூட சட்டத்தை முடிவு செய்யும்பொழுது கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் இருக்கிறது. ஒரு பகுதியை எடுத்து யாருக்குக் கொடுத்தாலும், துண்டு துண்டாகப் போட்டு வழங்குவதைவிட, அதைப் பிரித்துக் கொடுக்கும் நேரத்தில் அவனுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடியதாக இருக்குமா என்று பார்க்க வேண்டும். மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டம்

[திரு. அ. சேனாபதி] [1970 பிப்ரவரி 28]

டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 15 ஏக்கரா என்பது அங்கு சரியாக இருக்கும். நீர்ப்பாசன வசதியில்லாத இடங்களிலும் 100 அல்லது 200 ஏக்கராக போட்டாலும் ஈடு செய்ய முடியாது. ஆகவே, பிரித்துக் கொடுக்கும்பொழுது கட்டுபடியாக்கக்கூடிய அளவில் விவசாயம் செய்யமுடியுமா என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அப்படியே கொடுத்தாலும்கூட, கிணறு வெட்டுவதற்கும் வசதி செய்து தர வேண்டும். அப்படி வேண்டிய வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் அந்தப் பூமிகளின் வளப்பம் கெடாமல் விருத்தி செய்து கொள்ள முடியுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

குடிநீர் விஷயத்தை மீண்டும் வலியுறுத்தி, காங்கேயம், குன்னத்தூர், ஊத்துக்குளி ஆகிய இடங்களுக்கு குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. வீ. மலைக்கண்ணன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நல்ல நறுமணம் வீசக்கூடிய சமதர்ம நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். நிதிநிலை அறிக்கை என்பது வரவு செலவுப் புள்ளி விவரங்களை மட்டும் காட்டக்கூடிய வெறும் அறிக்கையல்ல. ஒரு அரசு எந்தப் பாதையிலே செல்லுகிறது என்பதை நிர்ணயிக்கும் முக்கியமான கொள்கை விளக்கமாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இன்று இங்கு இருக்கிறது. அந்த வகையில் தமிழக அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை சமதர்ம மணம் வீசும் நிதிநிலை அறிக்கையாகும். வரலாற்றிலேயே இல்லாத வகையில் இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏழைகளுக்குப் பெரும் சலுகைகள் புரியப்பட்டிருக்கின்றன.

ரூபாய் ஆறு கோடி வருவாய் வரத்தக்க அளவில் வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அந்த வரிகள் ஏழைகளை எந்த வகையிலேயும் பாதிக்காது என்பதும் இங்கு வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை நினைவுறுத்த விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், “டேப் தி ரிச் அண்ட் பேட் தி பூவர்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப்போல இப்பொழுது விதிக்கப்பட்ட வரிகள் ஏழைகளைத் தட்டிக் கொடுத்தும், தாங்கக் கூடியவர்கள்மேல் வரி விதித்தும் இந்த வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தமாதிரி சமதர்மம் வீசுகின்ற நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய தமிழகத்திலுள்ள எல்லா வகை மக்களும் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் சமூகத்தின் பாராட்டை நிச்சயமாகப் பெற்றே தீரும்.

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. வி. மலைக்கண்ணன்]

கடந்த இரண்டாண்டுகளாக இந்த மாநிலத்தில் நமக்கு வேளாண்மைத் துறையில் பல இடைஞ்சல்கள் ஏற்பட்டன. இதனால் உற்பத்தி குறைந்ததோடு, வேலை வாய்ப்புக்களும் குறைந்தன. விவசாயம் செய்வதில் தொடர்ந்து இடையூறுகள் நேரிட்டன. வறட்சியால் நேர்ந்த இடையூற்றினையும் மக்களுக்கு நலம் பயக்கும் வகையில் அதனை மாற்றும் வகையில், தொண்டாற்றக் கிடைத்த ஒரு வாய்ப்பாகக் கருதி இந்த அரசு துணிவுடனும், விழிப்புடனும் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள், தமிழக அரசின் மிகப் பெரிய சாதனைகளில் ஒன்றாகும். அதனை மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். 13,400 சிறுபாசனப் பணிகள், 5,500 சாலைப் பணிகள், குடிதண்ணீர் வழங்கும்பொருட்டு 5 கோடியே 88 லட்ச ரூபாய் செலவில், 34,265 கிணறுகள் தோண்டப்பட்டன. இதையெல்லாம் மக்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இந்த மாநிலத்தைத் தாக்கிய வறட்சி, தமிழக அரசுக்கு ஓர் அறைகூவலாய் எழுந்தது. அந்த அறைகூவலை நிர்வாகத் திறமையோடும், அரசியல் துணிவோடும், விவேகத்தோடும் தமிழக அரசு சமாளித்தது என்பதை எண்ணி எண்ணி பொதுமக்கள் பாராட்டுகிறார்கள்.

கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியில் 23 ஆண்டுகளுக்கு முன் அமைக்கப்பட்ட சாலைகள் எல்லாம் மாட்டு வண்டிகள் கூட போக முடியாத நிலைமை இருந்தது. இப்பொழுது அந்த நிலைமை மாறி துயர் துடைப்பு வேலையில் மெட்டல் அடித்து 10 மைல் நீளமுள்ள சாலையில் பஸ் போவதைப் பார்க்கிறோம். பேரறிஞர் அண்ணாவின் ஆட்சியில், கலைஞரின் ஆட்சியில் நமக்குக் கிடைத்த நன்மை இது என்று மக்கள் கருதுகிறார்கள். பாராட்டுகிறார்கள்.

மேலும் தமிழகத்தில் உள்ள இரண்டாவது பெரிய ஏரி இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள சாஜிங்கமங்கலம் ஏரி. அந்த ஏரிக்கு வைகை ஆற்றிலிருந்து 14 மைல் கால் செல்லுகிறது. அதைச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று 1960-ம் ஆண்டில் பொதுமக்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதைச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று பத்தாண்டுகளாகக் கேட்டும் கூட செய்யப் படவில்லை. ஆனால், இப்பொழுது, பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரவர்கள் நேரில் பார்த்து, இன்று 9 லட்சம் ரூபாய்க்கு மதிப்பிடு தயாரிக்க அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது, அந்தக் கால் சீர்திருத்தம் செய்ய. இப்படியெல்லாம் செய்து, அதிலும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் கிழக்குப் பகுதி சேரும், சிறப்புமாக, தமிழகத்தின் மற்றப் பகுதிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் அளவுக்கு வளர்ந்து வருகிறது. இவ்வாண்டு இராமநாதபுரம், மதுரை, திருநெல்வேலி முதலிய மாவட்டங்களில் சில பகுதிகளில் மழை பெய்யவில்லை, அதனால் ஏற்பட்ட வறட்சி நிலையை சமாளிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக இராமநாதபுரம் மாவட்ட மக்களின் சார்பில் அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

[திரு. வி. மலைக்கண்ணன்] [1970 பிப்ரவரி 28]

கிறேன். மேலும், வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல முறையில் வேளாண்மையை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக கடன் உதவி செய்து, கிணறு வெட்டுவதற்காகவும், பம்பு செட்டுகளை வாங்குவதற்காகவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது இந்த அரசு. இதற்காக நிலவள வங்கிகளின் எண்ணிக்கை முன்பு 105 ஆக இருந்தது. இப்பொழுது 166 ஆக உயர்ந்துள்ளது. 1968-69-ல் ரூ. 14.67 கோடி நீண்ட காலக் கடனாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை 1966-67-ல் கொடுக்கப்பட்ட தொகையைவிட ரூ. 10 கோடி அதிகமாகும். 1970-71-ல் ரூ. 16 கோடிக்கும்மேல் கொடுத்து உதவு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் எப்படி பாராட்டாமல் இருக்க முடியும்? தமிழகத்தில் 100-க்கு 90 சதவிகிதத்தினர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நல்ல முறையில் விவசாய உற்பத்தியைச் செய்து, நாட்டில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக தமிழக அரசு நீண்டகாலக் கடன்கள் அளிப்பதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு, வசதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. மேலும் ஆற்று நீரையே நம்பி இருக்காமல், கிணற்று நீரை, ஊற்று நீரை மேலே கொண்டுவந்து, அந்தத் தண்ணீரின் மூலம் பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன.

மேலும் முந்தைய மூன்று திட்டக் கால அளவில், அதாவது 15 ஆண்டுகளில் 2,90,000 விசை ஏற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்ற கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் 1,70,000 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் 6,705 கிராமங்களுக்கு மின்வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராம மின்வசதித் திட்டத்திற்காக 1970-71 வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 21.5 கோடி முதலீடு செய்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. 1966-67-ல் கிராம மின்வசதித் திட்டத்திற்காக செலவினம் ரூ. 8.26 கோடி அளவிலேயே நின்றது. இதையெல்லாம் பார்க்கிற பொழுது விவசாய வளர்ச்சிக்காக, மின் வசதிக்காக, எவ்வளவு வேகமாக இந்த அரசு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற கவலையோடு சிறந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறது என்பது தெரிய வருகிறது. இதற்காக இந்த அரசை நான் பெரிதும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்கள் ஊதியம்பற்றி ஆய்வு செய்ய சம்பள ஆணைக் குழு ஒன்றினை இந்த அரசு அமைத்துள்ளது. சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளினால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை நிதி ஆணைக் குழு கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாததால், நமக்கேற்பட்டுள்ள கூடங்கல்களைப் பற்றி மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஒவ்வொன்றொன்றும், தற்போதைய வாழ்க்கைச் செலவைக் கருத்தில் கொண்டு, தங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 500 வரை சம்பளம் பெறும் எல்லா அரசின் பணியாளர்களுக்கும்

1970. பிப்ரவரி 28]. [திரு. வீ. மலைக்கண்ணன்]

சிறப்பு ஈட்டுப்படியாக ரூ. 10 அளிப்பதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ரூ. 6 கோடி வேண்டியிருக்கிறது. இது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய ஒரு சிறப்பான அம்சமாகும்.

மேலும், வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள மாபெரும் கொள்கை நிலச் சீர்திருத்த அறிவிப்பாகும். நில உச்ச வரம்பு 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கராக இருந்ததை 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கராவாக குறைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் கழகத்தின் கடந்த தேர்தல் வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படுகிறது. அந்த வகையில் இது பெரும் சோசலிச நடவடிக்கையாக அமைந்துள்ளதை உண்மையான முற்போக்கு வாதிகள் வரவேற்பார்கள்.

இது மட்டுமின்றி, நம்முடைய தமிழகத்தைச் சேர்ந்த பெரும் குடி மக்கள் அயல் நாட்டிற்குச் சென்று, இலங்கையில் அந்த நாட்டினுடைய வளர்ச்சிக்காக பாடுபட்டவர்கள் இன்று அகதிகளாக இங்கே தாய்நாட்டுக்குத் திரும்ப அனுப்பப்பட்டு அவர்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு புனர் வாழ்வு அளிக்கும் திட்டமாக ரூ. 10 கோடி மூலதனத்தில் மலைத்தோட்ட மேம்பாட்டுக் கழகம் ஒன்றும் அமைக்கப்பட இருக்கிறது என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது வரவேற்கத்தக்கது.

மேலும், அரசு உதவி பெற்ற பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு மருத்துவ வசதி, திருமணக் கடன், துணிக் கடன் இது போன்ற வசதிகளை செய்து கொடுத்திருப்பதன் மூலம், அவர்களுடைய நீண்ட காலக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுடைய நீண்டகாலக் கனவு நினைவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் பார்த்து ஆசிரிய பெரு மக்கள், அரசு ஊழியர்கள், வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருக்கும் பெருங்குடி மக்கள், தமிழகத்தைச் சார்ந்த எல்லாத் துறை மக்கள் அனைவரும் 'தமிழக அரசு வாழ்க, வாழ்க' என்று பாராட்டுகிறார்கள். நானும் 'தமிழக அரசு வாழ்க' என்று கூறி, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. நா. காசிராமன்: தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை நமது தமிழக சர்க்கார் சபையின் மூன்பு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன் மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கும்பொழுது சர்க்கார் நமது தமிழ் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அளித்த ஊக்கத்தையும், அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு நல்ல போக்கையும் பாராட்டுகிறேன். 1966-67-ல் 57.9 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. தமிழ் நாட்டு விவசாயிகள் இப்பொழுது 1969-70-ல் 63 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நாட்டில் உள்ள உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்க வேண்டும், பசிப் பிணியை நீக்க வேண்டும் என்று மிகவும் கஷ்டப்பட்டு, ஊக்கத்தோடு பாடுபட்ட தமிழக விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சபையின் மூன்பு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த

[திரு. நா. காரிராமன்] [1970 பிப்ரவரி 23]

15, 20 வருஷங்களில் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் காரணமாக, முதலில் கொஞ்சம் தயக்கம் காட்டினாலும், பிறகு மிகவும் வேகமாக ஊக்கத்தோடு பாடுபட்டு, தமிழ் நாட்டில் விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்கு பெறும் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக உணவு உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது. முன்வருஷங்களைப் போல் அல்லாமல் ஆற்றுப் பாசனத்தை மட்டும் நம்பி இருந்தால் நல்லது அல்ல என்ற ஒரு உண்மையை நன்கு புரிந்துகொண்டு 2.9 லட்சமாக இருந்த பம்பு செட்டுகளைவிட மேலும் மேலும் அதிகமான பம்பு செட்டுகளை வாங்கி உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வர ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக நல்ல முறையில் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையினால்தான் பல கிராமங்களுக்கு 1972-ம் வருஷத்திற்குள்ளாக மின்சாரத்தை அதிகப்படுத்தி, விநியோகத்தை அதிகப்படுத்தி, விஸ்தரிப்பு செய்ய வேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலைமை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்த அளவுக்கு உணவுப் பஞ்சத்தை நீக்குவதற்கு, டிசிப் பினியைப் போக்குவதற்கு கஷ்டப்பட்டு வருகிற தமிழக விவசாயிகளுக்கு இந்த சர்க்காரால் செய்யப்படும் கைமாறு என்ன என்பதை சற்று கவனிக்க வேண்டும்.

பஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு அளிப்பதாக 1967-68-ம் ஆண்டிலேயே அப்பொழுதிருந்த மறைந்தாபேரன் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், நடந்திருப்பது என்ன? பஞ்சை நிலங்களுக்கு வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டாலும்கூட, 1966-67-ம் வருஷத்தில், நான் ஏன் 1966-67-ம் வருஷத்தை எடுத்துக் கொள்கிறேன் என்றால், நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூட தனது நிதி நிலை அறிக்கையிலே உதாரணம் காட்டுவதற்கு 1966-67-ல் இப்படி இருந்தது, இப்பொழுது இப்படி இருக்கிறது என்று உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் நானும் அதே வருஷத்தை ஆதாரமாக எடுத்துக் கொள்கிறேன். 1966-67-ம் வருஷத்தில் நிலவரி மூலம் வருமானம் வந்தது மாத்திரம் ரூ. 337 லட்சம். நிலவரியிலிருந்து பஞ்சை நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது என்று சொல்லிவிட்ட பிறகும் கூட, 1970-71-ல் ரூ. 416 லட்சம் வரக்கூடும் என்ற அளவுக்கு, மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது அதாவது, சுமார் 78 லட்சம் ரூபாய் நிலவரி மூலம் வருமானம் அதிகமாக வரும் என்று கணக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ மறைமுகமாக பல வழிகளின் மூலம் நில வரி உயர்த்தப்பட்டு, தமிழக விவசாய மக்களின் வரிச் சுமை நன்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேமாதிரி பாசன வசதிக்காக வாட்டர் செஸ் என்று தமிழக விவசாயிகள் மீது சுமத்தப்பட்ட வரியின் அளவு எப்படி இருக்கிறது என்றால், 1966-67-ம் வருஷத்தில் 154 லட்ச ரூபாயாக இருந்த இர்ரிகேஷன் செஸ் இப்பொழுது ரூ. 230 லட்சம் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. சுமார் ரூ. 66 லட்சத்திற்கு உயர்ந்திருக்கிறது.

1970 பிப்ரவரி 28] [திரு. நா. காசிராமன்]

இதற்கு முன்பிருந்ததைவிட 40 சதவிகிதம் உயர்வாக இருக்கிறது. இதுதான் நாம் தமிழக விவசாயிகளுக்குச் செய்கின்ற கைமாறு என்பதை நாம் சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய வருமான வரி, 1966-67-ம் ஆண்டில் ரூ. 145 லட்சமாக இருந்தது, இப்பொழுது ரூ. 192 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு விவசாய வருமான வரி விகிதங்களில் தமிழக அரசு சில ப்ரொவிஜா மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியதன் விளைவாக, ரூ. 46 லட்சம் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. 32 சதவிகிதம் அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது. 40 சதவிகிதம் வரியைக் குறைப்போம் என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கத்திற்கு வந்த பிறகு தமிழக விவசாயிகளின் பேரில் 30 சதவிகிதம் அதிகமாக வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பட்ஜெட்டின் மூலம். நாங்கள் வைத்திருக்கிற புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு நான் சொல்லவில்லை. சர்க்கார் கொடுத்த புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தாலே இதெல்லாம் நன்றாகத் தெரியவருகிறது.

விற்பனை வரியை உயர்த்தியிருப்பதன் காரணமாக விவசாயிகளும் சரி, பொதுமக்களும் சரி இவர்கள் வாங்கும் பண்டங்களின் விலை ஓரளவுக்கு உயரத்தான் செய்யும். நிதி நிலை அறிக்கையிலே இந்தப் பண்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் பொதுமக்கள் மீது இந்த வரி சுமத்தப்பட்டாது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பட்ஜெட் அறிக்கையில் கூறுவதற்கு வேண்டுமானால் சௌகரியமாக இருக்குமே தவிர, கேட்பதற்கு இனிமையாக இருக்குமே தவிர, நடைமுறைக்கு வரும்பொழுது, பல ரூபங்களில் பல வரிகளின் மூலமாக பொது மக்கள் உபயோகப்படுத்தும் பண்டங்களின் விலை உயர்வதை நடைமுறையில் காணத்தான் போகிறோம்.

விவசாயிகள் மின்சாரத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்து, அவர்கள் அதை அதிகமாக உபயோகப்படுத்துவதற்கு முன் வந்து, பம்பு செட்டுகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கிற காலத்தில், ஒரு ஏழைக் குடியானவன் தன் விட்டிற்கு மின் விளக்கு வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு, அதற்கு ஆவன செய்து கொண்டிருக்கிற சமயத்தில், மின்சாரப் பொருள்களின் மீது 7 சதவிகிதம் இருந்த விற்பனை வரியை 9 சதவிகிதம் ஆக உயர்த்தியிருக்கிறோம் என்றால், அவர்களுடைய நிலையை நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோமா என்பது தெரியவில்லை. அத்தியாவசியமான பொருள்களின் விலை எப்படி உயராமல் இருக்கும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

ஒவ்வொரு வருஷமும், மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வட்டியைப்பற்றி மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்றும், அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்றும், அதிகமான பக்கங்கள் இருப்பது வழக்கம். ஆனால், வழக்கத்திற்கு விரோதமாக, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் வட்டியைப்பற்றி ஒன்றும் காணவில்லை. ஆனால், கடன்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, கடன்களை மாற்றியமைக்கும் விதம்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. நா. காசிராமன்] [1970 பிப்ரவரி 28]

இதுவும் தற்கால சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, ஏற்பட்டிருக்கும் மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப, கைவிடப்பட்டிருக்குமோ என்ற சந்தேகம் வருகிறது. அதே சமயத்தில் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவில் முடிவுற்று, மீண்டும் 2-3-1970, திங்கட்கிழமை காலை 9 மணிக்குப் பேரவை கூடும். அன்று திரு. காசிராமன் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(7) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

* 156. Amendments to the Schedule IX of the Delimitation of Parliamentary and Assembly Constituencies Order, 1966 relating to the Tamil Nadu. [Laid on the Table of the House under Section 10 (3) of the Delimitation Commission Act, 1962 (Central Act 61 of 1962).]

* 157. Notification issued with G.O. Ms. No. 1953, Local Administration, dated the 10th October 1969 in regard to inclusion of certain Municipalities in Schedule IX to Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920. [Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

B. Reports, Notifications and other papers.

* 58. An Economic Classification of Tamil Nadu Government Budgetary Transactions 1970-71.